

SOLVENS- OCH VERKSAMHETSRAPPORT 2017

If Skadeförsäkring AB (publ)

Lugn, vi hjälper dig.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sammanfattning	1
1 Verksamhet och resultat	3
1.1 Verksamhet	3
1.2 Försäkringsresultat	4
1.3 Investeringsresultat	5
1.4 Resultat från övriga verksamheter	6
1.5 Övrig information	6
2 Ifs företagsstyrningssystem	8
2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet	8
2.2 Lämplighetsprövning	9
2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning	10
2.4 Internkontroll	14
2.5 Internrevisionsfunktionen	15
2.6 Aktuariefunktionen	16
2.7 Outsourcing	16
2.8 Övrig information	16
3 Riskprofil	18
3.1 Ifs riskmätning	18
3.2 Ifs riskprofil	18
3.3 Teckningsrisk	18
3.4 Marknadsrisk	20
3.5 Kreditrisk	24
3.6 Likviditetsrisk	26
3.7 Operativa risker inklusive legala risker	27
3.8 Övriga väsentliga risker	28
3.9 Övrig information	29
4 Värderingsmetoder för solvensändamål	30
4.1 Tillgångar	31
4.2 Försäkringstekniska avsättningar	33
4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar	37
4.4 Alternativa värderingsmetoder (AVM)	38
4.5 Övrig information	38
5 Solvenssituation	42
5.1 Kapitalbas	42
5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav	45
5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet	46
5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modell som används	46
5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet	47
5.6 Övrig information	47
Bilagor	48
Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av Ifs kapitalställning	48
Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar (QRT)	49

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) bedriver skadeförsäkringsverksamhet i Sverige, samt via filialer i Norge, Danmark, Finland och Lettland. Dessutom har If filialer i Tyskland, Frankrike, Storbritannien och Nederländerna för nordiska företagskunder som bedriver internationell verksamhet. If är en del av Sampo-concernen med Sampo Abp (Sampo) som moderbolag.

Per den 1 oktober 2017 har det tidigare systerbolaget If Skadeförsäkringsbolag Ab, Finland (If Finland) fusionerats med If. Mot bakgrund av att båda bolagen var helägda av moderbolaget If Holding har inget fusionsvederlag utgått. Tillgångar och skulder i det finska bolaget har i fusionen hänförs till Ifs redan existerande finska filial.

If är ett av de största försäkringsbolagen i Sverige, Norge och efter fusionen även i Finland med marknadsandelar på 18,5%, 21,1% respektive 22,6%. I Danmark, där marknaden är mindre koncentrerad, är Ifs andel 5,7%.

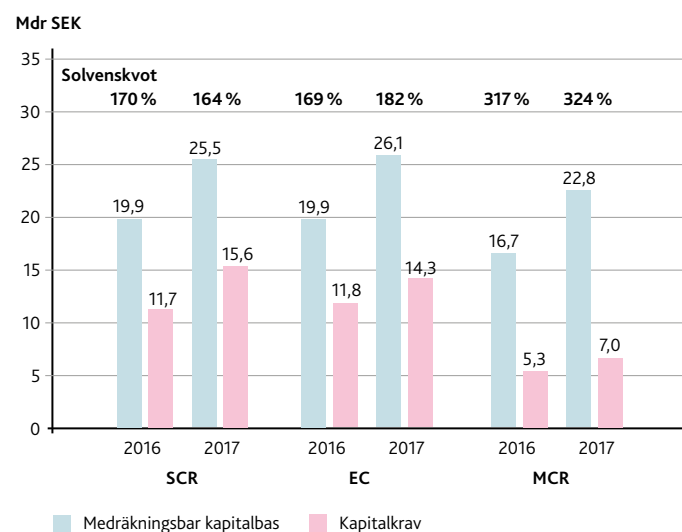
Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat, Företag (små och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat.

Det tekniska resultatet uppgick till 5 254 MSEK (4 406 MSEK)¹, vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 84,4% (85,7%). Bruttopremieinkomsten steg under året, bland annat till följd av fortsatt god kundlojalitet och stark nybilsförsäljning. Merparten av ökningen var emellertid hänförlig till sammanslagningen, som bidrog till en premietillväxt på 7,1% vid konstant växelkurs. Motsvarande tillväxttakt exklusive fusionseffekter var 3,1%.

Avkastningen, beräknad enligt full marknadsvärdering, minskade något under året till 2 388 MSEK (2 473 MSEK) motsvarande 3,1% (3,3%). Den räntebärande delen hade en bättre avkastning än sitt jämförelseindex medan aktiedelen underpresterade relativt jämförelseindex.

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Det lagstadgade solvenskapitalkravet (SCR) fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsynsningripande och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. För intern riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital (EC). Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker är kvantifierade i enlighet med standardformeln. Därutöver beräknas det lagstadgade minimikapitalkravet (MCR)². Tillgängligt kapital benämns medräkningsbar kapitalbas. En tillräcklig kapitalbuffert krävs därutöver för att säkerställa fortlöpande solvens.

FIGUR 1 – Översikt av Ifs kapital och solvens den 31 december 2016 och den 31 december 2017.

Som en följd av fusionen med If Finland har både kapitalbas och kapitalkrav ökat. Totalt, inräknat även andra effekter, har kapitalkravet ökat något mer än kapitalbasen relativt sett. Ökningen av kapitalbasen förklaras även av en ökning av de positiva värderingsjusteringarna enligt Solvens II samt att årets totalresultat överstiger föreslagen utdelning. Ökningen av ekonomiskt kapital under 2017 beror framförallt på fusionen med If Finland, som också medförde att proportionen av marknadsrisk i relation till teckningsrisk ökade.

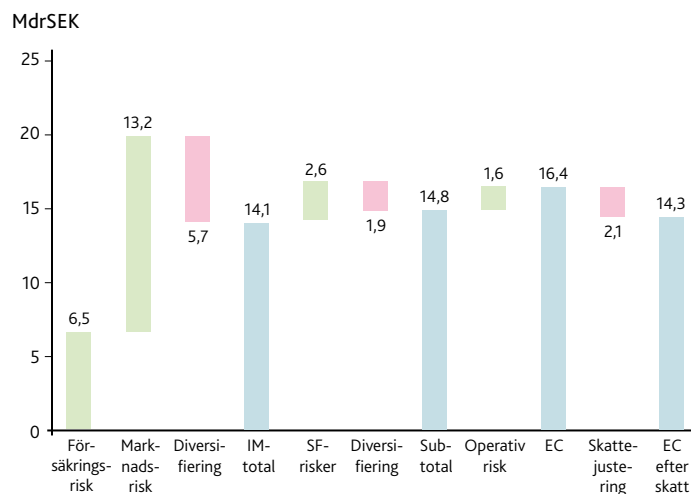
If bedöms ha en stark kapitalstruktur och solvens. Ifs lönsamhetsnivå är god och resultaten stabila. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

¹ Genomgående i rapporten avser siffror inom parantes föregående motsvarande period.

² Den nivå under vilken ett försäkringsföretag inte skulle tillåtas fortsätta bedriva sin verksamhet om inte kapitalbasen återställs inom en kort tid.

Som framgår av Figur 2 nedan är de viktigaste risktyperna för If, utifrån deras bidrag till ekonomiskt kapital före skatt, tecknings- och marknadsriskerna.

FIGUR 2 – Översikt av Ifs ekonomiska kapital den 31 december 2017

För att säkerställa en väl fungerande kapital- och riskstyrning har If etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den ram inom vilken affärsverksamheten bedrivs. För att styra affärsverksamheten har bolagsorgan och beslutsfattare fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler och rutiner som skall följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga.

Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser och det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet. Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås samt att If efterlever de externa och interna regler som är tillämpliga för bolaget samt att extern och intern rapportering är tillförlitlig. If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa en effektiv riskhantering och tydlighet i roller och ansvar.

1 Verksamhet och resultat

1.1 Verksamhet

1.1.1 Organisation och struktur

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), vars huvudkontor ligger i Solna, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors.

Antalet anställda i If uppgick till 5 614 vid årets slut. Medelantalet anställda under 2017 var 4 342.

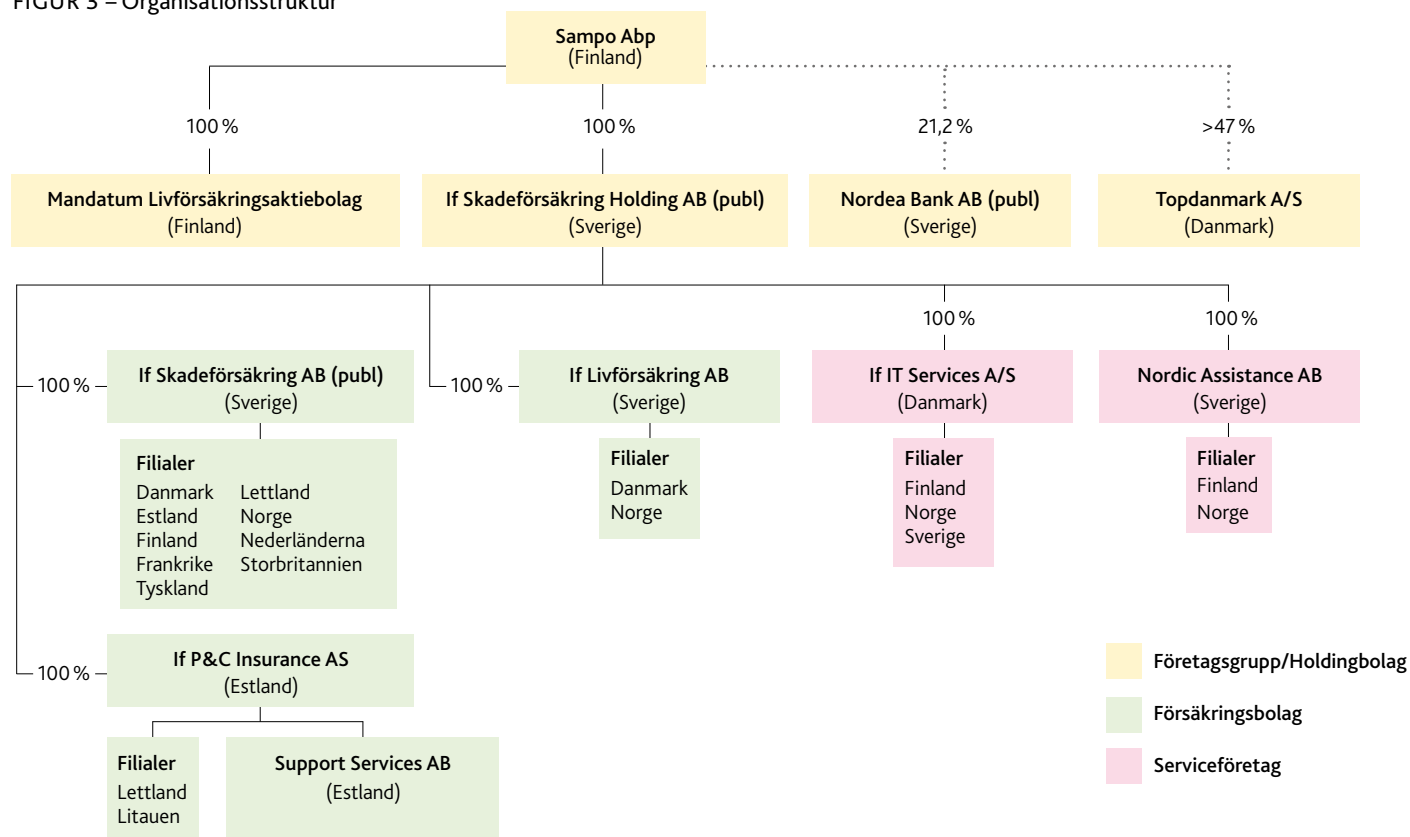
1.1.2 Ifs tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm

1.1.3 Sampo-gruppens tillsynsmyndighet

Finska Finansinspektionen
P.O Box 103
FI-00101 Helsingfors, Finland

FIGUR 3 – Organisationsstruktur

1.1.4 Externa revisorer

Ernst & Young Aktiebolag
Box 7850
103 99 Stockholm

1.1.5 Affärgrenar och geografiska områden

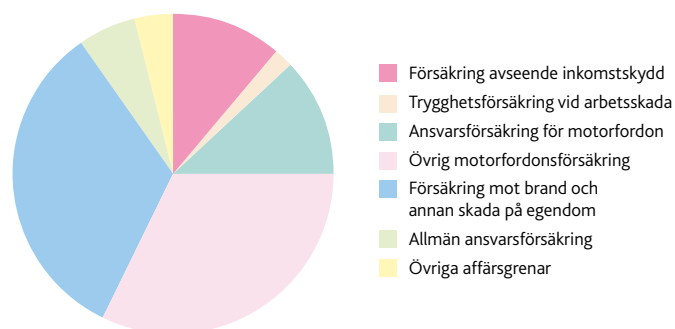
If är ett av de största skadeförsäkringsbolagen i Sverige, Norge och Finland med marknadsandelar på 18,5%, 21,1% respektive 22,6%³. I Danmark, där marknaden är mindre koncentrerad, är Ifs andel 5,7%⁴. Företags- och industrikunder med global verksamhet betjänas även av filialkontor i Frankrike, Nederländerna, Storbritannien och Tyskland samt via ett internationellt nätverk av samarbetspartners.

Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat, Företag (små och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat, där försäkring mot brand och annan egendoms-skada, ansvarsförsäkring för motorfordon, övrig motorfordons-försäkring samt försäkring avseende inkomstskydd utgör de största affärgrenarna. Ifs försäkringar tillhandahålls via det egna varumärket, andra varumärken samt genom samarbeten och i partnerskap, i syfte att erbjuda heltäckande skade-försäkringslösningar.

³ SE: Svensk Försäkring (Q4 2017), NO: Finansnæringens Fellesorganisasjon (Q4 2017) och FI: Finanssialan Keskusliitto (Q4 2016).

⁴ DK: Forsikring & Pension (Q4 2016).

FIGUR 4 – Premieinkomst (brutto) per affärgren

1.1.6 Väsentliga händelser under rapporteringsperioden

Per den 1 oktober fusionerades systerbolaget If Skadeförsäkringsbolag AB (Finland) med If Skadeförsäkring AB (publ), varvid tillgångar och skulder i det finska bolaget hänförts till If Skadeförsäkrings existerande finska filial, för mer information se 1.5.

Bruttopremieintäkten var högre inom samtliga försäkringsgrenar jämfört med året innan. Ökningen berodde till största delen på fusionen med det tidigare finska skadeförsäkringsbolaget, särskilt inom affärgrenarna Trygghetsförsäkring vid arbetsskada och Ansvarsförsäkring för motorfordon. Sammanslagningen förklarade även merparten av förbättringen av försäkringsresultatet under 2017.

Resultatförändringen i Ansvarsförsäkring för motorfordon var främst en följd av att 2016 års skadekostnad påverkades positivt av en reservupplösning i svensk trafikförsäkring som genomfördes mot bakgrund av uppdaterade livslängdsantaganden.

Skadeutvecklingen under året var relativt gynnsam och riskprocenten uppgick till 62,1%. Rensat för sammanslagningen, blev motsvarande utfall 62,9% (63,4%).

Tack vare det fortsatta arbetet med att effektivisera processer och arbetssätt, i kombination med den positiva premieutvecklingen, förbättrades omkostnadsprocenten till 22,2% (22,4%). Utfallet var detsamma oaktat fusionseffekter.

I tabellen nedan presenteras Ifs bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per affärgren.

TABELL 1 – Försäkringsresultat per affärgren, MSEK

Affärgren	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2017	2016	2017	2016
Försäkring avseende inkomstskydd	3 666	3 459	620	356
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	1 015	689	704	565
Ansvarsförsäkring för motorfordon	4 229	3 838	599	1 105
Övrig motorfordonsförsäkring	10 722	9 777	1 230	1 268
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	11 349	10 486	1 611	1 063
Allmän ansvarsförsäkring	2 062	1 850	661	355
Övriga affärgrenar	1 403	1 074	-275	-474
Summa	34 446	31 173	5 150	4 238
Kapitalavkastning överförd från finansrörelsen			179	224
Övriga tekniska intäkter och kostnader			-75	-56
Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat enligt årsredovisningen			5 254	4 406

1.2 Försäkringsresultat⁵

Det tekniska resultatet uppgick till 5 254 MSEK, vilket motsvarade en totalkostnadsprocent på 84,4%. Rensat för effekten av fusionen mellan det svenska och det finska skadeförsäkringsbolaget från och med oktober 2017, blev det tekniska resultatet 4 670 MSEK (4 406 MSEK) och totalkostnadsprocenten 85,1% (85,7%).

Bruttopremieinkomsten steg under året, bland annat till följd av fortsatt god kundlojalitet och stark nybilsförsäljning. Merparten av ökningen var emellertid hänförlig till sammanslagningen, som bidrog till en premietillväxt på 7,1% vid konstant växelkurs. Motsvarande tillväxttakt exklusive fusionseffekter var 3,1%.

Intäkterna per geografiskt område är fördelade på de länder där If har filialer och motsvarar i allt väsentligt kundernas geografiska hemvist. Premieintäktsökningen i Finland var helt och hållet hänförlig till fusionen mellan det svenska och det finska skadeförsäkringsbolaget från och med årets fjärde kvartal. I övrigt bidrog god kundlojalitet, stark nybilsförsäljning, samarbeten och partnerskap tillsammans med mild vinterväder positivt till den övergripande resultatutvecklingen.

⁵ Siffrorna i avsnittet om försäkringsresultat är i enlighet med redovisningen, och affärgrenarna är i enlighet med Solvens II.

TABELL 2 – Försäkringsresultat och bruttopremieintäkter per geografiskt område, MSEK

Land	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2017	2016	2017	2016
Danmark	3 941	3 808	23	144
Finland	2 409	107	606	14
Norge	12 856	12 640	2 327	1 800
Sverige	14 858	14 225	2 135	2 333
Övriga	382	393	59	-53
Summa	34 446	31 173	5 150	4 238

1.3 Investeringsresultat

Avkastningen, beräknad med full marknadsvärdering, minskade något under året till 2 388 MSEK (2 473 MSEK) motsvarande 3,1% (3,3%). Den räntebärande delen hade en bättre avkastning än jämförelseindex medan aktiedelen underpresterade relativt jämförelseindex.

2017 har präglats av fortsatta låga marknadsräntor och historisk låg volatilitet. Det har inneburit ett mycket starkt år för de flesta tillgångsklasser och marknader. If har den absoluta merparten av räntebärande investeringar i Skandinavien och Europa som tillsammans med ytterligare något lägre premie för kreditrisk gjorde att ränteportföljens avkastning blev 2,3% (2,7%).

Löptiden (durationen) för de räntebärande tillgångarna ökade till 1,4 (1,3) vid årets slut.

Den totala avkastningen för aktier blev 9,2% att jämföra med 8,6% föregående år. Svenska storbolagsaktier bidrog mest till resultatökningen även om östasiatiska- och amerikanska aktier uppvisade högre avkastningar relativt sett.

Alternativa investeringar utgör en mycket liten del av portföljen men fastigheter uppvisade positiva avkastningssiffror under året.

TABELL 3 – Investeringsresultat, 31 december 2017

Investeringsresultat	Verkligt värde 2017-12-31		Verkligt värde 2016-12-31		Räntor, utdelningar m.m., MSEK	Avkastning 2017			
	MSEK	%	MSEK	%		Värde- förändringar i resulaträkningen,	Summa resultat- räkningen,	Värde- förändringar i eget kapital,	Summa total- avkastning,
						MSEK	MSEK	MSEK	MSEK
Räntebärande värdepapper	92 675	86	65 897	84	1 291	-63	1 228	465	1 692
Aktier	14 450	13	12 354	16	366	538	904	175	1 079
Valuta (aktiva positioner)	6	0	-1	0	0	-23	-23	-	-23
Valuta (övrigt)	150	0	-182	0	0	29	29	-	29
Fastighet	122	0	2	0	2	2	4	-	4
Övrigt	0	0	0	0	-336	-58	-393	-	-393
Summa	107 401	100	78 070	100	1 323	425	1 748	640	2 388

TABELL 4 – Investeringsresultat, 31 december 2016

Investeringsresultat					Räntor, utdelningar m.m., MSEK	Avkastning 2016			
	Verkligt värde 2016-12-31		Verkligt värde 2015-12-31			Värde- förändringar i resulaträkningen,	Summa resultat- räkningen,	Värde- förändringar i eget kapital,	Summa total- avkastning,
	MSEK	%	MSEK	%		MSEK	MSEK	MSEK	MSEK
Räntebärande värdepapper	65 897	84	58 887	83	1 302	-160	1 142	502	1 644
Aktier	12 354	16	11 750	17	348	182	530	493	1 023
Valuta (aktiva positioner)	-1	0	15	0	0	48	48	-	48
Valuta (övrigt)	-182	0	32	0	0	-47	-47	-	-47
Fastighet	2	0	2	0	9	0	9	-	9
Övrigt	0	0	0	0	-204	0	-204	-	-204
Summa	78 070	100	70 686	100	1 455	23	1 478	995	2 473

1.4 Resultat från övriga verksamheter

Kostnader som inte ingår i varken försäkringsresultatet eller investeringsresultatet avser huvudsakligen avskrivning på goodwill och uppgick till 277 MSEK (273 MSEK).

Information om leasingavtal finns i avsnitt 4.5.1.

1.5 Övrig information

Per den 1 oktober 2017 har det tidigare systerbolaget If Skadeförsäkringsbolag Ab, Finland (If Finland) fusionerats med If. Mot bakgrund av att båda bolagen var helägda av moderbolaget If Holding har inget fusionsvederlag utgått. Tillgångar och skulder i det finska bolaget har i fusionen hänförs till Ifs existerande finska filial och i årsredovisningen tagits upp till de belopp som de den 30 september 2017 var värderade till i koncernredovisningen för moderbolaget If Holding, justerade att följa andra redovisningsprinciper som tillämpas av If. Det finska bolagets

verksamhet fram till fusionsdagen ingår inte i resultaträkningen 2017 för If. Det innebär att skillnaden mellan tillgångar och skulder (inklusive obeskattade reserver) i det överlåtande bolaget, 4 672 MSEK, per fusionsdagen redovisas som en fusionsvinst i eget kapital i årsredovisningen.

I Solvens II-balansräkningen har tillgångar och skulder tagits över till de värden de hade i Solvens II-balansräkningen för det finska bolaget per den 30 september 2017. Det överskott av tillgångar mot skulder som överfördes till If och därmed tillförts kapitalbasen uppgick till 7 126 MSEK. Skillnaden mot fusionsvinsten i årsredovisningen förklaras huvudsakligen av obeskattade reserver, netto efter skatt.

Övertagna finska obeskattade reserver har lösts upp i sin helhet omedelbart efter fusionen och en övervägande andel av de i fusionen erhållna placeringstillgångarna har överförts till bolagets centrala kapitalförvaltning.

TABELL 5 - Balansräkning i sammandrag, avseende If Finland 30 september 2017 överlåten till If 1 oktober 2017, MSEK

	Solvens II-värde	Bokfört värde i årsredovisningen
Tillgångar		
Förutbetalda anskaffningskostnader	0	162
Andra immateriella tillgångar	0	48
Materiella anläggningstillgångar	45	45
Investeringar	29 180	29 092
Återförsäkringars andel av bästa skattningar	173	192
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	541	2 589
Återförsäkringsfordringar	4	4
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	224	1 433
Kontanter och andra likvida medel	3 701	3 701
Eventuella andra tillgångar som inte redovisas på annat ställe	328	328
Summa tillgångar	34 195	37 593
Skulder		
Försäkringstekniska avsättningar	25 239	28 032
Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar	8	8
Uppskjuten skatteskuld	678	68
Derivat	132	132
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	169	169
Återförsäkringsskulder	9	9
Skulder (handel, inte försäkring)	543	1 704
Eventuella andra skulder som inte redovisas på annat ställe	291	296
Obeskattade reserver	0	2 504
Summa skulder	27 069	32 921
Överskott av tillgångar mot skulder/fusionsvinst	7 126	4 672

Omedelbart efter fusionen inlämnades en ansökan till Finansinspektionen om en så kallad större förändring av den partiella interna modellen som används för att beräkna Ifs lagstadgade solvenskapitalkrav innebärande att även teckningsrisken i det finska bolaget skulle komma att beräknas enligt den interna modellen. Ansökan godkändes av Finansinspektionen i februari 2018 och har följaktligen inte påverkat de siffror som återges i denna rapport.

Ifs styrelse och verkställande direktör fattande i mars 2018 beslut att föreslå en vinstutdelning om 7 000 MSEK till sitt moderbolag If Holding. Den föreslagna vinstutdelningen är avdragen från den medräkningsbara kapitalbasen.

IFS FÖRETAGSSTYRNINGSSYSTEM

2 Ifs företagsstyrningssystem

2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet

Ifs företagsstyrningssystem består av flera delar. Organisationsstrukturen, som omfattar de legala och operativa strukturerna, bildar den ram inom vilken affärsverksamheten bedrivs. För att styra affärsverksamheten har bolagsorgan och beslutsfattare fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra interna regler och rutiner som skall följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga. Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärs- mål och strategiska mål uppnås och att If efterlever de externa och interna regler som är tillämpliga för bolaget samt att intern och extern rapportering är tillförlitlig. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser och det interna kontrollsystemet, inklusive riskhanteringssystemet.

If tillämpar en modell med tre försvarslinjer för att säkerställa en effektiv riskhantering och tydlighet i roller och ansvar.

Effektiva kommunikations- och rapporteringsstrukturer ska säkerställa att beslutsfattande på alla nivåer är grundat på bästa möjliga tillgängliga information och att affärsverksamheten följs upp på ett ändamålsenligt sätt.

2.1.1 Legal och operativ struktur

De övergripande principerna och ansvarsfördelningen fastställs på koncernnivå av Sampo. If organiserar sin verksamhet i enlighet med dessa principer och med beaktande av specifika förutsättningar i respektive land och affärsområde.

Försäkringsverksamheten är organisatoriskt indelad efter kundsegment i affärsområdena Privat, Företag och Industri. Denna operativa struktur omfattar flera juridiska personer inom If-gruppen inklusive If. Funktioner såsom ekonomi, bolagsjuridik, personal, kommunikation, IT, och kontroll och strategi stödjer affärsverksamheten.

2.1.2 Beslutsfattande organ

2.1.2.1 Bolagsstämman

Bolagsstämman är det högsta beslutande organet i If där aktieägaren utövar sin rätt att delta i bolagets beslutsfattande. Bolagsstämman beslutar, bland annat, om bolagsordningen och utser styrelseledamöter.

2.1.2.2 Styrelsen

Styrelsen är, i enlighet med gällande lag, ansvarig för att säkerställa att affärsverksamheten är organiserad på ett vederbörligt sätt. Styrelsen är likaså det bolagsorgan som bär det övergripande ansvaret för internkontroll och riskhantering, samt att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och riskhanteringsprocesser. Styrelsen fastställer Ifs ramverk för styrdokument och godkänner viktiga och strategiska beslut.

Styrelsen ser årligen över och beslutar om en arbetsordning för arbetet inom styrelsen. Styrelsen har även antagit en arbetsinstruktion för bolagets VD som specificerar dennes ansvar. Styrelsen för If har inte tillsatt några formella kommittéer inom ramen för styrelsearbetet.

2.1.2.3 VD

VD har det övergripande ansvaret för den dagliga verksamheten i If, vilket omfattar samordning av strategier, processer, rapportering och teknologi i syfte att uppnå organisationens målsättningar. VD har möjlighet att delegera beslutanderätten i den dagliga affärsverksamheten till andra personer inom If, men bär alltid det yttersta ansvaret för besluten. VD är beslutande organ i fråga om ett flertal instruktioner som ingår i Ifs styrdokumentramverk.

VD ska även, efter samråd med centrala funktioner och de externa revisorerna, övervaka att internkontrollen inom organisationen är ändamålsenlig och effektiv.

2.1.3 Centrala funktioner

2.1.3.1 Riskhanteringsfunktionen

Ifs riskhanteringsfunktion leds av Chief Risk Officer (CRO). Funktionen består av en riskkontrollenhet och en kapitalhantlingsenhet och har i uppgift att stödja implementering och utveckling av riskhanteringssystemet inom If. Riskhanteringsfunktionen rapporterar till VD och styrelsen.

2.1.3.2 Compliancefunktionen

Ifs funktion för regelefterlevnad (compliancefunktionen) leds av Chief Compliance Officer (CCO). Funktionen ansvarar för att till styrelse och VD rapportera hur väl de regler som avser Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse efterlevs.

2.1.3.3 Internrevisionsfunktionen

Ifs internrevisionsfunktion leds av Chefen för Internrevision. Internrevisionsfunktionen utvärderar löpande effektiviteten i kontrollsystemen. Internrevisionsfunktionen rapporterar till styrelsen.

2.1.3.4 Aktuariefunktionen

Aktuariefunktionen består av chefaktuarien som ger råd i aktuariefrågor och utför uppgifter i enlighet med instruktionen för aktuariefunktionen. Aktuariefunktionen rapporterar till VD och styrelsen.

2.1.4 Ifs ersättningssystem

Ifs ersättningspolicy fastställer, tillsammans med Sampo-koncernens ersättningsprinciper, principerna för ersättningssystemen inom If. Ersättningspolicyn utgör en del av Ifs riskhanteringssystem.

Ersättningspolicyn baserar sig bland annat på principen att ersättningar inte bör uppmuntra till otillbörligt risktagande och att ersättningen till enskilda anställda inte bör stå i strid med Ifs långsiktiga intressen. Sampokoncernens långsiktiga finansiella stabilitet och värdeskapande är vägledande för utformningen av ersättningssystemet.

2.1.4.1 Principer för ersättningar

Ifs ersättningsformer är fast ersättning, pension och andra förmåner samt rörlig ersättning.

Fasta löner ska vara rättvist satta och följa marknadspraxis. De rörliga ersättningsprogrammen ska alltid innehålla tröskelvärden och tak för utbetalning och den sammanlagda rörliga ersättningen får inte bli så stor att den hotar Ifs förmåga att upprätthålla en tillräcklig kapitalbas.

Om en anställds ersättning innefattar en rörlig del, ska det

finnas en lämplig avvägning mellan fasta och rörliga delar, så att den fasta ersättningen utgör en tillräckligt stor andel och If ges möjligheten att inte betala rörlig ersättning. Anställda i centrala funktioner har inte rätt till rörlig ersättning.

Ersättningspolicyn omfattar särskilda arrangemang för utvalda personer⁶. I enlighet med ersättningspolicyn ska en del av den rörliga ersättningen till utvalda personer skjutas upp på en bestämd tid. Efter uppskjutandeperioden ska en retroaktiv riskbedömning utföras och styrelsen beslutar därefter huruvida den uppskjutna ersättningen ska betalas ut/frigöras till fullo, delvis, eller helt och hållet annulleras.

2.1.4.2 Individuella och kollektiva resultatkriterier för rörlig ersättning

I regel ökar den rörliga ersättningen i proportion till ökat ansvar och baseras på en kombination av individens resultat, affärsområdets och/eller affärsenhetens resultat och If-gruppens totala resultat.

Syftet med de rörliga ersättningsprogrammen är att stödja uppfyllandet av Ifs övergripande mål och majoriteten av de anställda deltar därför i någon form av rörliga ersättningsprogram. If erbjuder årliga kortfristiga ersättningsprogram, säljincitament, diskretionära ersättningar samt långfristiga incitamentsprogram. Utfallet av de långfristiga incitamentsprogrammen baserar sig på utvecklingen av Sampo aktiekurs, If-gruppens försäkringsmarginal och Sampokoncernens riskjusterade kapitalavkastning.

2.1.4.3 Tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang gällande styrelseledamöter, VD, vice VD eller personer som ansvarar för centrala funktioner

Uppgifterna nedan avser endast personer som är anställda i bolaget. Svenska personer som tillhör kretsen styrelseledamöter, VD, vice VD eller personer som ansvarar för centrala funktioner är berättigade till pension enligt FTP17⁷ eller individuellt avtalad premiebestämd pension. Norska personer som ingår i denna krets omfattas av premiebestämd pension. Finska personer som ingår i denna krets omfattas inte av några tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang.⁸

2.1.5 Väsentliga transaktioner med aktieägare, personer med betydande inflytande på företaget och styrelseledamöter.

Följande väsentliga transaktioner har genomförts:

- If Holding är huvudkontohavare i ett koncernkontosystem som omfattar huvudparten av alla transaktionskonton inom Ifs försäkringsverksamhet. Inom denna struktur har väsentliga transaktioner regelbundet genomförts under årets lopp.
- If och Sampo har ett avtal om kapitalförvaltning, enligt vilket, alla investeringsbeslut inom ramen för investeringspolicyn har överlåtits till Sampo. Ersättning för denna tjänst baserar sig på en fast provision beräknad utifrån marknadsvärdet av de tillgångar som förvaltats.
- If har betalat vinstutdelning om 4,2 miljarder till sitt moderbolag If Holding.
- If Skadeförsäkring AB (publ) fusionerades med sitt systerbolag If Skadeförsäkringsbolag Ab (Finland) i oktober 2017 i en gränsöverskridande fusion med If Skadeförsäkring AB (publ) som det övertagande företaget.

2.1.6 Väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet under rapporteringsperioden

Inga väsentliga förändringar i företagsstyrningssystemet har inträffat under rapporteringsperioden.

2.2 Lämplighetsprövning

2.2.1 Ifs policy för lämplighetsprövning

If har antagit Sampokoncernens riktlinjer för val och bedömning av bolagsledningen och andra nyckelpersoner. Syftet med riktlinjerna är att säkerställa att Sampokoncernens bolag leds med erforderlig kompetens och integritet. If har också utfärdat en policy för lämplighetsprövning som ett tillägg till Sampokoncernens riktlinjer. Policyn beskriver processen för utförandet samt definierar vilka befattningar som är föremål för lämplighetsprövning. Styrdokumentet revideras årligen.

2.2.2 Lämplighetskrav

2.2.2.1 Kvalifikationskrav

Bedömningen av huruvida en person som omfattas av en lämplighetsprövning har nödvändiga kvalifikationer görs genom en granskning av personens professionella meriter, formella kvalifikationer, kunskaper och relevanta erfarenhet inom försäkringssektorn, andra finansrelaterade sektorer eller branscher med beaktande av de arbetsuppgifter som personen tilldelats.

Gällande personer som tillhör kretsen styrelseledamöter, VD eller vice VD tar kvalifikationsprövningen hänsyn till de olika uppgifter som har tilldelats enskilda personer för att garantera en lämplig mångfald när det gäller kvalifikationer, kunskaper och relevant erfarenhet så att företaget drivs och övervakas på ett professionellt sätt.

2.2.2.2 Krav på gott anseende och integritet

De personer som lämplighetsprövas förväntas ha gott anseende och integritet. Lämplighetsprövningen omfattar en prövning av ärlighet och finansiell sundhet baserat på relevant information om personernas karaktär, uppförande och affärsetik.

Som regel ska personer som prövas anses ha gott anseende om det inte finns något som antyder motsatsen.

2.2.3 Lämplighetsprövningsprocessen

Lämplighetsprövningen utförs i första hand innan en person utnämns till en befattning som är föremål för prövning. Lämplighetsprövningen av alla bedömda personer skall också revideras vart tredje år för att säkerställa att personerna kontinuerligt uppfyller kvalifikations- och anseendekraven. En förnyad prövning ska även utföras om det inträffar en händelse där en persons kvalifikationer, anseende eller lämplighet kan ifrågasättas.

Resultatet från lämplighetsprövningen tillställs den funktion eller chef som ansvarar för utnämningen och som beslutar om huruvida personen bedöms vara kvalificerad och lämplig för befattningen. Erforderlig anmälan görs till Finansinspektionen.

⁶ Utvalda personer omfattar personer som leder företaget (medlemmar av förvaltnings-, lednings- och kontrollfunktioner och anställda som innehar andra ledande positioner vilka är centrala för Ifs verksamhet) samt risktagare (anställda vilkas befattning väsentligt kan påverka företagets riskprofil).

⁷ Försäkringsbranschens tjänstepensionsplan.

⁸ För ytterligare information om pensioner se Ifs årsredovisning.

2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning

2.3.1 Beskrivning av Ifs riskhanteringssystem

If har ett effektivt riskhanteringssystem som omfattar strategier, processer och rapporteringsrutiner som är nödvändiga för att löpande identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera risker för vilka bolaget är, eller kan bli, exponerade för, både på individuell och på aggregerad nivå samt hur riskerna kan påverka varandra. Riskhanteringsfunktionen stödjer implementeringen och utvecklingen av riskhanteringssystemet inom If.

Ifs riskhanteringssystem utgör en del av det mer omfattande internkontrollsystemet och är knutet till hela If-gruppens riskhanteringssystem, på så sätt säkerställs att risker hanteras både utifrån det legala enhetsperspektivet såväl som utifrån ett grupperspektiv.

Ifs huvudsakliga riskkategorier är teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk samt övriga risker.

FIGUR 5 – Risker som omfattas av riskhanteringssystemet

Teckningsrisk	Marknadsrisk	Kreditrisk	Operativ risk	Övriga risker
Premierisk Katastrofisk Avsättningsrisk	Ränterisk Aktierisk Valutarisk	Motpartsrisk Spreadrisk	Operativ risk Legal risk	Strategisk risk Ryktessrisk Compliance risk Emerging risk
Likviditetsrisk				
Matchningsrisk				
Koncentrationsrisk				

2.3.2 Målen för riskhanteringssystemet

Målen för riskhanteringssystemet är att skapa värde för Ifs intressenter genom att säkerställa bolagets långsiktiga solvens, minimera risken för oväntade förluster samt att ge beslutsunderlag till verksamheten genom att löpande beakta påverkan på risk och kapital.

En väl fungerande riskhanteringsprocess av hög kvalitet är en förutsättning för att bedriva affärsverksamheten, för att kunna säkerställa ett stabilt resultat samt för att uppfylla kraven på långsiktig avkastning.

2.3.3 Ifs riskhanteringsstrategi

Ifs riskhanteringsstrategi ingår i styrningsprinciperna för Ifs verksamhet. Ifs policy för riskhantering preciserar den övergripande riskstrategin och riskaptiten i fråga om hantering av de materiella riskerna. Riskhanteringsstrategin innebär att If ska:

- Säkerställa en sund och väletablerad riskkultur.
- Säkerställa att risker som påverkar resultat- och balansräkningen identifieras, bedöms/mäts, hanteras, övervakas och rapporteras.
- Säkerställa att de risker som finns i försäkringsverksamheten avspeglas i prissättningen.

- Säkerställa en tillfredsställande långsiktig avkastning på investeringar inom fastställda risknivåer.
- Säkerställa att riskbuffertar, i form av kapital och förutsebar lönsamhet, är adekvata i förhållande till aktuella risker i affärsverksamheten och externa risker.
- Begränsa svängningarna i bolagets ekonomiska värde.
- Säkerställa den övergripande effektiviteten, säkerheten och kontinuiteten i verksamheten.

2.3.4 Ramverket för riskaptit

Ifs ramverk för riskaptiten fastställer gränserna för den risk bolaget är villigt att ta för att nå bolagets mål. Ramverket inkluderar en uttalad riskaptit, riskpreferenser, risktoleranser, kapitaltäckning, styrdokument, processer, kontroller och system genom vilka riskaptiten fastställs, kommuniceras och kontrolleras.

Riskaptit, riskprofil och kapitalsituation analyseras och rapporteras i den kvartalsvisa risk- och solvensbedömningsprocessen, vilken även omfattar analys av kapitaltäckning och regulatoriska kapitalkrav i olika riskscenarier. Processen påverkar på så sätt Ifs kapitalhantering, affärsplanering inklusive produktutveckling och produktutformning.

2.3.5 Ifs riskhanteringsprocess

Den övergripande riskhanteringsprocessen hos If omfattar fem steg:

FIGUR 6 – Ifs riskhanteringsprocess

Riskidentifiering Risker identifieras löpande av linjeorganisationen, den så kallade första försvarslinjen. Detta sker genom en rad olika aktiviteter som bland annat innefattar workshops inom respektive affärsområde eller funktion och analys av inträffade incidenter.

Riskbedömning och riskmätning Det finns två huvudsakliga riskmätningmetoder inom If för intern riskmätning och rapportering. Teckningsrisk och marknadsrisk mäts kvantitativt med hjälp av Ifs interna modell. Därtill genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker inklusive de risker som är svåra att kvantifiera. Den kvalitativa metoden omfattar en bedömning av vilken konsekvens en materialiserad risk får på den finansiella planen, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Riskmätningen kompletteras med diverse stresstester och scenarioanalyser i syfte att bedöma känsligheten för identifierade risker. Linjeorganisationen ansvarar för att bedöma och mäta de identifierade riskerna. Riskhanteringsfunktionen i den så kallade andra försvarslinjen, tillhandahåller ramverk och verktyg som stöd till organisationen för att riskmätningen ska ske på ett enhetligt sätt inom If.

Hantering av risker Linjeorganisationen ansvarar för att bedöma hur identifierade risker ska hanteras och att eventuella kontrollaktiviteter fungerar ändamålsenligt. För att reducera risken, ska lämpliga och effektiva kontrollaktiviteter införas.

Övervakning av risker Linjeorganisationen ansvarar löpande för att väsentliga risker identifieras, hanteras och rapporteras. Riskhanteringsfunktionen övervakar i sin tur såväl första försvarslinjens riskhanteringsprocess som riskprofilen på en övergripande och aggregerad nivå.

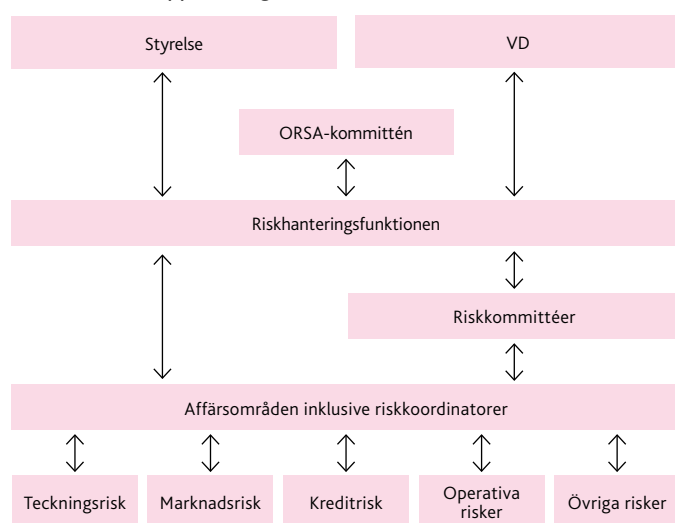
Rapportering Linjeorganisationen rapporterar riskstatus till andra försvarslinjen samt till riskkommittéer månadsvis, kvartalsvis eller halvårsvis. Riskhanteringsfunktionen ansvarar i sin tur för riskrapportering till VD och styrelse. Rapporteringen omfattar minst följande rapporter:

- Sammanställande av den årliga översikten av risk- och solvensbedömningen.
- Den kvartalsvisa rapporteringen till ORSA-kommittén.
- Årsrapporter om utförda riskhanteringsaktiviteter och framtida riskhanteringsplan.

2.3.6 Rapporteringsstruktur i riskhanteringssystemet

Bilden nedan visar strukturen för rapportering av information relaterat till riskhantering i riskhanteringssystemet. Systemet omfattar processer och aktiviteter som utförs av personer eller enheter och inkluderar kommittéer, experter och linjeorganisationen.

FIGUR 7 – Ifs rapporteringsstruktur

2.3.7 Ansvar inom, och implementering av, riskhanteringssystemet

2.3.7.1 Ansvar inom riskhanteringssystemet

Övergripande principer för riskhantering och ansvar definieras på Sampo concernnivå. If organiserar sin verksamhet utifrån dessa principer.

2.3.7.2 Styrelsen

Styrelsen är det bolagsorgan som har det övergripande ansvaret för internkontroll och riskkontroll samt för att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och processer. Styrelsen

godkänner Risk Management Policy och andra riskstyrningsdokument, är mottagare av riskrapporter från riskhanteringsfunktionen och VD samt tar en aktiv del i processen gällande den framtidsblickade egna risk och solvensbedömningen.

2.3.7.3 VD

VD har ansvaret för att organisera och övervaka den dagliga affärsverksamheten i enlighet med givna instruktioner och riktlinjer från styrelsen. VD är ytterst ansvarig för implementeringen av riskhanteringssystemet genom att säkerställa en lämplig riskhanteringsstruktur och främja en sund riskkultur inom If.

2.3.7.4 Riskkommittéer

Kommittén för egen risk- och solvensbedömning (ORSA⁹-kommittén)

ORSA-kommittén bistår VD vad gäller dennes ansvar att övervaka risker och riskhanteringssystemet i If. Kommittén granskar effektiviteten i Ifs internkontrollsystem, samt initierar och följer upp insatser och åtgärder inom dessa områden. Kommittén är mottagare av övergripande riskanalyser och rapporter. Därutöver övervakar ORSA-kommittén Ifs solvensposition samt att Ifs kortsiktiga och långsiktiga aggregerade riskprofil är i linje med Ifs riskstrategi och kapitalkrav.

Andra kommittéer inom riskhanteringssystemet

Det finns separata kommittéer för de huvudsakliga riskområdena. Dessa kommittéer ansvarar för att bistå att risker hanteras och kontrolleras i enlighet med styrelsens beslut. Kommittéernas ordförande bär ansvaret för rapporteringen till ORSA-kommittén. Kommittéerna inom If har inga beslutsmandat.

2.3.7.5 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen ansvarar för koordinering av riskhanteringen på styrelsens och VDs vägnar. Riskhanteringsfunktionens huvudsakliga ansvar omfattar:

- Att bistå styrelsen och VD i säkerställande av ett väl fungerande riskhanteringssystem genom att ställa krav på data och processer liksom att vara samordnande av rapporteringen från linjeorganisationen.
- Övervaka och stödja Ifs affärsområden och bolagsfunktioner i deras arbete med risker.
- Säkerställa en holistisk och aggregerad rapportering av Ifs risk-exponering, riskposition och riskprofil.
- Regelbundet bedöma Ifs kapitalbasposition enligt både interna och externa mått.
- Förvalta och utveckla Ifs interna modell inklusive validering av modellen och prognostisering av risk och kapital under normala och stressade förhållanden.
- Ge råd till ledningen avseende riskhantering vid strategiska beslut och hur dessa beslut kan påverka risk och kapital.

Funktionen leds av Chief Risk Officer (CRO). Riskhanteringsfunktionen ingår i andra försvarslinjen och är oberoende i förhållande till affärsverksamheten, vilket innebär att den inte utgör en del av Ifs styrning eller av beslutsprocesserna i den tillståndspiktiga verksamheten.

2.3.7.6 Linjeorganisationen

Chefer inom linjeorganisationen har det dagliga ansvaret för att hantera risker inom de mandat och restriktioner som sätts i relevanta styrdokument och ska säkerställa att de förfogar över de resurser och verktyg som behövs för detta ändamål. Inom

⁹ Own Risk and Solvency Assessment.

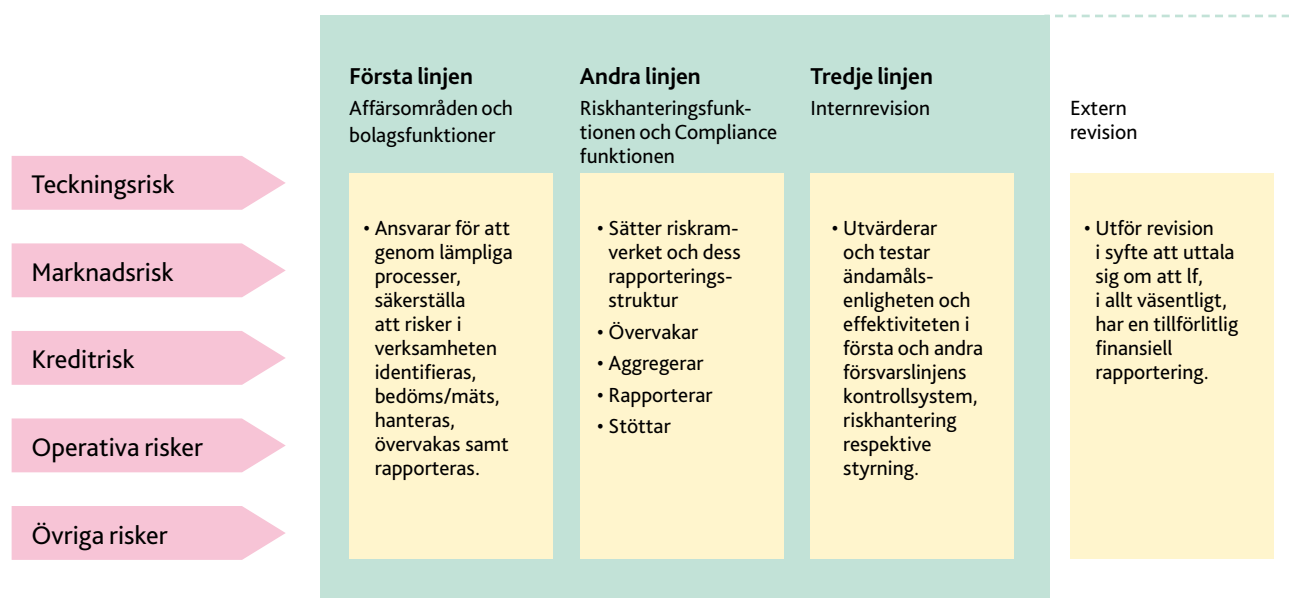
linjeorganisationen finns ett nätverk med koordinators vilka representerar cheferna för respektive affärsområde/stabsfunktion för de huvudsakliga riskområdena. Chefen för enheten Riskkontroll och rapportering, vilken ingår i riskhanteringsfunktionen, utfärdar instruktioner för koordinators i vilka koordinators ansvar framgår.

Linjeorganisationen är skyldig att informera riskhanteringsfunktionen om väsentliga risker som är relevanta för genomförandet av deras uppdrag.

2.3.7.7 Implementering av riskhanteringssystemet

För en effektiv implementering av riskhanteringssystemet inom If tillämpas en modell med tre försvarslinjer. Modellen garanterar att ansvaret och de olika rollerna i riskhanteringssystemet är klart fördelat och definierat, se nedan för uttrycklig beskrivning av varje försvarslinjes ansvar.

FIGUR 8 – De tre försvarslinjerna

Kommitté- tillsammans med koordinatorsstrukturen säkerställer att det finns effektiva processer och rutiner för riskhantering så att alla väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras, övervakas och rapporteras. Likaså säkerställs ett ägandeskap i första försvarslinjen och att riskinformationen förmedlas till andra försvarslinjen samt till de relevanta kommittéerna.

Resultatet av att risker identifieras och mäts i riskhanteringssystemet, framförallt genom den interna modellen, används vid väsentliga affärsbeslut för exempelvis investeringar, återförsäkringsprogram och i försäkringsrörelsen.

2.3.8 Ifs egen risk- och solvensbedömningsprocess (ORSA)

Ifs risker mäts, sammanställs, bedöms och rapporteras regelbundet i syfte att erhålla en övergripande utvärdering av risk- och kapitalpositionen. Marknadsriskerna följs upp och rapporteras månadsvis samtidigt som andra risker följs upp och rapporteras kvartalsvis eller halvårsvis. Resultatet och uppföljningen av dessa aktiviteter dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport sammanställs till kommittén för risk- och solvensbedömning (ORSA-kommittén),

och en sammanfattning av rapporten skickas till Ifs styrelse.

Ifs fullständiga egna risk- och solvensbedömning (ORSA) genomförs normalt minst en gång per år i syfte att säkerställa att Ifs kapitalbas är och förblir tillräckligt stor för att täcka de risker som följer av den föreslagna affärsplanen. Den årliga ORSA-processen utförs parallellt med, och stödjer, den affärsplan som presenteras för styrelsen och baseras på information per det tredje kvartalet. ORSA består av en kvantitativ och kvalitativ bedömning av Ifs väsentliga risker och resulterar i en bedömning av bolagets övergripande solvenssituation.

Solvenspositionen bedöms dels i förhållande till Ifs egen bedömning av risk, kvantifierad genom den interna modellen, och dels i förhållande till det regulatoriska kapitalkravet. Ifs kapitalplaneringsmodell är ett hjälpverktyg som används i ORSA-processen och prognosticerar kapitalbasen och kapitalkraven över den treåriga planeringshorisonten. Modellen omfattar If-koncernen med separata prognoser för de verksamhetsförsäkringsbolagen. Bedömningen innehåller även ett antal scenarioanalyser, stresstester, känslighetsanalyser och omvända stresstester. Stresstesterna täcker de huvudsakliga risktyperna och samtidigt negativa effekter från olika risktyper. Scenarierna

har utvecklats i samarbete med riskägare och företagsledningen.

Utöver att mäta Ifs huvudsakliga risker kvantitativt, utförs även en kvalitativ bedömning av Ifs övriga viktigaste risker. Därigenom omfattas även riskägarnas¹⁰ bedömning av aktuella risker över planeringshorisonten. Riskerna bedöms utifrån konsekvens och sannolikhet, det vill säga vilken konsekvens en materialiserad risk får på Ifs finansiella plan, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Bedömningen utförs i enlighet med en given graderingsskala. Den sammanfattande bedömningen utförs av riskhanteringsfunktionen baserad på riskägarnas bedömning.

Resultatet av den årliga risk- och solvensbedömningen dokumenteras i ORSA-rapporten. Rapporten för perioden 2018-2020 godkändes av styrelsen vid ett styrelsemöte i december 2017 och genom godkännandet av rapporten accepterade styrelsen den som grund för sitt beslut om den finansiella planen. Rapporten skickades därefter till Finansinspektionen.

2.3.9 Styrning av Ifs interna modell

If tillämpar en intern modell för olika risk- och kapitalrelaterade ändamål. Detta kapitel behandlar styrningen av Ifs interna modell för teckningsrisker. Den huvudsakliga användningen av teckningsriskmodellen utgörs av:

- Beräkning av ekonomiskt kapital (EC).
- Kapitalallokering för affärgrenar och beräkning av riskbaserade mål.
- Beräkning av teckningsrisk som del av SCR för all verksamhet utom den finska.
- Utvärdering av återförsäkringsprogram.
- Risk- och solvensbedömning för planeringsperioden (ORSA).

I november 2016 erhöles ett godkännande från Finansinspektionen för tillämpning av den interna modellen för beräkning av de huvudsakliga teckningsriskerna, medan standardformeln definierad i Solvens 2 (med övergångsregler för aktiekursrisk) tillämpas på andra risker. I samband med fusionen med det finska bolaget i början av oktober 2017 inlämnades en ansökan till Finansinspektionen om att utvidga den interna modellens omfattning till att också täcka teckningsrisk för den finska verksamheten som tillkommit via fusionen. Ansökan godkändes i februari 2018. Då ansökan fortfarande var under behandling per sista december 2017 tillämpas den interna modellen enbart på försäkringsverksamheten före fusion för beräkning av solvenskapitalkravet per sista december 2017, medan standardformeln tillämpas på den tillkommande finska verksamheten liksom för övriga risker generellt.

Det interna kontroll- och styrningssystemet för den interna modellen bedöms vara tillfredsställande med beaktande av modellens struktur och omfattning. Det finns tydliga beslutsprocesser i fråga om alla delar av den interna modellen.

Modellen valideras av personal som är oberoende av modelleringsgruppen. Syftet med att validera den interna modellen är att ge såväl CRO som styrelse en försäkran om att den interna modellen lämpar sig för sitt ändamål, på ett rättvisande sätt avspeglar Ifs riskprofil, samt att de regulatoriska kraven avseende validering av en intern modell uppfylls.

Det har inte förekommit några förändringar i styrningen av den interna modellen under rapporteringsperioden.

2.3.9.1 Roller, ansvar och kommittéer

Nedan följer en beskrivning av styrningen av den interna modellen, dess roller och ansvarsuppgifter.

Bolagets styrelse

Ifs styrelse har det yttersta ansvaret för den interna modellen, vilket inkluderar att den interna modellramverket uppfyller kraven i Solvens II och att ett effektivt styrsystem finns på plats. Styrelsen ska fatta de väsentliga besluten om den interna modellen.

Chief Risk Officer

I riskhanteringspolicyn beskrivs att två av de huvudsakliga ansvarsuppgifterna med avseende på den interna modellen i riskhanteringsfunktionen är att:

- Utforma och utveckla den interna modellen och ge återkoppling om modellens lämplighet.
- Organisera en oberoende validering av den interna modellen.

Som chef för riskhanteringsfunktionen ansvarar CRO för att verkställa dessa ansvarsområden. Ansvaret för att utforma och utveckla den interna modellen har delegerats till Capital Management-enheten och ansvaret för att organisera en oberoende validering av den interna modellen har delegerats till enheten för Riskkontroll.

I egenskap av ordförande för kommittén för den interna modellen beslutar CRO om mindre ändringar i den interna modellen i enlighet med modellförändringspolicyn. En absolut gräns för denna delegering är fall där en kombination av mindre ändringar kan betraktas som en större ändring, som då styrelse och Finansinspektionen måste godkänna.

Capital Management

Capital Management-enheten ansvarar för:

- Att utveckla den interna modellen och att material för användning av modellen, inklusive rapportering till kommittéer, är tydligt dokumenterat och presenterat.
- Att dokumentationen för den interna modellen hålls uppdaterad.
- Att upprätthålla och uppdatera kvantitativa valideringsredskap och att bidra till varje kvalitativ och kvantitativ analys enligt specifikationen i den årliga valideringsplanen.
- Att definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för den interna modellen i enlighet med redovisnings- och riskdatainstruktionen, att bedöma data och vid behov vidta lämpliga åtgärder vad avser datakvalitet.
- Chefen för Capital Management har mandat att besluta om uppdateringar i enlighet med modellförändringspolicyn. Mandatet gäller förutsatt att dokumentationen för den interna modellen uppdateras tillsammans med dokumentet om ändringar av modellen och att dessa uppdateringar redovisas vid därpå följande sammanträde för kommittén för den interna modellen.
- Chefen för Capital Management ska säkerställa att den interna modellen uppdateras minst en gång per kvartal och att uppdateringarna är kvalitetssäkrade.

Riskkontroll

Riskkontrollenheten ansvarar för koordineringen av den interna modellens validering, sammanställande av valideringsplan och rapport som tillställs CRO, VD och styrelse. Rapporten omfattar resultat av genomförd validering och de iakttagelser som gjorts.

Internrevision

Valideringsrapporten ska lämnas till internrevisionsfunktionen. Funktionen sammanställer översikter över olika aspekter i den

¹⁰ Affärsområdena och bolagsfunktionerna, det vill säga första försvarslinjen, har ansvar och skyldighet att bedöma, kontrollera och reducera risker.

interna modellen såsom kontroller av datakvalitet, styrning, kontrollstrukturer och andra aspekter.

Kommittén för den interna modellen

Kommittén för den interna modellen ska vara ett rådgivande och beredande organ för Ifs styrelse och VD avseende arbetsuppgifterna i enlighet med en instruktion. Kommittén har ingen kollektiv beslutanderätt.

CRO är ordförande för kommittén. Andra permanenta medlemmar är Ifs CFO, chefen för Capital Management och minst en representant för affärsområdena som utses av ordförande.

Andra funktioner med anknytning till den interna modellen

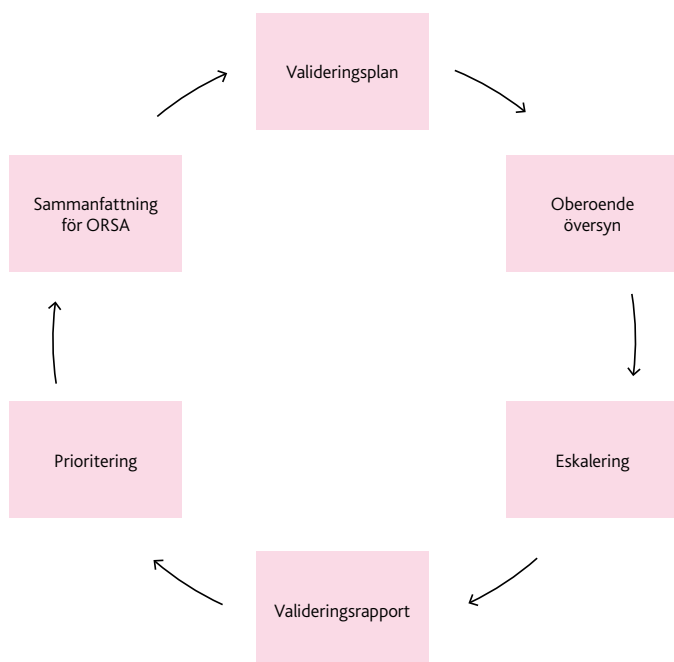
Ansvar för data relaterat till den interna modellen regleras i en särskild instruktion. I denna instruktion framgår att chefaktuarien skall definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för försäkringstekniska avsättningar samt göra bedömning av datakvaliteten samt vid behov vidta lämpliga åtgärder. Därtill har en separat funktion ansvar för att periodvis bedöma hur fullständiga och korrekta relevant data är, föra en fullständig förteckning över eventuella brister i data samt tillhandahålla en åtgärdsplan för förbättring av datakvaliteten över tid.

Den interna modellen och dess utfall diskuteras i ORSA-kommittén, aktuariekommittén, återförsäkringskommittén och underwriting-kommittén.

2.3.9.2 Beskrivning av valideringsprocessen

Den interna modellens validering är en årlig process som genomförs i enlighet med en valideringsplan, visualiserat i Figur 9. Valideringen initieras också av en större ändring i den interna modellen. En större ändring i den interna modellen kan krävas när interna eller externa händelser förändrar Ifs riskprofil.

FIGUR 9 – Årlig valideringsprocess

Risker som hänförs till modellen omfattas av processen liksom även metoden att sammanställa risker samt metoderna att integrera den interna modellen med standardformeln.

Valideringen omfattar även styrningsmodellen och genomförs oberoende av modellens upprätthållande och utveckling.

Iakttagelser i samband med valideringen eskaleras i syfte att säkerställa att användarna av modellens utfall har en uppfattning om brister som kan göra modellen mindre tillförlitlig. En eskalering av iakttagelser kan inträffa när som helst under valideringsprocessen.

Efter att resultaten från valideringen rapporterats, görs en prioritering av rekommendationerna för valideringen av CRO. I samband med att den årliga planen fastställs beaktas även tidigare års iakttagelser.

2.4 Internkontroll

2.4.1 Ifs internkontrollsystem

Systemet för intern kontroll är gemensamt för hela If-gruppen och är en integrerad del av bolagets organisationsstruktur och beslutsprocesser. Internkontrollsystemet syftar till att säkerställa att verksamheten är ändamålsenlig och effektiv, att den finansiella och icke-finansiella rapporteringen är tillförlitlig samt till efterlevnad av tillämpliga lagar och regler. Intern styrning och kontroll avseende den finansiella rapporteringen säkerställer att styrelsen och ledningen har tillgänglig, relevant och tillförlitlig finansiell information till stöd för sitt beslutsfattande samt att externa intressenter kan förlita sig på den finansiella informationen. Ifs internkontrollsystem syftar även till att säkerställa ändamålsenlighet och effektivitet i den dagliga verksamheten genom att ta Ifs strategiska mål i beaktande. Ett effektivt internkontrollsystem ger Ifs styrelse och ledning en rimlig försäkran om att bolaget kan nå sina mål.

Internkontrollsystemet använder modellen med tre försvarslinjer för att tydliggöra vem som ansvarar för vad rörande intern styrning och kontroll och riskhantering. För mer information se avsnitt 2.3.7.7. Inom de tre försvarslinjerna har rapporteringskanaler etablerats för att säkerställa att styrelsen och ledningen kan fullgöra sitt ansvar att övervaka internkontrollsystemets effektivitet.

Ifs internkontrollpolicy fastställer ramverket för ett effektivt internkontrollsystem inom If och antas årligen av styrelsen. Syftet med dokumentet är att beskriva hur intern styrning och kontroll struktureras på lämpligt sätt med hänsyn till bolaget, dess storlek och komplexitet. Ifs internkontrollramverk baseras på COSO¹¹ ramverket. Ramverket tillhandahåller tre olika målkategorier; affärsverksamhet, rapportering samt efterlevnad av lagar och regler. Ramverket innefattar dessutom fem komponenter som behöver vara på plats och fungera; kontrollmiljö, riskbedömning, kontrollaktiviteter, information och kommunikation samt monitorering.

Kontrollmiljön inom If inbegriper faktorer såsom den organisatoriska strukturen, befogenheter och ansvar, integritet, styrdokument, etiska värden samt kompetensen hos Ifs anställda.

Riskbedömningen identifierar och värderar väsentliga risker för bristande målfyllnelse.

Kontrollaktiviteter består av styrdokument, godkännandeförfaranden, rutiner och kontroller för att hantera de risker som identifierats. Implementerade kontrollaktiviteter omfattar bland annat attestregler och andra rutiner för befogenheter i enlighet med befintliga roller såsom dualitets- och den s.k. farfarsprincipen (beslut av ledarens ledare).

¹¹ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission.

Information och kommunikation stödjer alla andra komponenter genom att exempelvis förmedla ansvar och befogenheter till medarbetare och genom att tillhandahålla information på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

Komponenten för monitorering omfattar uppföljning av den befintliga interna styrningen och kontrollen genom de tre försvarslinjerna. Monitoreringen genomförs med hjälp av både löpande och separata utvärderingar. Oberoende monitoreringsaktiviteter utförs av andra och tredje försvarslinjerna.

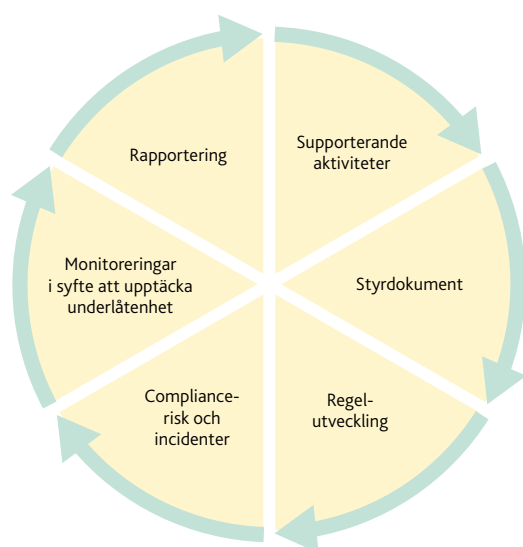
2.4.2 Compliancefunktionen

2.4.2.1 Ansvarsområden

Compliancefunktionen ansvarar för att rapportera till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som hänför sig till Ifs tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet. Compliancefunktionen ska även utvärdera de åtgärder som vidtagits för att förebygga bristande regelefterlevnad. Funktionen ska vidare bedöma eventuella konsekvenser av regelförändringar som påverkar Ifs verksamhet, samt identifiera och bedöma compliancerisker. Compliancefunktionen ska i första hand fokusera på de regler som avser Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Funktionen ska även ge råd inom andra rättsområden på begäran av styrelsen eller VD.

Compliancefunktionens arbetsuppgifter är uppdelade i sex ansvarsområden, se Figur 10. En riskbaserad complianceplan tas årligen fram och antas av styrelsen.

FIGUR 10 – Återkommande uppgifter för compliancefunktionen

2.4.2.2 Organisationen

Compliancefunktionen är operationellt oberoende i förhållande till verksamheten och utgör en del av den andra försvarslinjen. Ledaren för compliancefunktionen (Chief Compliance Officer, CCO) tillsätts av VD och har det övergripande ansvaret för funktionen och dess ansvarsområden. Styrelsen utfärdar en instruktion för CCO, som närmare beskriver dennes arbetsuppgifter. CCO utser i sin tur Compliance Officers för att utföra aktiviteter inom funktionen.

2.5 Internrevisionsfunktionen

2.5.1 Internrevisionsfunktionen, implementering, oberoende och objektivitet

Ifs internrevisionsfunktion är oberoende av affärsverksamheten och utvärderar Ifs internkontrollssystem. Funktionen är underställd Ifs styrelse och leds av Chefen för Internrevision (CAE), som utses av styrelsen för Sampo.

2.5.1.1 Internrevisionspolicyn

Arbetet inom internrevisionsfunktionen utförs i enlighet med internrevisionspolicyn som antagits av styrelsen. Enligt detta styrdokument ska internrevisionen följa The Institute of Internal Auditor's ramverk för internrevision; International Professional Practices Framework.

2.5.1.2 Plan för internrevisionen

Internrevisionen tar årligen fram en treårig aktivitetsplan som godkänns av Ifs styrelse och Sampos revisionsutskott. Internrevisionen tillämpar ett riskbaserat tillvägagångssätt och aktiviteterna täcker huvuddelen av verksamheten. Ändringar i internrevisions aktivitetsplan måste godkännas av styrelsen och Sampos revisionsutskott. De externa revisorerna informeras om internrevisionens aktivitetsplan.

2.5.1.3 Rapportering

Internrevisionen rapporterar genomförda revisioner till Ifs VD och styrelse. Innan några revisionsrapporter skickas ut, diskuteras rapporterna i fråga om revisionsutfall, observationer och rekommendationer med ansvariga chefer. De skriftliga slutrapporterna ska alltid godkännas av CAE innan de distribueras.

Internrevisionen genomför uppföljningar för att säkerställa att lämpliga åtgärder har vidtagits för att hantera de observationer och rekommendationer som identifierades i den ursprungliga revisionsrapporten.

CAE lämnar aktivitetsrapporter till styrelsen minst två gånger per år. Dessa rapporter innehåller observationer avseende eventuella allvarigare brister i den interna styrningen och kontrollen som har upptäckts under revisionerna, inklusive alla tidigare rapporterade observationer som inte har åtgärdats eller korrigerats i enlighet med avtalade åtgärdsplaner.

2.5.1.4 Internrevisorers oberoende

Innan en revision görs en noggrann bedömning av revisorns objektivitet med hänsyn till den enhet som ska revideras. Interna revisorer väljs utifrån kunskap, färdigheter och integritet, vilket är avgörande för ett fullgott internrevisionsarbete.

2.6 Aktuariiefunktionen

2.6.1 Implementering av aktuariiefunktionen

Aktuariiefunktionen består av chefaktuarien som är ansvarig för aktuariiefunktionen inom If och rapporterar till If-gruppens VD och är rådgivare i aktuariella frågor. Chefaktuarien är ordförande i aktuariekommittén som är forum för aktuariiefunktionen och ett förberedande och rådgivande organ för chefaktuarien. Chefaktuarien är medlem av och deltar i arbetet i underwriting-kommittén och återförsäkringskommittén, i den senare med fokus på förnyelser av återförsäkringsskydd.

2.6.1.1 Ansvar och uppgifter

Aktuariiefunktionen utgör en del av företagsstyrningssystemet och riskhanteringssystemet.

Aktuariiefunktionens uppgifter beskrivs i instruktionen för aktuariiefunktionen. Funktionens huvuduppgifter kan indelas i följande områden:

- Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar och säkerställa deras tillförlitlighet och tillräcklighet.
- Utlåtande om bolagets underwritingpolicy.
- Utlåtande om huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.
- Utlåtande om bolagets solvensposition.
- Bidra till riskhanteringssystemet, t ex till ORSA-rapporteringen.

Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är centralt i aktuariiefunktionens arbete. Beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS utförs av aktuarier inom respektive affärsområde. Premie- och skadeavsättningar enligt Solvens II-regelverket baseras på parametrar från aktuarier inom respektive affärsområde och aktuariiefunktionen. Aktuariiefunktionen kontrollerar beräkningarna och bedömer osäkerheten i de tekniska reserverna utifrån naturlig variation i reservkvot inom land, försäkringsklass och affärsområde. Datakvaliteten bedöms regelbundet genom att information i bokföringen stäms av mot informationen i de aktuariella systemen. Avstämningsrutinen sker månatligen och är formaliserad. Ifs revisorer erhåller detaljerade dokument med jämförelser av alla potentiella skillnader som redovisats.

If har ett antal styrdokument som reglerar beräkningen av försäkringstekniska avsättningar. Aktuariiefunktionen ansvarar för att dessa styrdokument följs och säkerställer att lokala regler och bestämmelser kommer till uttryck i riktlinjer och rutiner.

2.6.1.2 Rapportering

Aktuariiefunktionen rapporterar minst årligen till styrelsen och VD om väsentliga arbetsuppgifter som utförts jämte resultat. Funktionen föreslår även hur eventuella brister ska avhjälpas. Rapporten omfattar metoder som använts, beräkning, tillförlitlighet och tillräcklighet av försäkringstekniska avsättningar samt en bedömning av underwritingpolicyn och huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.

Aktuariiefunktionen ska efter varje kvartalsbokslut säkerställa att styrelsen och VD får en rapport i form av ett utlåtande över huruvida de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och lämpliga.

Aktuariiefunktionen ansvarar för rapporteringen av alla relevanta frågor som aktuariekommittén ställer till ORSA-kommittén samt för koordineringen av rapporteringen om premie och reservrisk till ORSA-kommittén kvartalsvis.

2.7 Outsourcing

2.7.1 Ifs outsourcingpolicy

Ifs outsourcingpolicy sätter ramarna för Ifs outsourcing. Policyn beskriver vad som ska anses utgöra outsourcing och definierar kriterierna för när en funktion eller en verksamhet ska anses vara av väsentlig betydelse för If.

I syfte att säkerställa en effektiv kontroll av den outsourcing som sker av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse, och hantera de risker som hänför sig till sådan outsourcing, föreskriver outsourcingpolicyn en särskild outsourcingprocess. Processen består bland annat av en riskanalys, en motpartsutvärdering, utarbetande av avtal, beslutsfattande, uppföljning, rapportering och information.

Styrelsen har tillsatt en outsourcingkommitté för att övervaka att Ifs outsourcing sker i enlighet med outsourcingpolicyn. Varje nytt eller substantiellt ändrat outsourcingavtal av väsentlig betydelse ska rapporteras till och bedömas av outsourcing-kommittén och godkännas av styrelsen innan avtalet anmäls till Finansinspektionen.

2.7.2 Outsourcing av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse

I syfte att effektivisera Ifs försäkringsverksamhet outsourcar If operativ verksamhet av väsentlig betydelse till ett flertal externa samt interna leverantörer enligt nedan.

Kapitalförvaltning har delvis outsourcats till Sampo i Finland. Till följd av Ifs operativa struktur med affärsområdena Privat, Företag och Industri, som verkar genom flera legala enheter och filialer, har ytterligare outsourcingavtal inom koncernen upprättats och till exempel upphandling av IT-tjänster har outsourcats till systerbolaget If IT Services i Danmark, som i sin tur har ingått avtal med IT-leverantörer.

Det har även ingåtts flera skaderegleringsavtal med leverantörer. Dessa avtal har ingåtts bland annat i syfte för att kunna tillhandahålla skadereglering där If inte har någon fysisk representation. Vissa skaderegleringsavtal har även ingåtts inom ramen för en mer omfattande partnersamverkan. Dessa avtal omfattar även försäljnings- och franchisearrangemang och samarbetsparterna till största delen etablerade i de nordiska länderna.

2.8 Övrig information

2.8.1 Företagsstyrningssystemets tillräcklighet

Ifs företagsstyrningssystem bedöms som väl fungerande med hänsyn tagen till karaktären, omfattningen och komplexiteten av de risker som ingår i Ifs affärsverksamhet.

2.8.2 Övrig väsentlig information

Det finns ingen annan väsentlig information om företagsstyrningssystemet.

3 Riskprofil

Ifs övergripande riskstrategi fokuserar på effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering. Tillgängligt kapital ska överskrida både ekonomiskt kapital och solvenskapitalkrav¹². Därtill har If-gruppen som mål att bibehålla kreditbetyget A från ratinginstituten Standard & Poor's och Moody's. Detta innebär att riskexponeringen för If kvantifieras med olika mått¹³ för olika ändamål.

I detta kapitel beskrivs Ifs riskprofil och interna riskmätning. Inledningsvis presenteras principerna för riskmätning och riskprofilen på övergripande nivå, därefter följer en mer detaljerad beskrivning och analys av respektive riskkategori. De riskkategorier som beskrivs i detta kapitel är: teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, likviditetsrisk, operativ risk samt övriga risker. I de känslighetsanalyser som utförts visas effekterna både på ekonomiskt kapital och på lagstadgat kapitalkrav.

3.1 Ifs riskmätning

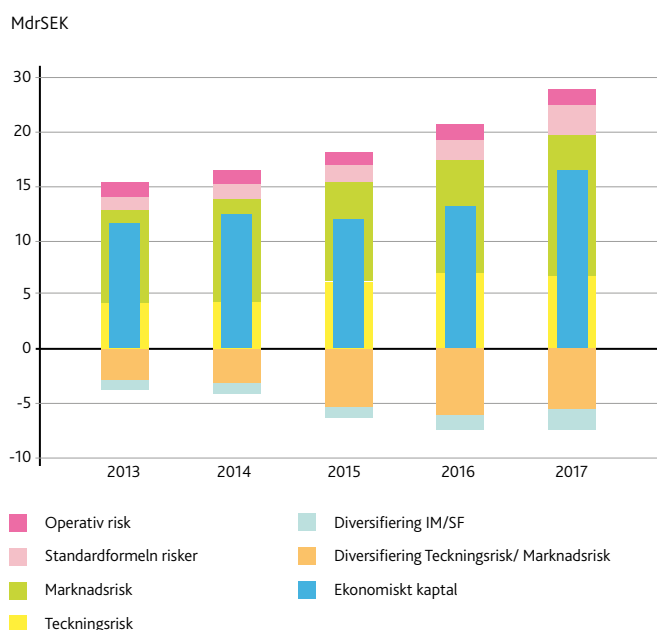
För intern riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet tas fram med hjälp av Ifs interna modell där teckningsrisk och marknadsrisk inklusive diversifierande aggregering beräknas med den interna modellen, medan operativ risk och mindre materiella risker är kvantifierade i enlighet med standardformeln.

Utöver den kvantitativa riskmätningen så genomförs en kvalitativ bedömning av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är likviditetsrisk, strategisk risk, ryktesrisk, compliancerisk, legal risk, emerging risk, gruppsspecifika risker samt inte kvantifierade koncentrationsrisker.

3.2 Ifs riskprofil

Figuren nedan visar ekonomiskt kapital per den 31 december 2013 till den 31 december 2017.

FIGUR 11 – Förändring av ekonomiskt kapital över tid (före skatt)

¹² Står det inget annat så menas lagstadgat solvenskapitalkrav.

¹³ Mått baserade på interna ekonomiska mått (ekonomiskt kapital (EC), myndighetskrav, dvs den partiella interna modellens solvenskapitalkrav (PIM SCR) och mått framtagna av ratinginstitut. Måtten framtagna av ratinginstitut berörs inte närmare i dokumentet.

De två största riskkategorierna för If är tecknings- och marknadsrisk. Fördelningen av ekonomiskt kapital på olika riskkategorier har varit relativt stabil under de senaste fem åren bortsett från 2015 då det skedde en omklassificering av inflationsrisk från marknadsrisk till teckningsrisk. Under 2017 ökade dock ekonomiskt kapital med 3,3 miljarder SEK framförallt till följd av fusionen med If Finland. Fusionen medförde även att proportionen av marknadsrisk i relation till teckningsrisk ökade. Minskningen i teckningsrisk från 7,0 miljarder SEK till 6,5 miljarder SEK beror på minskad inflationsrisk, vilken delvis vägs upp av ökad premievolyum till följd av fusionen.

3.3 Teckningsrisk

Teckningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av osäkerhet i prissättning och avsättningsantaganden.

I enlighet med beräkningen av ekonomiskt kapital, inkluderas premierisk, katastrofrisk, avsättningsrisk och inflationsrisk i teckningsrisk.

3.3.1 Riskexponering

Vid kvantifiering av teckningsrisk baserat på den interna modellen används aktuariella och statistiska metoder för att återspegla Ifs försäkringsverksamhet, kompletterade med extern modellering för naturkatastrofrisk och inflationsrisk. Annullationsrisk och omprövningsrisk kvantifieras i enlighet med standardformeln.

Det ekonomiska kapitalet för teckningsrisk, vilket återspeglar exponeringen för teckningsrisk på ett års sikt, minskade med 0,5 miljarder SEK till 6,5 miljarder SEK under 2017. Minskningen i teckningsrisk beror framförallt på en lägre kalibrerad inflationsrisk, vars effekt delvis motverkas av ökad premievolyum till följd av fusionen med If Finland.

Fusionen har påverkat riskprofilen för teckningsrisk i If Sverige med tillskott av en årlig premievolyum på 9 miljarder SEK och en långsvansad skadereservsportfölj vilka ökar exponeringen mot teckningsrisker.

3.3.1.1 Premierisk och katastrofrisk

Premierisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av variationer i såväl tidpunkt, frekvens som storlek avseende försäkringsskador som inte har inträffat vid balansdagen. Katastrofrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena relaterade till extrema eller exceptionella händelser.

Varje affärsområde ansvarar för att löpande identifiera och hantera de faktorer som driver premierisken. Riskfaktorerna värderas och rapporteras utifrån sannolikhet och konsekvens. De riskfaktorer som har bedömts ha störst påverkan på premierisken är skadevolatilitet, riskbedömning vid prissättning samt skadeinflation. Premierisken har ökat 2017 på grund av att fusionen med If medfört en ökad premievolyum.

3.3.1.2 Avsättningsrisk och inflationsrisk

Avsättningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska skulderna till följd av variationer i såväl tidpunkt som belopp avseende skadeutbetalningar för skador som har inträffat på eller före balansdagen.

Chefaktuarien ansvarar för att löpande identifiera och hantera de riskfaktorer som driver avsättningsrisken. Riskfaktorerna värderas och rapporteras halvårsvis utifrån sannolikhet och påverkan. De riskfaktorer som har störst påverkan på avsättningsrisken är emerging risk, inflation i skadeersättningar, förändrad medicinsk praxis och längre förväntad livslängd än vad som antagits. Under 2017 har avsättningsrisken ökat på grund av fusionen med If Finland.

De försäkringstekniska avsättningarna i If domineras av affär med lång duration vilket medför en väsentlig exponering mot inflation. Framtida skadeinflation, relaterad till både tecknings- och avsättningsrisk kvantifieras därför separat genom inflationsrisk. Den kvalitativa bedömningen är att inflationen på lång sikt är stabil, även om ekonomiskt kapital för inflation har minskat på grund av kalibrering av förväntan på kort sikt.

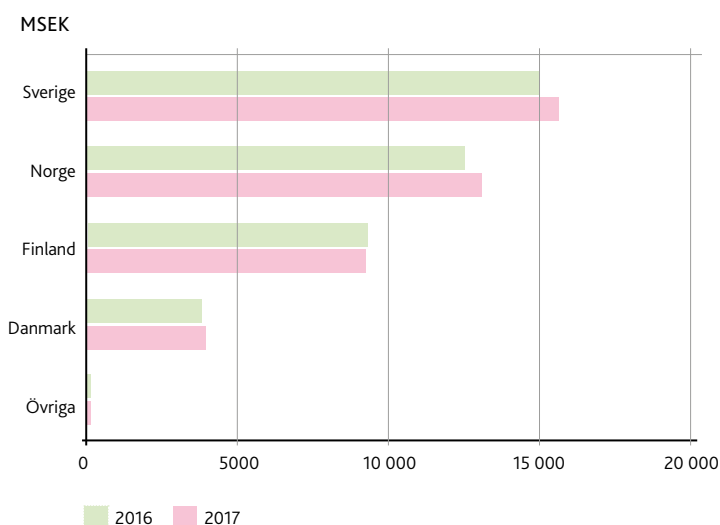
Avsättningarna för trafikförsäkring och arbetsskadeförsäkring inkluderar skadelivräntor vilka är känsliga för förändringar i dödlighetsantaganden, inflation i skadeersättningar och diskonteringsränta. Den svenska trafikförsäkringsportföljen representerar den främsta avsättningsrisken och utgör 25% av skadereserven beräknad enligt Solvens II-regelverket och ungefär en fjärdedel av ekonomiskt kapital för odiversifierad avsättningsrisk. Inflationsrisken är begränsad i Finland på grund av det nationella fördelningssystemet där indexeringen är inkluderad i försäkringspremien. Effekten av en räntesänkning dämpas dock för avsättningar med lång duration på grund av konvergens mot den långsiktiga jämviktsräntan. Avsättningsrisk inkluderar omprövningsrisk till följd av förändringar i nivå, trend eller volatilitet beträffande omprövningar av skadelivräntor på grund av ändrade rättsliga förhållanden eller ändrad hälsostatus hos de försäkrade.

Ytterligare information om försäkringstekniska avsättningar finns i de kvantitativa rapporteringsmallarna (QRT) för Solvens II S.12.01.02, S.17.01.02 och S.19.01.21.

3.3.2 Riskkoncentration

Försäkringsportföljen är väl diversifierad, mot bakgrund av ett stort antal kunder samt att försäkringar tecknas i olika geografiska områden och inom flera försäkringsgrenar. Den geografiska spridningen av bruttopremieinkomsten under året framgår av tabellen nedan. Jämfört med 2016, så har diversifieringseffekterna ökat på grund av fusionen med If Finland.

FIGUR 12 – Bruttوپremieinkomst per land, MSEK

Trots den diversifierade portföljen kan riskkoncentrationer, och därmed stora skador, inträffa genom exempelvis exponeringar mot naturkatastrofer såsom stormar och översvämningar. Ackumulering av risker inom affärsområde Industri övervakas genom detaljerad latitud- och longitudregistrering. Mer information om Ifs premiefördelning mellan försäkringsgrenar finns i QRT S.05.01.02.

3.3.3 Riskreducerande tekniker

De viktigaste metoderna för att begränsa premierisk är återförsäkring, diversifiering, noggranna analyser och överväganden vid teckning samt regelbundna uppföljningar kopplade till den strategiska och finansiella planeringsprocessen. Underwritingpolicyn anger principer, begränsningar och fördelningen av de roller och det ansvar som gäller i underwritingprocessen. Policyn kompletteras med riktlinjer som mer i detalj beskriver hur försäkringar ska tecknas inom respektive affärsområde.

Avsättningsrisk hanteras genom aktuariella antaganden baserat på historiska skadeutfall och exponeringar som är tillgängliga på balansdagen. Faktorer som beaktas är till exempel trender i skadeutvecklingen, nivå på oreglerade skador, förändringar i rättsutveckling och ekonomiska förhållanden. Vid reservsättning används etablerade aktuariella metoder i kombination med prognoser över antalet skador och genomsnittliga skadekostnader.

Avsättningarna för skadelivräntor beräknas som diskonterade värden baserade på belopp och betalningsperiodicitet i varje enskilt fall, med beaktande av förväntad kapitalavkastning, kostnader, indexering, dödlighet samt andra möjliga justeringar.

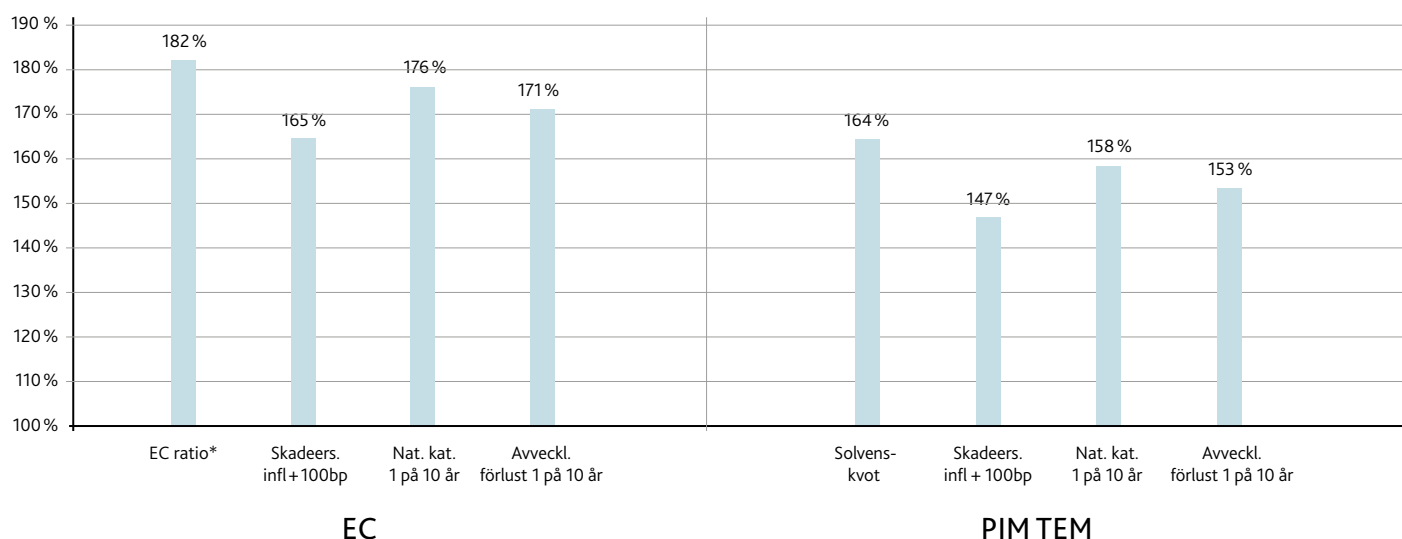
Den ekonomiska påverkan av naturkatastrofer och enskilda storskador begränsas genom en kombination av återförsäkring och diversifiering. Behovet av återförsäkring och det optimala alternativet utvärderas genom jämförelse av förväntad kostnad för återförsäkringsprogrammet, nyttan samt påverkan på fluktuationer i resultaträkning och minskat kapitalbehov. Det viktigaste verktyget vid denna utvärdering är Ifs interna modell.

3.3.4 Riskkänslighet

Stresstester har utförts i syfte att bedöma Ifs känslighet för de mest väsentliga riskfaktorerna. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, på såväl internt ekonomiskt kapital (EC) som på det lagstadgade solvenskapitalkravet (PIM TEM)¹⁴ per den 31 december 2017. EC-kvoten är baserad på den interna modellen för såväl försäkrings- som för marknadsrisk, medan solvenskvoten för PIM är baserad på den interna modellen för enbart teckningsrisk¹⁵. Övriga risker är beräknade utifrån standard formeln (SF).

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en högre än förväntad skadeinflation, en naturkatastrof med sannolikhet 1 på 10 år eller en avvecklingsförlust med sannolikhet 1 på 10 år. I samtliga av de tre känslighetstesterna har If en solvenskvot över 100% även i stressat läge.

FIGUR 13 – Känslighet för teckningsrisk

*Medräkningsbar kapitalbas proportion till ekonomiskt kapital

En ökning motsvarande 100 baspunkter i inflation har antagits i inflationsstressen. Ökad skadeinflation förväntas öka de försäkringstekniska avsättningarna. I naturkatastrofstressen antas en omedelbar utbetalning av skadeersättningar, vilket innebär att de försäkringstekniska avsättningarna inte påverkas. Teckningsrisk och marknadsrisker förblir opåverkade men kapitalbasen reduceras. I avvecklingsförluststressen antas en ökning av försäkringstekniska avsättningar vilken medför en ökning av både inflationsrisk och avsättningsrisk.

3.4 Marknadsrisk

Marknadsrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad direkt eller indirekt av nivå eller av volatiliteten i marknadspriser på tillgångar, skulder och finansiella instrument.

Ifs marknadsrisk, i enlighet med beräkningen av ekonomiskt kapital, består av valuta, aktie, ränte- och spreadrisk. Även om spreadrisken ingår i ekonomiskt kapital så betraktar If spreadrisk som en del av kreditrisken. Dess exponering, koncentration, begränsning och känslighet beskrivs i avsnitt 3.5. Matchningsrisk beräknas inte separat utan ingår i beräkningen av ränte- och valutarisk. Den största komponenten inom marknadsrisk är aktierisk.

3.4.1 Riskexponering

Marknadsrisken har ökat under 2017 vilket framförallt beror på fusionen med If Finland. If har en väldiversifierad placeringsportfölj vilket medför positiva diversifieringseffekter vid beräkning av ekonomiskt kapital.

Ifs investeringar är framförallt koncentrerade till nordiska värdepapper. För placeringar i icke-nordiska värdepapper, fonder eller andra tillgångar används främst förvaltning av tredje part. Användningen av derivat är begränsad.

If tillämpar marknadsvärdering för större delen av sina investeringar varför kvantifiering av marknadsrisk normalt är okomplicerad. Det finns ett begränsat antal instrument som kräver mark-to-model-förfaranden. If ställer säkerheter för remburs (i försäkringsverksamheten) och för derivat.

De huvudsakliga faktorer som skulle kunna påverka marknadsrisken är den geopolitiska osäkerheten, utveckling av fastighetspriser i Sverige och Norge, utvecklingen på aktiemarknaden och koncentration till finansiella institutioner. Även låg ränta under lång tid kan ha vis påverkan på marknadsrisken eftersom det påverkar avkastningen.

¹⁴ Partial Internal Model with Transitional Equity Measures.

¹⁵ Exklusive If Finlands teckningsrisk, jämför 1.5, Övrig Information.

3.4.1.1 Valutarisk

Valutarisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar i valutakurserna eller deras volatilitet.

If är exponerat mot valutarisk genom sina filialer. Därutöver skapar även Ifs investeringsbeslut valutaexponering. Jämfört med den 31 december 2016 har valutarisken ökat, främst på grund av ökad exponering till följd av fusionen med If Finland.

3.4.1.2 Aktierisk

Aktierisk avser känsligheten på värdet av tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av marknadspriserna för aktier eller deras volatilitet.

Aktieportföljen består av nordiska aktier och en diversifierad global fondportfölj. Vid utgången av året var exponeringen 14 264 MSEK. Jämfört med den 31 december 2016 har aktierisken ökat, främst på grund av ökad exponering på grund av fusionen med If Finland.

3.4.1.3 Ränterisk

Ränterisk avser känsligheten i värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av räntesatser eller deras volatilitet.

Durationen för räntebärande placeringar var 1,4 år vid slutet av 2017. Jämfört med den 31 december 2016 har ränterisken ökat, främst på grund av fusionen med If Finland.

3.4.1.4 Spreadrisk

Spreadrisk avser känsligheten av värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument för ändringar av nivåerna eller volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan.

Spreadrisken i If har ökat, främst på grund av ökad kreditexponering i portföljen. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5 Kreditrisk.

3.4.1.5 Matchningsrisk

Matchningsrisk är risken för förlust eller ogynnsam förändring i den finansiella situationen, orsakad av en bristande matchning mellan tillgångarnas och skuldernas känslighet mot värdeförändringar i marknadspriser eller deras volatilitet.

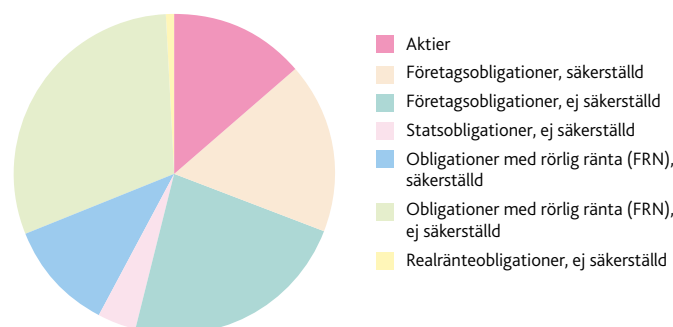
Matchningsrisken utgörs av ränterisk och valutarisk. I redovisningen är större delen av de försäkringstekniska avsättningarna nominella, men skadelivräntor och IBNR-reserven för skadelivräntor diskonteras med räntesatser i enlighet med gällande lagstiftning. If är därmed, ur ett redovisningsperspektiv, huvudsakligen exponerat mot förändringar i inflation och lagstadgade diskonteringsräntor. Ur ett ekonomiskt perspektiv, eftersom de tekniska avsättningarna är diskonterade med gällande marknadsräntor, exponeras If mot förändringar i inflation och nominella räntesatser.

3.4.2 Riskkoncentration

Genom Figur 14 och Figur 15 nedan illustreras koncentrationen för Ifs marknadsrisk. Figur 14 visar marknadsvärdet per typ av tillgångar, medan Figur 15 visar hur mycket ekonomiskt kapital dessa tillgångar bidrar med till Ifs totala marknadsrisk (före beaktande av diversifieringseffekter).

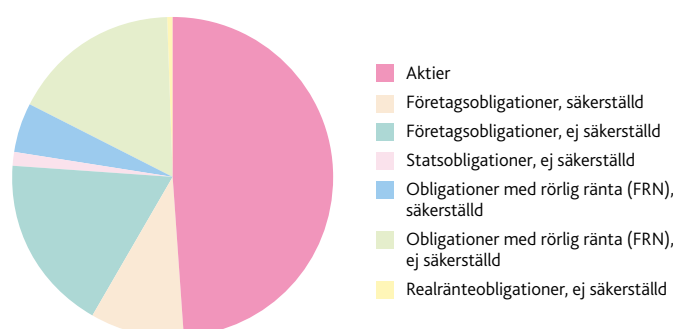
FIGUR 14 – Marknadsvärden per typ av tillgångar, 31 december 2017

Placeringsportföljens koncentration

FIGUR 15 – Ekonomiskt kapital per typ av tillgångar, 31 december 2017

Marknadsriskens koncentration

RISKPROFIL

Ifs valutapositioner mot basvalutan visas i Tabell 6. Den valuta-exponering som uppkommer vid konsolidering av balansräkningar för filialer med annan basvaluta än SEK säkras inte. Dessa investeringar bedöms vara av långsiktig karaktär vilket utifrån gällande redovisningsregler innebär att hänförliga valutaeffekter inte påverkar Ifs resultaträkning.

TABELL 6 – Valutarisk den 31 december 2017

MSEK Valuta	EUR	NOK	DKK	GBP	USD	JPY	ÖVRIGA
Nettoposition	-1 029	773	70	13	19	-2	-40

Ovanstående IFRS-belopp ger en bild av valutariskkoncentrationerna och skiljer sig obetydligt från motsvarande Solvens II-belopp.

Ifs placeringsportfölj, består i huvudsak av räntebärande värdepapper (86,3%) och aktier (13,3%).

TABELL 7 – Sektorfördelning av aktieplaceringar

MSEK	2017		2016	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Industrivaror och tjänster	5 056	49,1	5 130	47,6
Sällanköpsvaror och tjänster	2 810	27,3	3 390	31,5
Material	661	6,4	624	5,8
Telekomoperatörer	654	6,3	591	5,5
Hälsovård	588	5,7	541	5,0
Finans och Fastighet	287	2,8	338	3,1
Dagligvaror	132	1,3	-	-
Energi	62	0,6	94	0,9
Informationsteknik	46	0,4	64	0,6
Total	10 296	100	10 771	100

I sektorfördelningen av aktier exkluderas investeringar i aktiefonder till ett värde av 4 154 MSEK (1 583 MSEK).

Ovanstående IFRS-belopp ger en bild av riskkoncentrationerna och skiljer sig obetydligt från motsvarande Solvens II-belopp.

TABELL 8 – Geografisk fördelning av aktieplaceringar

MSEK	2017		2016	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Skandinavien	10 295	72,2	10 771	87,2
Europa	1 483	10,4	0	0,0
Asien	1 347	9,4	499	4,0
Nordamerika	860	6,0	845	6,9
Latinamerika	277	1,9	239	1,9
Total	14 264	100	12 354	100

I den geografiska fördelningen av aktier exkluderas investeringar i private equity fonder till ett värde av 186 MSEK (- MSEK).

IFRS-beloppen ger en bild av riskkoncentrationerna och skiljer sig obetydligt från motsvarande Solvens II-belopp.

Snittdurationen för räntebärande placeringar var vid slutet av 2017 1,4 år. Durationen för olika typer av räntebärande placeringar visas i Tabell 9.

TABELL 9 – Duration och andel räntebärande tillgångar per instrumenttyp

MSEK	2017			2016		
	Bokfört värde	%	Duration	Bokfört värde	%	Duration
Skandinavien, statspapper/företagsobligationer	67 247	72,6	1,3	57 558	87,3	1,3
Euro, statspapper/företagsobligationer	13 994	15,1	1,9	4 707	7,1	0,7
Sverige, realränteobligationer	679	0,7	2,9	697	1,1	3,8
Kortfristiga räntebärande tillgångar	2 433	2,6	0,0	2 680	4,1	0,2
USA, statspapper/företagsobligationer	6 099	6,6	2,3	255	0,4	1,3
Globala företagsobligationer	2 222	2,4	2,9	0	0,0	0,0
Totalt	92 675	100	1,4	65 897	100	1,3

Räntederivat är inkluderade.

Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.5, Kreditrisk.

3.4.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy är det styrande dokumentet för hantering av marknadsriskerna inom If. I policyn ges övergripande riktlinjer såsom försiktighetsprincipen, särskilda riskrestriktioner och beslutsstruktur för investeringsverksamheten.

Vid beslut om limiter samt vid fastställande av avkastnings- och likviditetsmål skall strukturen på, samt arten av, Ifs försäkringstekniska avsättningar beaktas. Därtill skall även övergripande riskaptit och risktoleranser samt myndighetskrav beaktas. Styrelsen antar en investeringspolicy årligen eller oftare vid behov. Policyn kompletteras med riktlinjer som definierar mandat och befogenheter samt användande av derivat.

Valutarisken reduceras genom matchning av försäkringstekniska avsättningar mot placeringstillgångar i motsvarande valutor alternativt genom användning av valutaderivat. Valutarisken i försäkringsverksamheten säkras löpande tillbaka till basvalutan. Valutaexponeringen för placeringstillgångar kontrolleras på veckobasis och säkras när exponeringen överstiger en given nivå som baseras på kostnadseffektivitet samt minsta transaktionsstorlek. Den valutarisk som uppstår vid konsolidering av filialer med annan basvaluta än moderbolaget säkras inte, eftersom dessa placeringar anses vara av långsiktig karaktär och de valuta-effekter som är relaterade till dem inte påverkar Ifs resultat.

Aktieportföljen förvaltas aktivt med en långsiktig investeringshorisont. Aktierisken reduceras genom diversifiering av portföljen mellan olika branschsektorer och geografiska regioner. Enligt Ifs investeringspolicy begränsas aktieinvesteringar i förhållande till den totala placeringsportföljen samt exponeringar mot en enskild motpart. Ränterisken hanteras genom limiter för instrument som är räntekänsliga. Matchningsrisken hos If hanteras i enlighet med Sampo:s koncernövergripande principer. Den beaktas inom ramen för riskaptiten och styrs av Ifs investeringspolicy. För att bibehålla matchningsrisken inom den övergripande risktoleransen kan kassaflöden för försäkringstekniska avsättningar matchas med investeringar i räntebärande instrument och genom användning av valutaderivat.

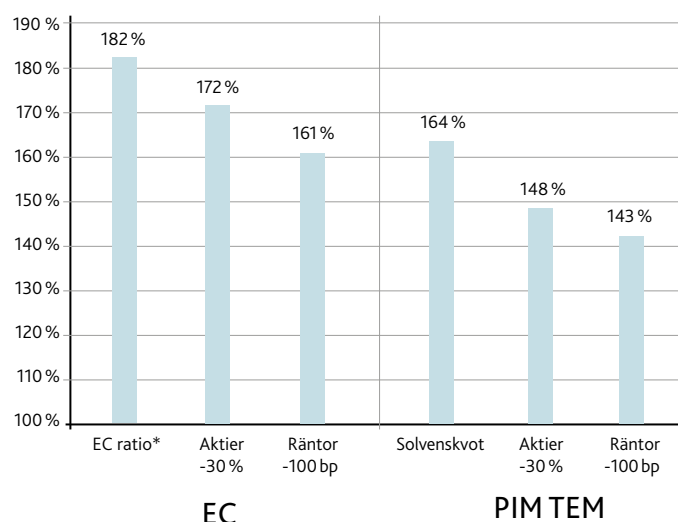
Marknadsrisken övervakas och kontrolleras aktivt av Investment Control Committee och rapporteras kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.4.4 Riskkänslighet

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har aktie- och räntestresstest genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs kapitalställning, både på internt ekonomiskt kapital samt på solvenskapitalkravet per den 31 december 2017.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en 30% nedgång i marknadsvärdet för aktier respektive en ränteminskning med 100 baspunkter. I båda beräkningarna har If en solvenskvot över 100 % efter stressen.

FIGUR 16 – Känslighet för marknadsrisk enligt Solvens II

*Medräkningsbar kapitalbas proportion till ekonomiskt kapital.

Aktierisken antas minska i proportion till marknadsvärdet i aktiestressen. I räntestressen medför en ränteminskning en ökning av såväl placeringstillgångar som försäkringstekniska avsättningar. Ökningen av försäkringstekniska avsättningarna är större än ökningen av placeringstillgångarna på grund av avsättningarnas längre duration.

Räntestressen är baserad på en parallellförskjutning av de marknadsräntor som används som indata till beräkningen av diskonteringskurvorna enligt Solvens II. Effekten dämpas för de längsta löptiderna på grund av konvergensen mot den långsiktiga jämviktsräntan som används för långa löptider och inte stressas i denna beräkning.

3.5 Kreditrisk

Med kreditrisk avses risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad av förändringar i kreditvärdigheten hos emittenter av värdepapper, motparter och andra gäldenärer vilka bolaget är exponerade mot i form av motpartsrisk, spreadrisk eller marknadsriskskoncentrationer.

3.5.1 Riskexponering

Kreditrisk avser känsligheten av värdet på tillgångar, skulder och finansiella instrument och volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan. Spreadrisk beräknas med Ifs interna modell såsom framgår av avsnitt 3.4. Standardformeln används för beräkning av motpartsrisk och koncentrationsrisk. Kreditriskexponeringen mot försäkringstagare är mycket begränsad eftersom uteblivna betalningar vanligtvis leder till annullering av försäkringsavtalen.

3.5.1.1 Kreditrisk relaterad till placeringstillgångar

Kreditrisk inom kapitalförvaltningen delas in i motpartsrisk och spreadrisk. I de flesta fall reflekteras redan delar av kreditrisken genom en högre kreditspread. Värdepappret får därav ett lägre marknadsvärde, även i de fall där det inte föreligger en utebliven betalning. Följaktligen är spreaden kreditriskens marknadpris.

Ytterligare risker, som antingen härrör från bristande diversifiering i tillgångsportföljen eller från stora kreditriskexponeringar mot i) enskilda emittenter eller ii) en grupp av emittenter med inbördes anknytning, och som inte fångas upp av antingen spreadrisk eller motpartsrisk, klassificeras istället som koncentrationsrisk.

3.5.1.2 Kreditrisk i återförsäkringsverksamhet

Utöver kreditrisken relaterad till placeringstillgångar uppstår kreditrisk även i försäkringsverksamheten främst genom avgiven återförsäkring. Kreditrisk avseende återförsäkrare uppstår i återförsäkringsfordringar och i återförsäkrarnas andel av oreglerade skador.

3.5.2 Riskkoncentration

3.5.2.1 Koncentration i återförsäkringsverksamhet

Fördelningen av återförsäkringsfordringar exklusive förväntad förlust presenteras i Tabell 10.

TABELL 10 – Återförsäkringsfordringar

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2017	%	2016	%
AAA	-	-	-	-
AA	294	15,3	702	34,8
A	155	8,1	148	7,3
BBB	5	0,3	7	0,4
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	3	0,1	17	0,8
Captivebolag och lagstadgade poolsamarbeten	1 462	76,2	1 145	56,7
Total	1 919	100	2 019	100

Fördelningen av avgiven premie för fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg visas i Tabell 11.

TABELL 11 – Premiefördelning för avgiven fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2017	%	2016	%
AAA	-	-	-	-
AA	302	58,9	236	52,2
A	210	41,1	216	47,8
BBB	-	-	-	-
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	-	-	-	-
Totalt	512	100	452	100

3.5.2.2 Koncentration i placeringstillgångar

En stor del av Ifs räntebärande placeringar är koncentrerad till finansiella institutioner, varav huvuddelen av dessa placeringar är på den nordiska marknaden. Ifs kreditexponering kommer framförallt från räntebärande placeringar. Exponering av placeringar per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg visas i Tabell 12.

TABELL 12 – Exponering räntebärande värdepapper per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg 2017

MSEK Sektor	AAA	AA+ - AA-	A+ - A-	BBB+ - BBB-	BB+ - C	D	Kredit- betyg saknas	Totalt ¹⁾	Aktier	Fastig- heter	Derivat (Motparts- risk)	Totalt ²⁾	Förändring jmf med 31 dec 2016
Basindustri	0	0	258	457	0	0	341	1 057	395	0	0	1 452	265
Kapitalvaror	0	0	729	392	0	0	77	1 198	5 131	0	0	6 329	880
Konsumentvaror	0	1 017	1 482	2 856	0	0	592	5 946	3 065	0	0	9 011	4 114
Energi	0	402	296	0	522	0	1 474	2 694	59	0	0	2 754	-145
Finansiella institut	0	7 260	11 300	4 194	219	0	98	23 072	279	0	58	23 409	12 801
Stater	904	0	0	0	0	0	0	904	0	0	0	904	92
Statligt garanterade	426	731	0	0	0	0	0	1 158	0	0	0	1 158	-84
Hälsovård	69	102	319	353	0	0	26	870	654	0	0	1 523	983
Försäkring	0	0	394	585	169	0	213	1 361	0	0	0	1 361	475
Media	0	0	0	0	0	0	213	213	0	0	0	213	62
Containrar	0	0	0	0	0	0	51	51	0	0	0	51	51
Kommunal sektor	6 610	1 526	0	0	0	0	0	8 136	0	0	0	8 136	-772
Fastigheter	0	56	832	630	78	0	4 459	6 054	0	122	0	6 176	1 769
Tjänster	0	0	0	553	215	0	833	1 601	0	0	0	1 601	478
Teknologi och elektronik	83	0	353	0	0	0	334	770	46	0	0	816	390
Telekommunikation	0	0	0	1 121	0	0	459	1 580	588	0	0	2 169	553
Transport	0	667	42	495	0	0	1 639	2 843	66	0	0	2 910	-69
El, vatten och gas	0	0	302	2 073	450	0	429	3 254	0	0	0	3 254	-139
Övrigt	0	239	0	0	0	0	122	361	8	0	0	369	361
Säkerställda obligationer	29 256	432	0	0	0	0	0	29 688	0	0	0	29 688	4 500
Fonder	0	0	0	0	0	0	0	0	4 154	0	0	4 154	2 571
Clearing House	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	37 349	12 432	16 308	13 709	1 652	0	11 362	92 813	14 446	122	58	107 439	29 137
Förändring jämfört med dec 2016	4 151	4 797	9 007	7 221	-668	-	2 376	26 883	2 104	120	30	29 137	

¹⁾ Total exponering räntebärande värdepapper avviker med 138 MSEK jämfört med motsvarande finansiella tillgångar och skulder enligt tabell 6 vilket beror på att derivat är exkluderade.

²⁾ Total exponering avviker med 193 MSEK jämfört med motsvarande finansiella tillgångar och skulder enligt tabell 6 vilket beror på att derivat har exkluderats, förutom för OTC-derivat där endast motpartsrisken har beaktats.

3.5.3 Riskreducerande tekniker

Kreditrisk i kapitalförvaltningen hanteras genom specifika limiter fastställda i Ifs investeringspolicy. I styrdokumentet fastställs begränsningar för maximala exponeringar mot enskilda emittenter, skuldkategorier och per kreditbetygsklass. Vidare begränsas spreadrisk genom limiter för instrument vilka är känsliga för ändringar i kreditspreadar. Vid investeringsbeslut efterföljs försiktighetsprincipen i enlighet med Ifs investeringspolicy. Risken för insolvens hos derivatmotparter begränsas genom diversifiering i kombination av noggrant urval av motparter och clearinghus samt ställande av säkerheter.

För att begränsa och kontrollera kreditrisk förknippad med avgiven återförsäkring så har If en Reinsurance Security Policy i vilken kreditbetygskrav för återförsäkrare samt restriktioner för maximal exponering mot enskilda återförsäkrare föreskrivs. Kreditvärdigheten hos återförsäkringsbolag fastställs med hjälp av kreditbetyg från ratingbolag.

Reinsurance Security Committee ska lämna underlag och förslag till beslut i olika frågor som rör risken för återförsäkrarens konkurs och riskexponering samt föreslagna avvikelser från Reinsurance Security Policy. Kommitténs ordförande ansvarar för rapportering till ORSA-kommittén av avvikelser från policyn och andra frågor som behandlas av kommittén.

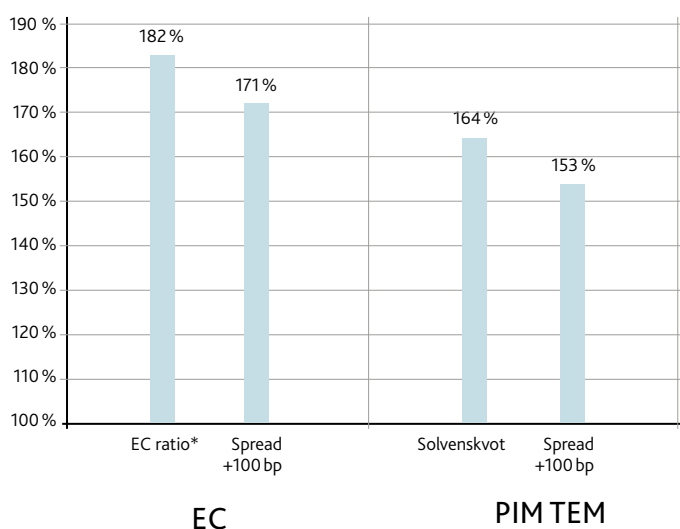
Portföljens utveckling med avseende på kreditrisk övervakas och rapporteras regelbundet till Investment Control Committee och Reinsurance Security Committee och kvartalsvis till ORSA-kommittén.

3.5.4 Riskkänslighet

3.5.4.1 Riskkänslighet i placeringstillgångar

För att testa känsligheten för viktiga riskfaktorer har ett stresstest avseende kreditspreadar genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på Ifs solvenskvot per den 31 december 2017. Även i stressat läge har If en solvenskvot enligt Solvens II på över 100% per den 31 december 2017. Stressen syftar till att uppskatta hur mycket en eventuell spreadökning med 100 baspunkter påverkar Ifs kapitalställning. Ett väsentlig antagande är att denna stress inte har en inverkan på de försäkringstekniska avsättningarna.

FIGUR 17 – Känslighet enligt Solvens II: kreditrisk i kapitalförvaltningen, 31 december 2017

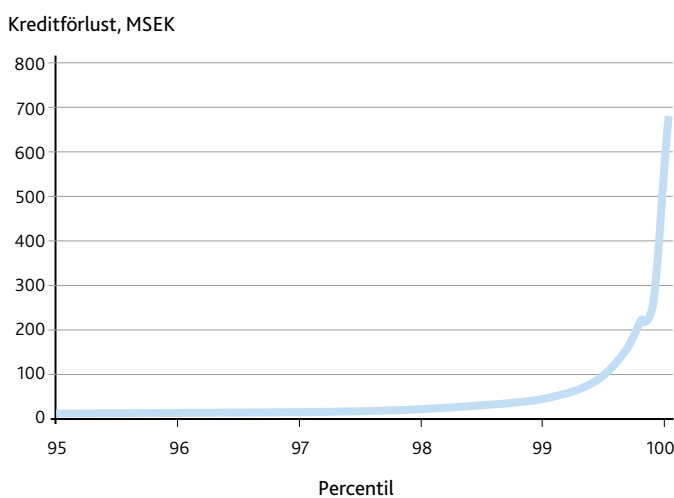

*Medräkningsbar kapitalbas proportion till ekonomiskt kapital.

3.5.4.2 Riskkänslighet i återförsäkringsverksamhet

Simulerad kreditförlust på grund av motpartsfallissemang i Figur 18 och Tabell 13 ger en bild av riskprofilen. Captivebolag utan kreditbetyg samt pooler behandlas som om de har betyget BBB. Baserat på ett antagande om att återvinningsgraden i händelse av konkurs för en motpart kan approximeras med en sannolikhetsfördelning med ett medelvärde på 50%, simuleras den uppskattade kreditförlusten med hjälp av 50 000 simuleringar, samt på 1 års sikt. Beräkningarna är baserad på diskonterade värden i linje med Solvens II från den 31 december 2017.

FIGUR 18 – Riskkänslighet

TABELL 13 – Riskkänslighet

Sannolikhet	Q4 2017
5,0 %	1
2,5 %	9
1,0 %	40
0,5 %	123
0,03 %	394

3.6 Likviditetsrisk

Likviditetsrisk är risken att ett försäkringsbolag inte har möjlighet att realisera placeringar och andra tillgångar för att fullgöra sina finansiella förpliktelser då de förfaller till betalning.

3.6.1 Riskexponering

Likviditetsrisken för If bedöms inte vara väsentlig, då premier betalas i förväg och stora skadebetalningar oftast är kända i god tid innan de förfaller, vilket begränsar likviditetsrisken. Likviditetsrisken identifieras och hanteras men inga solvenskrav är kvantifierade.

3.6.2 Riskkoncentration

I Tabell 14 visas en förfallostruktur för försäkringstekniska avsättningar och finansiella tillgångar och skulder. I tabellen delas finansiella tillgångar och skulder in i avtal med kontraktsbestämda förfallotidpunkter och övriga avtal. För övriga avtal visas endast bokförda värden. Tabellen visar även förväntade kassaflöden för de försäkringstekniska avsättningarna för egen räkning, vilka till sin natur är förenade med en viss grad av osäkerhet.

TABELL 14 – Förfallostruktur för kassaflöden av finansiella tillgångar och skulder och försäkringstekniska avsättningar för egen räkning, 31 december 2017

MSEK	Bokfört värde			Kassaflöde						
	Bokfört värde	varav obestämd förfallotidpunkt	varav avtalsbaserad förfallotidpunkt	2018	2019	2020	2021	2022	2023-2032	2033-
Finansiella tillgångar	122 764	16 807	105 957	27 663	19 987	21 737	22 163	12 644	5 598	-
Finansiella skulder	7 212	147	7 065	-5 950	-72	-70	-1 151	-	-	-
Försäkringstekniska avsättningar, för egen räkning	86 038			28 870	10 087	6 041	4 869	2 990	19 877	18 441

3.6.3 Riskreducerande tekniker

Ifs investeringspolicy tillsammans med riktlinjer (såsom försiktighetsprincipen) och instruktioner anger strategier, mål, processer och rapporteringsförfaranden för likviditetsrisker samt hur dessa risker ska hanteras. Ifs-gruppens Cash Management-enhet hanterar likviditetsrisken från dag till dag. Risken övervakas av Investment-avdelningen och rapporteras till ORSA-kommittén.

3.6.4 Riskkänslighet

För att identifiera likviditetsrisk analyseras regelbundet förväntat kassaflöde från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar. Kassaflöde från placeringstillgångar mäts med avseende på både tillgänglighet och förfallotidpunkt. Mätning görs vid såväl normala marknadsförhållanden som av stressade och extrema förhållanden. När det anses nödvändigt omfattar analysen identifiering och kostnader för alternativa finansieringsverktyg samt beaktar förväntade nya affärers effekt på likviditetssituationen. De förväntade kassaflödena från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar jämförs för att mäta graden av eventuell obalans.

3.6.5 Förväntad vinst som ingår i framtida premier

Det totala beloppet av den förväntade vinsten som ingår i framtida premier (EPIFP) var 1 749 MSEK den 31 december 2017.

3.7 Operativa risker inklusive legala risker

Operativ risk är risken för förlust till följd av bristfälliga eller fallerade processer eller system, personer eller externa händelser (förväntade eller oförväntade).

Definitionen inkluderar legal risk vilken avser risk för förlust till följd av (i) tvister som inte är relaterade till försäkringsskador, (ii) avtalsbrott eller ingående av olagliga avtal eller (iii) brott mot immaterialrättsliga regler.

3.7.1 Riskexponering

Bedömning av operativ risk görs i den kvalitativa processen Operational and Compliance Risk Assessment (OCRA). I denna process identifieras, bedöms, hanteras och rapporteras operativ risk regelbundet via självutvärdering. OCRA-processen stöds av ett nätverk av riskkoordinatorer.

Operativa risker bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv och värderas därefter utifrån ett trafikljussystem. Identifierade risker aggregeras och rapporteras i fem olika kategorier: brister i handläggning och processer; verksamhetsstörning och systemfel; kunder, produkter och affärspraxis; anställningsförhållanden samt interna/externa bedrägerier. De väsentligaste riskerna rapporteras till Operational Risk Committee (ORC).

Riskindikatorer används för att identifiera och följa riskutvecklingen, där incidentrapportering och kvalitetssäkringskontroll är två viktiga exempel.

Eventuella externa och interna bedrägerier identifieras och rapporteras via särskilda processer. Via processerna för identifiering av strategisk risk och emerging risk, se avsnitt 3.8.1 och 3.8.4, identifieras eventuella externa faktorer som kan komma att påverka operativ risk.

Operativa risker per 31 december 2017 omfattar bland annat bristande IT- och datakvalitet. Det har inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för operativ risk under 2017.

3.7.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av operativa risker har identifierats.

3.7.3 Riskreducerande tekniker

Exempel på viktiga riskreducerande tekniker som används för att hantera operativ risk är tydliga och tillämpade styrdokument, givna mandat, dualitets- och skiljefarfarprinciper, tydliga roller och fördelat ansvar, utbildning samt automatiska och manuella kontrollaktiviteter i verksamheten. För att stärka Ifs väsentliga processer och öka effektiviteten på lång sikt pågår även utveckling av nya IT-system som omfattar automatisering av vissa kontroller.

Bland styrdokument som är relevanta för hantering av operativ risk ingår riktlinjer för att hantera och begränsa interna/externa bedrägerier. Analyser av oegentligheter genomförs löpande och kontrollaktiviteter utförs för att minska risken. Därutöver tillhandahålls kontinuerligt interna utbildningar om Ifs etiska regler och riktlinjer till anställda inom bolaget.

Bolagets processer för kontinuitetsplanering omfattar upprättande av riskbaserade beredskapsplaner, sammansättning av kristeam och regelbundna krishanteringsövningar. Målet med arbetet är att skydda bolagets tillgångar och säkerställa att verksamheten kan fortgå även när någonting oförutsett händer. Arbetet syftar även till att säkerställa kontinuitet för bolaget efter en sådan händelse.

Inom affärsverksamheten finns funktioner med ansvar för att övervaka och utveckla verksamhetens risk- och kvalitetsarbete. I samband med detta arbete utförs bland annat kvalitetskontroller inom väsentliga processer. I OCRA-processen definieras vidare riskreducerande aktiviteter kopplade till väsentliga risker som följs upp löpande.

3.7.4 Riskkänslighet

Varken det ekonomiska kapitalet eller det lagstadgade solvenskapitalkravet påverkas av en ökad riskexponering för operativ risk eller av inträffade riskhändelser. Däremot påverkas kapitalbasen med en effekt motsvarande förlusten av en potentiell riskhändelse vilket är lika med känsligheten för operativ risk.

3.8 Övriga väsentliga risker

3.8.1 Strategisk risk

Strategisk risk är risken för förluster till följd av förändringar i den konkurrensutsatta marknaden, förändringar i det övergripande ekonomiska klimatet eller brist på intern flexibilitet.

3.8.1.1 Riskexponering

Strategisk risk identifieras av verksamheten i den årliga finansiella planeringsprocessen och rapporteras till kontroll- och strategienheten. Riskerna aggregeras och bedöms med avseende på konsekvens och sannolikhet. Vid bedömningen beaktas även externa förändringar som kan få en påverkan på If.

Strategisk risk är relaterad till förändringar i marknaden i vilken If verkar och förmågan för If att proaktivt anpassa sig. För If är strategisk risk relaterad till konkurrenternas agerande, främst förändringar i marknadsandelar via prissänkningar eller ökad distributionskapacitet. Vidare kan lågkonjunktur och oro på finansmarknaderna få negativ effekt på If. Ifs verksamhet påverkas även av förändring i relevant lagstiftning och rättspraxis. Under rapporteringsperioden har det inte skett någon väsentlig förändring i riskexponeringen för strategisk risk.

3.8.1.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av strategiska risker har identifierats.

3.8.1.3 Riskreducerande tekniker

Utvecklingen av de identifierade väsentliga strategiska riskerna följs kontinuerligt av både verksamheten och kontroll- och strategienheten inom If. Riskerna utvärderas minst årligen i den årliga finansiella planprocessen där aktiviteter för att hantera väsentliga risker och anpassa sig efter marknaden och det ekonomiska klimatet beaktas.

3.8.2 Compliancerisk

Compliancerisk är risken för legala eller regulatoriska påföljder, väsentliga finansiella förluster eller skadat rykte till följd av att gällande regler inte följs.

3.8.2.1 Riskexponering

Compliancerisker bedöms utifrån sannolikheten för och konsekvensen av regelbrott. Den främsta compliancerisken är risken att bryta mot personuppgiftslagstiftningen. Som en följd av ett antal aktiviteter inom ramen för Ifs General Data Protection Regulation (GDPR) projekt, till syfte att ytterligare förbättra hanteringen av personuppgifter, har risken minskat under rapporteringsperioden.

3.8.2.2 Riskreducerande tekniker

Det interna styrnings- och kontrollsystemet omfattar en rad olika metoder, både reaktiva och proaktiva, för att begränsa compliancerisken. Exempel på viktiga metoder är tydliga och implementerade policys och instruktioner, utbildning, uppdelning av ansvar, behörigheter och dualitetsprincip. Processerna för att övervaka effektiviteten av de riskreducerande teknikerna omfattar kvalitetsuppföljning såsom "file reviews" och "referrals".

3.8.3 Ryktesrisk

Ryktesrisk är risken för skada för If till följd av försämrat rykte hos kunder och andra intressenter.

3.8.3.1 Riskexponering

Ryktesrisk är ofta en konsekvens av en inträffad operativ risk eller compliance risk. När en bedömning av operativa risker och compliance risker görs i verksamheten, bedöms också risken för försämrat rykte som en följd av en materialiserad risk. Ryktesrisken bedöms och rapporteras ur ett övergripande perspektiv av kommunikationsavdelningen. Riskerna värderas med avseende på sannolikhet och konsekvens. Identifierad ryktesrisk hanteras av verksamheten och i förekommande fall även av kommunikationsavdelningen. Två gånger per år rapporterar chefen för kommunikationsavdelningen ryktesriskbedömningen till Operational Risk Committee. Ett område som är särskilt känsligt för ryktesrisk är skadehanteringsprocessen.

De väsentligaste åtgärderna för att stärka Ifs rykte är att säkerställa att försäkringsvillkoren är korrekta och tydliga och att skaderegleringen är transparent och rättvis. I de fall en kund är missnöjd skall denne kunna vända sig till Ifs kundombudsman. Under rapporteringsperioden har det inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för ryktesrisk.

3.8.3.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av ryktesrisker har identifierats.

3.8.3.3 Riskreducerande tekniker

Ryktesrisk är i många fall en följd av en realiserad operativ risk eller compliancerisk. Vid bedömning av dessa två risktyper beaktas möjlig påverkan på Ifs rykte. Vissa processer är särskilt känsliga för ryktesrisk såsom marknadsföring och skadehantering. Enskilda incidenter kan också få stor uppmärksamhet i media. Professionellt agerande och kommunikation är kritiskt för

att hantera dessa risker. Ytterligare exempel på riskreducerande tekniker är tydliga och tillämpade styrdokument, till exempel Ifs etikpolicy och instruktion för sociala medier, incidenthanteringsrutiner samt en intern visselblåsarprocess. Noggrann övervakning av alla typer av media i syfte att identifiera eventuell negativ publicitet i ett tidigt skede sker också löpande.

3.8.4 Emerging risk

Emerging risks avser nya risker eller förändrade risker som är svåra att kvantifiera och som kan ha en mer omfattande påverkan på företaget.

3.8.4.1 Riskexponering

När nya risker materialiseras eller gamla risker förändras, ska detta i första hand identifieras, utvärderas och hanteras av tecknings- och skaderegleringsteamet i de olika affärsområdena som en del av de ordinarie rutinerna för riskbedömning. För att identifiera risker som omfattar flera affärsområden och dessutom proaktivt identifiera nya risker, har If etablerat en Emerging Risks-grupp med expertmedlemmar från alla affärsområden. Gruppen träffas regelbundet för att diskutera nya risker. Syftet med gruppen är att underlätta arbetet inom underwriting med att identifiera risker, samla in och dela information om riskerna för att bedöma deras betydelse och initiera fortsatta studier eller seminarier samt att föreslå åtgärder om så behövs. Riskerna bedöms med avseende på sannolikhet och konsekvens. De åtgärder som behövs för att styra exponeringen och ackumuleringarna utförs i underwriting-enheterna. Några av de stora risker som har bevakats under 2017 är cyberrisker och den potentiella bristen på klimatanpassning. Det har inte identifierats några materiella förändringar inom emerging risk under 2017.

3.8.4.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av emerging risk har identifierats.

3.8.4.3 Riskreducerande tekniker

Huvudprincipen är att varje affärsområde ansvarar för att hantera och vidta åtgärder avseende exponering för emerging risks i sina portföljer. Medvetenheten om nya risker från interna och externa källor i kombination med ständig översyn av försäkringsvillkor är nödvändig för att hantera och begränsa nya risker. Identifierade risker kan uteslutas från framtida försäkringar, eller så kan ett lämpligt premietillägg göras för försäkringsbara risker. Även återförsäkring används som riskreducerande teknik.

3.8.5 Riskkänslighet, övriga väsentliga risker

Strategisk risk, compliancerisk, ryktesrisk och emerging risk ingår inte i de kvantitativa riskmått. Om en väsentlig riskhändelse inträffar, kan den påverka kapitalbasen men skulle inte ha någon effekt på ekonomiskt kapital eller solvenskapitalkravet. En materiell strategisk riskhändelse kan påverka Ifs konkurrenskraft negativt med minskad premievolum och lönsamhet som följd. En väsentlig compliancerisk som materialiseras kan bland annat medföra en bot eller ett ingripande från Finansinspektionen. En väsentlig riskhändelse som påverkar ryktesrisk kan medföra en kombination av minskad premievolum på grund av kunder som väljer att lämna If i kombination med en engångskostnad för att hantera risken. Emerging risks kan komma att påverka samtliga av de övriga riskkategorierna. Känsligheten av dessa kvalitativa risker är på grund av deras karaktär, svår att kvantifiera.

3.9 Övrig information

Det finns ingen övrig relevant information avseende riskprofilen för If.

VÄRDERINGSMETODER FÖR SOLVENSÄNDAMÅL

4 Värderingsmetoder för solvensändamål

Balansräkningen för If enligt Solvens II baseras på Ifs årsredovisning (upprättad i enlighet med svenska redovisningsprinciper), med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket. För att underlätta jämförelser används värden från Ifs årsredovisning, men de klassificeras i enlighet med uppställningen i Solvens II-balansräkningen. Både de beskrivande och de kvantitativa rapporterna är presenterade i Ifs rapporteringsvaluta, vilket är SEK.

De redovisningsprinciper som används i Ifs årsredovisning har inte varit föremål för några betydande förändringar under 2017 som orsakat nya skillnader mellan Solvens II och svenska redovisningsprinciper.

Totalt sett, till följd av Solvens II-omvärderingar, är det belopp med vilket tillgångarna överskrider skulderna för If vid slutet av året 2 205 MSEK högre i balansräkningen enligt Solvens II jämfört med årsredovisningen.

Tabell 15 nedan ger en översikt över justeringar från årsredovisningen till Solvens II-balansräkningen.

TABELL 15 – Justering av balansräkningen för Solvens II-ändamål

Klassificering	Bokfört värde i årsredovisningen	Justering (MSEK)	Solvens II- värde	
Tillgångar				
Goodwill	312	-312	0	A
Förutbetalda anskaffningskostnader	1 137	-1 137	0	B
Immateriella tillgångar	177	-177	0	A
Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk	167	0	167	
Investeringar (utöver tillgångar som innehas för indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)	104 451	0	104 451	
<i>Fastigheter (annat än för eget bruk)</i>	122	0	122	
<i>Innehav i anknutna företag, inklusive intressebolag</i>	11	0	11	
<i>Aktier</i>	10 276	0	10 276	
<i>Obligationer</i>	89 650	0	89 650	
<i>Företag med kollektiva investeringar</i>	4 151	0	4 151	
<i>Derivat</i>	242	0	242	
Lån och hypotekskrediter	816	0	816	
Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:	2 112	-290	1 821	B
<i>Skadeförsäkring och sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring</i>	2 112	-290	1 821	
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	12 092	-8 921	3 172	B
Återförsäkringsfordringar	86	0	86	
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	2 835	-1 103	1 731	C
Kontanter och andra likvida medel	2 347	0	2 347	
Eventuella andra tillgångar som inte redovisas på annat ställe	594	-123	470	D
Summa tillgångar	127 125	-12 063	115 062	
Skulder				
Summa försäkringstekniska avsättningar	88 150	-14 097	74 053	B
<i>Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring (utom sjukförsäkring)</i>	51 431	-12 199	39 232	
<i>Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (som liknar skadeförsäkring)</i>	15 198	-1 234	13 964	
<i>Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkringar (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)</i>	21 521	-664	20 857	
Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar	344	-18	326	D
Pensionsåtaganden	260	297	558	D
Uppskjuten skatteskuld	847	629	1 476	F
Derivat	108	0	108	
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	1 795	0	1 795	
Återförsäkringsskulder	232	-36	195	B
Skulder (handel, inte försäkring)	3 455	-1 103	2 352	C
Efterställda skulder	1 082	88	1 170	E
<i>Efterställda skulder i kapitalbasen</i>	1 082	88	1 170	
Eventuella andra skulder som inte redovisas på annat ställe	1 715	-29	1 686	B
Summa skulder	97 988	-14 268	83 719	
Överskott av tillgångar mot skulder	29 137	2 205	31 342	

Justeringarna kan delas in i sex kategorier:

- A. Tillgångar som inte har något redovisat värde i Solvens II, exempelvis goodwill och immateriella tillgångar.
- B. Försäkringstekniska avsättningar och poster relaterade till dessa som påverkas till följd av Solvens II-värdering, dvs. försäkringstekniska avsättningar, förutbetalda anskaffningskostnader, och premiefordringar samt motsvarande poster avseende avgiven återförsäkring.
- C. Finska patientförsäkringsavtal, som inte är försäkringsavtal enligt IFRS 4, omklassificeras från skulder (handel, inte försäkring) till försäkringstekniska avsättningar och kvittas mot fordringar relaterade till patientförsäkringen.
- D. Ifs pensionsåtagande som värderas enligt IAS 19, vilket innebär vissa omklassificeringar och nettningar men framförallt en ökad värdering av skulden.
- E. Efterställda skulder omvärderas från att värderas till upplupet anskaffningsvärde i den finansiella rapporteringen till att värderas med en metod som beaktar förändringar i marknadsräntan.
- F. Förändringar avseende det redovisade värdet av uppskjutna skattefordringar och skulder.

I avsnitten nedan redovisas metoderna för att värdera tillgångar och skulder separat för varje materiell kategori av tillgångar eller skulder. Detta innefattar underlag, metoder och viktigaste antaganden som använts för värderingen för solvensändamål, samt en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan de som använts för värdering för solvensändamål och de som använts i årsredovisningen. Den nivå där tillgångar och skulder aggregeras till "materiella kategorier" baseras på beskaffenheten och funktionen hos tillgångarna och övriga skulder, med hänsyn till deras betydelse för solvensändamål.

4.1 Tillgångar

4.1.1 Goodwill

I Ifs årsredovisning redovisas goodwill avseende förvärv av företag och portföljer, samt goodwill till följd av sammanslagningen 1999 av Skandias och Storebrands fastighets- och skadeförsäkringsportföljer. Det sammanlagda redovisade värdet vid slutet av året var 312 MSEK. Goodwill värderas till noll för solvensändamål.

4.1.2 Andra immateriella tillgångar än goodwill

I Ifs årsredovisning redovisas övriga immateriella tillgångar uppgående till 177 MSEK, främst avseende aktiverade utgifter för utveckling av olika försäkringssystem (inklusive patent, licenser och andra avtalsenliga rättigheter i samband med programvara).

Då dessa immateriella tillgångar inte har ett noterat marknadsvärde uppfyller de inte kraven för redovisning i Solvens II-balansräkningen.

4.1.3 Materiella anläggningstillgångar

Materiella anläggningstillgångar utgörs av maskiner och inventarier och värderas vid förvärvet till anskaffningsvärdet. I anskaffningsvärdet inräknas utöver inköpspriset även utgifter som är direkt hänförliga till förvärvet. Maskiner och inventarier är upptagna till historiska anskaffningsvärden med avdrag för ackumulerade planmässiga avskrivningar. Dessa baseras på historiska anskaffningsvärden och beräknad nyttjandeperiod.

Den aktuella hanteringen i årsredovisningen används även för Solvens II-värderingsändamål.

Information avseende Ifs leasade tillgångar och leasingsskulder ingår i avsnitt 4.5.1.

4.1.4 Fastigheter

I Ifs årsredovisning redovisas samtliga fastigheter som placerings-tillgångar (förvaltningsfastigheter), normalt värderade till verkligt värde i enlighet med IAS 40. Klassificeringen som förvaltningsfastigheter överensstämmer med den grundläggande syn bolaget har på innehavet av dessa tillgångar. Det verkliga värdet utgörs av nettoförsäljningsvärdet och fastställs årligen av externa värderingsmän med tillämpning av erkända och accepterade värderingsmetoder. Accepterade metoder utgörs av ortprismetoden (aktuella priser betalade för jämförbara fastigheter inom samma ort/område) eller cashflowmodeller med tillämpning av aktuella marknadsräntor för beräkning av fastighetens nuvärde. Värderingen i årsredovisningen gäller även för solvensredovisningen.

4.1.5 Finansiella placeringstillgångar

I sin finansiella rapportering har If valt att tillämpa en klassificering som innebär att den dominerande andelen av finansiella placeringstillgångar, förutom intresseföretag samt lån och hypotekskrediter, värderas till verkligt värde. Då värderingen av tillgångarna i allt väsentligt grundas på observerbara marknadsnoteringar ger denna redovisning en bra presentation av bolagets innehav av placeringstillgångar. Huvuddelen av de finansiella placeringstillgångar som inte utgör derivat har klassificerats som finansiella tillgångar värderade till verkligt värde via övrigt totalresultat.

Finansiella placeringstillgångar redovisas i originalvaluta och värderas till verkligt värde och – som huvudregel – med värdeförändringar redovisade i övrigt totalresultat fram till realisations-tidpunkten. Köp och försäljning av penning- och kapitalmarknadsinstrument på avistamarknaden liksom derivattransaktioner redovisas i balansräkningen på affärsdagen. I årsredovisningen redovisas motpartens fordran/skuld mellan affärsdagen och likviddagen brutto under posten Övriga tillgångar eller Övriga skulder.

4.1.5.1 Aktier

Aktier värderas till verkligt värde, beräknat som försäljningsvärde utan avdrag för försäljningskostnader. För aktier noterade på en auktoriserad börs eller marknadsplats avses med försäljningsvärdet normalt senast noterade betalkurs på balansdagen. Onoterade värdepapper som ingår i private equity-investeringar värderas med tillämpning av etablerade värderingsmodeller.

Hanteringen av aktier i årsredovisningen, huvudsakligen bestående av aktier och andelar i investeringsfonder, gäller även för solvensvärderingen. Investeringsfonder, som huvudsakligen består av investeringar i eget kapitalinstrument, åtskiljs från aktierna och visas separat i Solvens II-balansräkningen.

4.1.5.2 Räntebärande värdepapper

Räntebärande värdepapper värderas till verkligt värde fördelat på upplupet anskaffningsvärde och värdeförändring. Det upplupna anskaffningsvärdet är det diskonterade nuvärdet av framtida betalningar där diskonteringsräntan utgörs av den effektiva räntan vid anskaffningstidpunkten. Detta innebär att förvärvade över- och undervärden på kuponginstrument periodiseras som ränta över obligationens återstående löptid eller, för lån med räntejustering, till nästa räntejusteringstillfälle. För diskonteringsinstrument avser redovisade ränteintäkter enbart periodisering av undervärden vid förvärvet. Avkastningen från räntebärande värdepapper uppdelas i ränteintäkter och värdeförändringar. Värdeförändringen beräknas som skillnaden mellan det innehavda värdepapperets verkliga värde (marknadsvärdet) och dess upplupna anskaffningsvärde. Vid värderingen till verkligt värde används börsnoterade köpkurser och för modellvärderade instrument används avkastningskurvor, baserade på noterade snittkurser.

Hantering av räntebärande värdepapper i årsredovisningen, huvudsakligen bestående av stats- och företagsobligationer, gäller även för solvensvärderingen. Investeringsfonder, som huvudsakligen investerar i räntebärande instrument, åtskiljs från obligationerna och visas separat i Solvens II-balansräkningen.

4.1.5.3 Investeringsfonder

Hantering av investeringsfonder i årsredovisningen överensstämmer med hanteringen av aktier och räntebärande värdepapper enligt ovan. Investeringsfonder avser företag vars enda syfte är kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper och/eller andra finansiella tillgångar.

Hantering av investeringsfonder i årsredovisningen gäller även för solvensvärderingen.

4.1.5.4 Derivat (tillgångar och skulder)

Derivat är finansiella instrument vars värden baseras på den förväntade framtida prisutvecklingen hos de underliggande tillgångar till vilka de är knutna. Samtliga derivatinstrument värderas till verkligt värde. Individuell värdering sker av samtliga derivat.

Hantering av derivat i årsredovisningen gäller även för solvensvärderingen.

4.1.5.5 Lån och hypotekskrediter

I Ifs årsredovisning redovisas lån initialt till anskaffningsvärde, inklusive transaktionskostnader som är direkt hänförliga till förvärvet av tillgången. Lån värderas därefter till det dess upplupna anskaffningsvärde med avdrag för eventuell nedskrivning.

Hantering i årsredovisningen gäller även för solvensvärderingen.

4.1.5.6 Övriga fordringar (exklusive lån)

Fordringar från kunder, återförsäkringsfordringar och övriga fordringar redovisas till nominellt värde när de uppstår (på affärsdagen), och efter första redovisning, till de belopp som förväntas inflyta. Avsättning för osäkra fordringar görs normalt utifrån en individuellvärdering av fordran.

Hantering av övriga fordringar i årsredovisningen gäller även i Solvens II-balansräkningen eftersom det redovisade värdet anses vara en rimlig approximation av det verkliga värdet. Undantaget är tillgångar, specifikt angivna nedan, påverkade av värderingen av försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-ramverket.

Justeringen av fordringar (kundfordringar, inte försäkring) avser medräknande av fordran på den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor i den bästa skattningen av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II, medan patientförsäkringen i årsredovisningen redovisas som övriga fordringar/övriga skulder. Fordringar på 1 103 MSEK har omklassificerats till försäkringstekniska avsättningar.

4.1.5.7 Kontanter och andra likvida medel

I årsredovisningen värderas likvidtillgodohavanden till nominellt värde. Förutom små kontantbelopp består kassa och bank av banktillgodohavanden i försäkringsrörelsen, samt medel som överförts till kapitalförvaltningen och som inte har investerats i placeringstillgångar.

Kontanter och andra likvida medel hanteras på samma sätt i årsredovisningen och för solvensändamål.

4.1.6 Tillgångar i IFRS-balansräkningen som är kopplade till beräkningen av Ifs försäkrings- tekniska avsättningar enligt Solvens II

4.1.6.1 Förutbetalda anskaffningskostnader

Förutbetalda anskaffningskostnader i Ifs finansiella rapportering avser försäljningskostnader som har ett klart samband med tecknande av försäkringsavtal. Med försäljningskostnader avses till exempel driftskostnader, såsom provisioner, kostnader för marknadsföring, löner och kostnader för säljare, som direkt eller indirekt är relaterade till anskaffning eller förnyelse av försäkringsavtal. Försäljningskostnaderna periodiseras på ett sätt som motsvarar periodisering av ej intjänad premie. Avskrivningstiden överstiger vanligtvis inte tolv månader.

Tillgångar kopplade till förutbetalda anskaffningskostnader och skulder kopplade till förutbetalda intäkter i årsredovisningen redovisas inte i balansräkningen enligt Solvens II. Förutbetalda anskaffningskostnader och intäkter härrör från periodiserad redovisning i årsredovisningen. Dessa poster är inte relaterade till tidpunkten för kassaflödena för anskaffningskostnaderna, vilket är kriteriet för att redovisas som försäkringstekniska avsättningar i Solvens II. Framtida kassaflöden för anskaffningskostnad (dvs. de kassaflöden som förväntas men som ännu inte uppkommit i relation till gällande försäkringar) hanteras i stället genom beräkningen av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II.

4.1.6.2 Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare

I linje med solvensklassificeringen avser denna balans fordringar att betalas av försäkringstagarna och andra försäkringsgivare, samt sådana som är kopplade till försäkringsrörelsen. Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. Därför, i stället för att redovisa en fordran avseende framtida förväntade premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, såsom sker vid hanteringen av premiefordringar i årsredovisningen, beaktas de framtida premierna fullt ut i den bästa skattningen av avsättningen för ej intjänade premier i Solvens II-balansräkningen.

Den återstående balansen i Solvens II avser endast de belopp som förfallit till betalning av försäkringstagare och försäkringsgivare, samt andra fordringar med anknytning till Ifs försäkringsverksamhet. Dessa hanteras på samma sätt som motsvarande fordringar i årsredovisningen, dvs som övriga fordringar (se kommentarerna ovan).

4.1.6.3 Fordringar enligt återförsäkringsavtal

Förändringarna i återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna avhandlas närmare i avsnitt 4.2 om försäkringstekniska avsättningar, se avsnittet nedan.

Förändringar i värderingen av försäkringstekniska avsättningar brutto påverkar på liknande sätt återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna, vilka betecknas "fordringar enligt återförsäkringsavtal" för solvensändamål.

4.1.7 Andra tillgångar som inte redovisas på annat håll

Ifs bedömning är att alla återstående tillgångar som inte förtecknats separat ovan inte är materiella vare sig som enskilda poster eller sammantaget, varför inte ingående balanser ges separat redovisning eller delas upp i enskilda materiella tillgångsslag.

Med undantag för hantering av pensionstillgångar och skulder, som diskuteras ovan och mer detaljerat i avsnitt 4.4, uppstår inga skillnader vid hantering av dessa balanser mellan årsredovisningen och redovisningen för solvensändamål, eftersom sådana tillgångar anses värderade på ett konsekvent sätt.

4.1.8 Hantering av uppskjutna skatteskulder och skattefordringar

Uppskjuten skatt hänförlig till temporära skillnader mellan de värden som redovisas enligt Solvens II och motsvarande skattemässiga värden beaktas i Solvens II-balansräkningen.

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder redovisas netto i de fall de är hänförliga till samma skattemyndighet och kan kvittas mot varandra. Skatteeffekter av skattemässiga underskottsavdrag redovisas som uppskjuten skattefordran om det är sannolikt att den kan användas mot skattepliktiga vinster i framtiden.

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder diskonteras inte och värderas till de skattesatser som förväntas gälla när tillgången realiserar eller skulden regleras. Följande skattesatser användes under året vid beräkning av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder per den 31 december 2017:

TABELL 16 – Skattesatser

Land	Skattesats
Sverige	22 %
Norge	25 %
Danmark	22 %
Finland	20 %
Storbritannien	22 %
Tyskland	28 %
Frankrike	35 %
Nederländerna	0 %

För året redovisade If en uppskjuten skatteskuld netto på 847 MSEK i årsredovisningen. Efter Solvens II-värdejusteringar ökade det uppskjutna skuldbeloppet med 629 MSEK till en uppskjuten skatteskuld netto på 1 476 MSEK.

TABELL 17 – Avstämning av nettosaldo för uppskjuten skatt i Solvens II-balansräkningen

Beräkning av uppskjuten skatt, netto (MSEK)	2017	2016
Värde enligt årsredovisningen, If (uppskjutna skatteskulder)	847	707
1. Goodwill eliminerad i Solvens II-redovisningen	-69	-134
2. Övriga immateriella tillgångar eliminerade i Solvens II-redovisningen	-31	-27
3. Förutbetalda anskaffningskostnader (netto efter avgiven återförsäkring) som inte ingår i Solvens II-balansräkningen	-254	-225
4. Fordringar enligt återförsäkringsavtal (återförsäkrarens andel) omräknade enligt Solvens II	-66	-52
5. Försäkringstekniska avsättningar omräknade enligt Solvens II	1 163	1 022
6. Pensionsförpliktelser redovisade i linje med IAS 19 i Solvens II	-95	-134
7. Efterställda skulder	-19	-25
Solvens II-redovisning, If (uppskjutna skatteskulder)	1 476	1 132

De huvudsakliga orsakerna till denna förändring är, såsom visas i tabellen ovan, den avvikande hanteringen av vissa tillgångar (goodwill, förutbetalda anskaffningskostnader och immateriella tillgångar), försäkringstekniska avsättningar (inklusive återförsäkringsfordringar), samt effekterna av IAS 19-redovisning av pensionsförpliktelser.

För Solvens II-ändamål redovisar inte If uppskjutna skatter i relation till allokeringar till sina obesattade reserver (detta avser säkerhetsreserven). Till följd av detta finns det ingen kvantitativ skillnad mellan Solvens II-hanteringen och hanteringen av dessa reserver i årsredovisningen.

4.2 Försäkringstekniska avsättningar

4.2.1 Värdering för solvensändamål, jämfört med värdering i årsredovisningen

Skillnader i värdering av försäkringstekniska avsättningar i Solvens II-balansräkningen och i Ifs årsredovisning avser främst följande:

- Redovisning av premiereserv i Solvens II jämfört med ej intjänade premier i den lagstadgade redovisningen.
- Tillämpning av diskontering.
- Redovisning av en explicit riskmarginal i Solvens II.
- Vissa mindre värderingsskillnader uppstår också i beräkningen av motpartsfallissemang i förhållande till återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den sammantagna effekten av omvärdering av försäkringstekniska nettoavsättningar för Solvens II-ändamål, inklusive nettoeffekterna av premiefordringar, vilket diskuterades i avsnitt 4.1 ovan, samt utelämnandet av förutbetalda anskaffningskostnader, innebär en minskad skuld med 3 814 MSEK, vilket förklaras av de förändringar som presenteras i tabellen nedan.

TABELL 18 – Omvärdering av försäkringsteknisk avsättning för Solvens II-ändamål

	2017	2016
Förändring i förutbetalda anskaffningskostnader, brutto	-1 137	-985
Förändring i fordringar enligt återförsäkringsavtal	-290	-233
Förändring i premiefordringar	-8 921	-6 605
Summa förändring i tillgångar	-10 348	-7 823
Förändring i försäkringstekniska avsättningar, brutto (exkl. riskmarginal)	-17 233	-12 502
Förändring i återförsäkringsskulder	-36	-5
Förändring i återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader	-29	-29
Införande av riskmarginal	3 136	1 430
Summa förändring i skulder	-14 162	-11 106
Sammantagna förändringar, försäkringstekniska avsättningar	-3 814	-3 283

4.2.1.1 Förklaringar av de viktigaste kvantitativa skillnaderna

Tabell 19 visar skillnader i värdering mellan försäkringstekniska avsättningar för solvensändamål och posten försäkringstekniska avsättningar i årsredovisningen. Jämförelsen görs mellan bästa skattningen enligt Solvens II och försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS 4 i årsredovisningen. Riskmarginalen, som endast finns i Solvens II, presenteras separat.

TABELL 19 – Uppdelning av försäkringstekniska avsättningar efter affärsgränar enligt Solvens II

Typ av försäkringstekniska avsättningar	Återförsäkringars andel av bästa skattningar			Försäkringstekniska avsättningar, brutto			Riskmarginal
	Solvens II	Års-redovisning		Solvens II	Års-redovisning		Solvens II
Summa (MSEK)	1 821	2 112	-291	70 917	88 150	-17 233	3 137
Sjukförsäkring som liknar livförsäkring	-	-	-	10 203	10 633	-430	312
Försäkring avseende inkomstskydd (skadelivräntor)	-	-	-	179	188	-9	7
Sjukvårdsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	23	23	-	0
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada (skadelivräntor)	-	-	-	10 001	10 422	-421	305
Sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring	289	320	-31	13 060	15 199	-2 139	907
Försäkring avseende inkomstskydd	7	10	-3	5 748	7 369	-1 621	287
Sjukvårdsförsäkring	0	0	0	1 129	1 515	-386	56
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	282	310	-28	6 183	6 315	-132	564
Livförsäkring utom sjukförsäkring	-	0	-	10 103	10 887	-784	237
Försäkring mot brand och annan skada på egendom (skadelivräntor)	-	-	-	47	49	-2	1
Livförsäkring	-	0	-	-	-	-	-
Ansvarsförsäkring för motorfordon (skadelivräntor)	-	0	-	9 883	10 652	-769	227
Allmän ansvarighetsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	173	186	-13	9
Övrig motorfordonsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	0	0	0	-
Skadeförsäkring utom sjukförsäkring	1 532	1 792	-260	37 551	51 431	-13 880	1 681
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	540	640	-100	8 804	12 416	-3 612	460
Sjö-, luftfarts- och transportförsäkring	155	181	-26	979	1 173	-194	84
Övrig motorfordonsförsäkring	13	22	-9	3 958	9 149	-5 191	119
Ansvarsförsäkring för motorfordon	9	11	-2	17 766	22 017	-4 251	737
Allmän ansvarighetsförsäkring	815	938	-123	6 006	6 621	-615	279
Assistansförsäkring	-	-	-	38	55	-17	2

Den största omvärderingseffekten beror på inkluderingen av framtida inbetalningar som ej är förfallna och istället är en del av premiefordringar i årsredovisningen. Diskontering har också effekt på storleken hos de försäkringsförsäkringstekniska avsättningarna. De flesta försäkringsförsäkringstekniska avsättningar (med undantag för annuitetsreserven) diskonteras inte i årsredovisningen, medan i Solvens II är reserver föremål för diskontering. Det som väger upp den positiva skillnaden ovan är införandet av en riskmarginal.

4.2.2 Antaganden till grund för beräkning av Ifs försäkringstekniska avsättningar

4.2.2.1 Efterlevnad av solvenskraven

I linje med den bästa skattning och riskmarginal motsvarar Ifs försäkringstekniska avsättningar de aktuella belopp som företag skulle behöva betala om de omedelbart förde över sina (åter) försäkringsförpliktelser till ett annat företag. Värde av försäkringstekniska avsättningar är lika med summan av en bästa skattning och en riskmarginal.

4.2.2.2 Allmänna bestämmelser

Ifs försäkringstekniska avsättningar beräknas inom väldefinierade homogena riskgrupper och affärgrenar. Alla väsentliga antaganden granskas kvartalsvis. Antaganden registreras och granskas utifrån adekvat data. Metodiken är dokumenterad i "Försäkringstekniska riktlinjer" och "Försäkringstekniskt beräkningsunderlag".

Den bästa skattningen beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal (dessa beräknas separat; se separat information rörande återförsäkringsfordringar nedan). I beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas pengars tidvärde med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Riskmarginalen beräknas genom fastställande av kostnaden för att tillhandahålla ett belopp för medräkningsbar kapitalbas som är lika med det solvenskapitalkrav som krävs för att uppfylla försäkrings- och återförsäkringsförpliktelserna under deras livstid. Den räntesats som används vid fastställandet av kostnaden för att tillhandahålla beloppet för medräkningsbar kapitalbas kallas kapitalkostnadsräntesats. Det solvenskapitalkrav som används vid beräkningen av riskmarginalen bygger på den partiella interna modellen (PIM).

4.2.2.3 Datakvalitet

Förteckningar över samtliga uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns separat för Danmark, Finland, Norge och Sverige.

De uppgifter som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är främst företagets egna historiska data för skadeanspråk. Detta omfattar exempelvis betalningar, reserver och antal skador. Eftersom produkterna och riskerna är likartade från år till år inom varje definierad homogen riskgrupp, är uppgifterna förenliga med det ändamål för vilket de används (dvs. skattning av framtida skadeutveckling baserat på erfarenhet) och återspeglar de risker som bolaget är exponerat för.

4.2.2.4 Riskfria räntesatser för relevanta durationer

De riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning med avseende på försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser beräknas separat för varje väsentlig valuta, baserat på uppgifter och data som är relevanta för den valutan. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer är bestämda på ett transparent, ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt. Volatilitetsjustering eller matchningsjustering tillämpas inte.

4.2.2.5 Riskfria basräntesatser för relevanta durationer

De riskfria basräntesatserna för relevanta durationer beräknas för följande valutor: DKK, EUR, GBP, NOK, SEK och USD, vilka täcker mer än 99 % av de försäkringsförsäkringstekniska avsättningarna. För försäkringstekniska avsättningar i andra valutor används riskfria räntesatser för relevanta durationer i antingen EUR eller USD. För varje väsentlig valuta beräknas de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer på grundval av räntesatsen för ränteswappar i relevant valuta, justerat för kreditrisk och valutarisk i förekommande fall.

4.2.2.6 Uppdelning och upprättande av homogen riskgrupp

Försäkringsförpliktelser är uppdelade i homogena riskgrupper, och som ett minimum uppdelade per affärgren, vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Denna uppdelning är mer detaljerad än försäkringsklasser enligt Solvens II. När så krävs och när så är möjligt, delas paketerade produkter upp.

Affärgrenar enligt Solvens II skiljer sig från EU:s försäkringsklasser, vilka huvudsakligen används för presentation i årsredovisningen.

4.2.2.7 Metoder och antaganden

Aktuariella- och statistiska metoder som används för att räkna ut Ifs försäkringstekniska avsättningar är proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten av de risker som företaget tar. Aktuariella- och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella- och statistiska tekniker. Den information som beräkningen av försäkringstekniska avsättningar till stor del baseras på är företagets egna historiska skadedata. Externa uppgifter som används, såsom konsumentprisindex (KPI) och olika branschindex, baseras på officiella källor som anses tillförlitliga och transparenta samt tillgängliga för allmänheten.

4.2.2.8 Antaganden om framtida förvaltningsåtgärder

If tillämpar antagandet att framtida återförsäkring kommer att köpas för att täcka en avveckling av tecknad affär. Detta antagande är relevant endast för värderingen av premiereserven då horisonten för denna ligger bortom giltighetstiden för aktuellt gällande återförsäkringsavtal. Vid beräkningen av bästa skattning netto ingår därför kostnaderna för framtida återförsäkring.

4.2.2.9 Antaganden om försäkringstagarnas beteende

Beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt Solvens II beaktar sannolikheten att försäkringstagarna kan utnyttja rätten att annullera försäkringsavtalen. If beaktar försäkringstagarnas framtida beteende genom ett antagande om annul-lation vilket bygger på en analys av tidigare försäkringstagares beteende för respektive affärgren och affärsområde och därför baseras på trovärdig och relevant erfarenhet av uppsägningar.

4.2.2.10 Proportionalitet och användning av förenklingar

If använder vedertagna aktuariella metoder som anses vara proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten gällande försäkringsåtaganden. Avvikelsen mellan skattningar av de utestående skulderna vid olika tidpunkter övervakas kontinuerligt, och orsaker till väsentliga avvikelser mellan prognostiserat och faktiskt utfall undersöks för att bedöma om de antaganden som ligger till grund för den aktuella metoden behöver justeras.

If tillämpar inte den förenklade beräkningen av medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal; de fordringarna beräknas direkt från bruttobeloppen. If tillämpar förenklade metoder för

beräkning av riskmarginalen, beräkning av avsättningen för ej intjänade premier för bästa skattning för försäkringsåtaganden samt beräkning av förväntad förlust på grund av motpartsfallissemang.

4.2.2.11 Avtalsgräns

Vad gäller den gräns för försäkringsavtalet som används för solvensändamål tillämpas ett proportionerligt tillvägagångssätt, varvid följande princip tillämpas: "Ett försäkringsavtal upptas när premierna förfaller till betalning, men senast när försäkringskyddet påbörjas, såvida inte denna tolkning har en väsentlig inverkan på solvensbedömningen."

I vissa fall kan ett försäkringsavtal inte sägas upp, även då risktäckningsperioden ännu inte har inletts och därmed kan tolkningen ovan möjligen inte leda till exakt samma definition av avtalsgränserna som definitionen enligt Solvens II. För närvarande redovisas inte avtal tillhörande ovan nämnda kategori i värderingen av försäkringstekniska avsättningar vilket leder till en försumbar överskattning av försäkringstekniska avsättningar. Varje försäkringsavtal upphör på slutdatumet, varefter försäkringsgivaren har rätt att justera premien för en ny period för att till fullo återspegla risken.

Principen förväntas inte ge upphov till väsentliga skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.2.2.12 Kassaflödesprognoser för beräkning av bästa skattning

Kassaflödesprognoser som används vid beräkningen av bästa skattning omfattar alla försäkringsersättningar som ska betalas till försäkrings- och förmånstagare (inklusive tredje part för ansvarsförsäkring och trafikförsäkring), samt betalningar till byggherrar, verkstäder osv. för utförda tjänster samt förväntade återvinningar enligt återförsäkringsavtal. Återvinningar samt betalningar för räddning och subrogation beaktas. I enlighet med tidigare resonemang om avtalsgränserna kommer kassaflöden för avsättningar för ej intjänade premier att omfatta framtida premiebetalningar för befintliga avtal om detta har en väsentlig inverkan på resultatet.

Bästa skattning motsvarar det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena, med hänsyn tagen till pengars tidsvärde och, med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer. Bästa skattning beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Bästa skattning av framtida kassaflöden tar underförstått hänsyn till relevanta osäkerheter och beroenden.

Kostnaderna för avsättningar för oreglerade skador beaktas implicit eftersom de är en del av historiska skadedata (och fördelas på varje skada). Skaderegleringskostnader för inträffade skador beaktas vid skattningen av avsättningen för skaderegleringskostnader, medan alla kostnader för ej inträffade skador beaktas vid skattningen av premiereserven. Allokeringen av skaderegleringskostnaderna på homogena riskgrupper sker med användning av fördelningsnycklar upprätthållna av controlleravdelningarna, och anses vara realistisk och konsekvent över tiden.

Beräkningen av bästa skattning sker separat för varje materiell valuta.

Aktuariella och statistiska metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella- och statistiska metoder. Reserver beräknas på ett transparent sätt och skall kunna granskas av en kvalificerad expert.

I årsredovisningen upptas en skuld för ett försäkringskontrakt baserat på principerna i IFRS 4 kring förekomsten av en betydande teckningsrisk. Baserat på Ifs bedömning att det inte finns någon betydande teckningsrisk för den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, upptas den inte som ett försäkringskontrakt i årsredovisningen, utan som ett servicekontrakt med sina beståndsdelar upptagna inom övriga fordringar och övriga skulder. En skillnad uppstår mot hanteringen i solvensbalansräkningen där kontraktet ska behandlas som ett försäkringskontrakt. I solvensbalansräkningen klassas alla fordringar och skulder relaterade till den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor om till att vara en del av bästa skattningen. Som en del av denna behandling kvittas fordringarna mot skulderna inom bästa skattningen, då de beaktas som premieinflöden och därmed inkluderas i bästa skattningen.

4.2.2.13 Härledning av riskmarginalen

Riskmarginalen beräknas per juridisk person och baseras på den partiella interna modellen (PIM) för solvenskapitalkrav inom If, med undantag för den finska verksamhet som fusionerades in i bolaget under 2017 där standardformeln används.

Riskmarginalen är avsedd att utgöra en försäkringsteknisk avsättning motsvarande kapitalkostnaden för att bibehålla försäkringsskulder till full avveckling i ett tomt referensföretag som antas ta över skulderna.

Vid beräkningen av riskmarginalen antas att tillgångarna väljs på ett sådant sätt att solvenskapitalkravet för den marknadsrisk som referensföretaget exponeras för är noll, dvs. det finns ingen kvarstående marknadsrisk. Kassaflödena omräknas till bästa skattningar, vilka i sin tur används för att beräkna ett primärt solvenskapitalkrav (BSCR). Det primära solvenskapitalkravet för relevanta risker tillsammans med operativ risk diskonteras och en kapitalkostnad införs för att få fram den slutliga riskmarginalen för If. Riskmarginalen för den juridiska personen fördelas sedan på dess motsvarande affärgrenar, återspeglade dess bidrag till solvenskapitalkravet, i syfte att få fram varje affärgrens tilldelade riskmarginal.

4.2.2.14 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag¹⁶

De belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal för skadeförsäkringsförpliktelser beräknas separat för avsättningar för ej intjänade premier och avsättning för skador. Justeringen avseende förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang beräknas som det förväntade nuvärdet av förändringen i kassaflöden som ligger till grund för de belopp som kan återvinnas från denna motpart, till följd av ett eventuellt motpartsfallissemang, inklusive insolvens eller tvist. Vid beräkningen tas hänsyn till sannolikheten för fallissemang under perioden för återförsäkringsförpliktelserna. Det sker separat per motpart och per typ av reserv. I de fall där en insättning har gjorts för kassaflödena, är belopp som kan återvinnas justerade för att undvika en dubbelräkning av tillgångar och skulder som hör till insättningen.

If har inga specialföretag.

4.2.2.15 Osäkerheter i samband med beräkningarna

Beskaffenheten hos försäkringstekniska avsättningar innebär att det alltid finns osäkerhet i samband med beräkningarna eftersom de oundvikligen innebär antaganden om framtida händelser. Ifs främsta riskfaktorer som påverkar reservrisken beskrivs närmare i 3.3.

¹⁶ Special Purpose Vehicle översätts till specialföretag enligt FRLs definition.

4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar

4.3.1 Finansiella skulder

Finansiella skulder redovisas initialt till anskaffningsvärde, vilket utgörs av det verkliga värdet av lämnad ersättning. Därefter värderas finansiella skulder till upplupet anskaffningsvärde med användning av effektivräntemetoden. Transaktionskostnader beaktas vid beräkning av den effektiva räntan, och belastar resultatet under den finansiella skuldens löptid.

Bortsett från efterställda skulder som ingår i kapitalbasen och derivat finns det för närvarande inga andra väsentliga finansiella skulder som redovisas i Ifs Solvens II-balansräkning.

4.3.1.1 Efterställda skulder

I årsredovisningen redovisas utgivna förlagslån till upplupet anskaffningsvärde (i originalvaluta). I anskaffningsvärdet ingår över-/underkurser uppkomna vid emissionstillfället samt andra externa kostnader hänförliga till upplåningen. Under lånets löptid redovisas kostnader för förlagslån med tillämpning av upplupet anskaffningsvärde varvid över-/underkurser samt aktiverade upplåningskostnader periodiseras över lånets löptid, för lån med räntestjustering dock längst till och med räntestjusteringstidpunkten. Utelöpande lån omräknas till rapporteringsvalutan (SEK) med användande av balansdagens omräkningskurs.

För klassificering i Solvens II-balansräkningen uppfyller efterställda skulder kraven för att ingå i kapitalbasen, och därför redovisas hela balansen under rubriken "Efterställda skulder i kapitalbasen".

För Solvens II-ändamål redovisas initialt efterställda skulder till verkligt värde minus transaktionskostnader. Vid efterföljande värderingar räknas det diskonterade värdet om med gällande statsobligationsränta plus den spread som observerats vid den initiala redovisningen.

Vid årets slut ger värderingsdifferensen mellan Solvens II och årsredovisningen upphov till en ökning av skulderna med 88 MSEK (vilket också ger upphov till en förändring i uppskjuten skatt).

4.3.1.2 Derivat

Derivat diskuteras i avsnitt 4.1 ovan (vilket omfattar både tillgångar och skulder).

4.3.1.3 Försäkringsskulder och skulder till förmedlare

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller denna balans belopp som förfallit till betalning till försäkringstagare, andra försäkringsgivare och verksamhet kopplad till försäkringsrörelsen, men som inte redovisas som en del av de försäkringstekniska avsättningarna.

Hantering av dessa poster i årsredovisningen är tillämplig också i Solvens II-balansräkningen då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.1.4 Skulder (handel, inte försäkring)

Hantering av andra skulder i årsredovisningen är också applicerbar i Solvens II-balansräkningen då bokfört värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet. Undantaget för detta är nedan specificerade skulder som i Solvens II-regelverket påverkas av värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.3.2 Ifs pensionsförpliktelser

Ifs pensionsförpliktelser omfattar pensionsplaner i flera nationella system reglerade genom lokal- och kollektivavtal samt socialförsäkringslagar. De utgörs av både avgiftsbestämda och förmånsbestämda planer. För avgiftsbestämda planer utgör

pensionskostnaden den premie som erläggs för tryggnad av pensionsförpliktelser i livförsäkringsbolag.

Redovisningen av pensionskostnader och förpliktelser i årsredovisningen följer huvudsakligen de principer som tillämpas lokalt i respektive land. Redovisningsprinciperna för pensioner i Sverige, Danmark och Finland liknar varandra i det att pensionskostnaden utgörs av betalda försäkringspremier. I Norge gäller dock delvis andra principer, som i huvudsak innebär att den bokförda kostnaden för förmånsbestämda pensioner beräknas utifrån antaganden om pensionsgrundande inkomst vid uppnådd pensionsålder och med hänsyn till de finansiella konsekvenser som uppkommer från pensionsplanens tillgångar och skulder.

När det gäller Solvens II-balansräkningen hänför sig denna skuld till eventuell nettoskuld i relation till pensionssystem för anställda.

Redovisningen av fonderade och ofonderade förmånsbestämda pensionsplaner i Solvens II-balansräkningen överensstämmer med IFRS-standard IAS 19 Ersättningar till anställda. Enligt denna standard redovisas som pensionsskuld i balansräkningen nuvärdet av framtida pensionsförpliktelser minus marknadsvärdet av de förvaltningstillgångar som planen omfattar.

Det finns skillnader i hantering av pensionsförpliktelser i redovisningen för juridisk person (där andra principer än IFRS tillämpas) och Solvens II, som tillämpar redovisning av pensionsförpliktelser i linje med IFRS.

Att gå från redovisning av pensionsförpliktelser för juridisk person till IAS 19-redovisning av skulderna innebär främst två effekter vid jämförelse mellan Solvens II och den lagstadgade informationen i balansräkningen:

- Ett företags pensionsförpliktelser presenteras netto. Till följd av detta, kvittas förutbetalda kostnader på 123 MSEK (tillgångar) och andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar uppgående till 18 MSEK (skulder) mot pensionsförpliktelser i räkenskaperna uppgående till 260 MSEK, vilket leder till en nettoställning på 155 MSEK.
- Till följd av omvärderingen av pensionsförpliktelser med användning av IAS 19 ökar nettoskulden med 403 MSEK jämfört med den lagstadgade redovisningen, vilket leder till en omvärderad nettoställning på 558 MSEK.

Ytterligare information rörande pensionsförpliktelserna finns i avsnitt 4.5 i denna rapport.

4.3.3 Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar

Enligt klassificeringen i Solvens II-balansräkningen avser denna post skulder med osäker betalningstidpunkt eller osäkert belopp. Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar för If avser huvudsakligen medel som reserverats för omstruktureringar samt avsättningar för legala tvister och andra osäkra förpliktelser.

Denna post redovisas på samma sätt i Solvens II-balansräkningen som i årsredovisningen, med undantag för redovisning av pensionsförpliktelser enligt IAS 19 vilket medför en justering på 18 MSEK mellan den finansiella rapporteringen och Solvens II-redovisningen. I Solvens II-redovisningen redovisas det belopp som hänför sig till Ifs förmånsbestämda "62-årsreserv" kvittat med andra pensionsförpliktelser (se kommentarer ovan).

4.3.4 Ansvarsförbindelser

Det finns inga väsentliga ansvarsförbindelser som ska redovisas i balansräkningen för Solvens II-ändamål.

4.3.5 Skulder i årsredovisningen vilka är kopplade till beräkningen av Ifs försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

4.3.5.1 Återförsäkringsskulder

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller denna balans belopp som förfallit till betalning till återförsäkrare och verksamhet kopplad till återförsäkring (dock med undantag för depåer, vilka redovisas separat).

Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. Därför, i stället för att redovisa en skuld avseende framtida förväntade avgivna premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, beaktas de framtida premierna fullt ut i den bästa skattningen av återförsäkrarens andel av avsättningen för ej intjänade premier (i återförsäkringsfordringarna) i Solvens II-balansräkningen. Skulder uppgående till 5 MSEK omklassificeras från återförsäkringsskulder till återförsäkrarens andel av försäkringsförpliktelsen. Den återstående balansen består av belopp att betala till återförsäkrare. De hanteras på samma sätt som övriga skulder (se kommentarerna ovan).

4.3.5.2 Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader

Se kommentarerna till förutbetalda anskaffningskostnader i avsnitt 4.1 och 4.2. Ett belopp uppgående till 29 MSEK av Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader är eliminerad i Solvens II-balansräkningen.

4.3.6 Andra skulder som inte redovisas på annat håll

På samma sätt som "Andra tillgångar som inte redovisas på annat håll" på balansräkningens tillgångssida ingår under denna rubrik de skulder som inte på annat håll ingår i Solvens II-balansräkningen. Dessa skulder är inte väsentliga varken som enskilda poster eller sammantaget och presenteras därför inte separat. Det uppstår inga skillnader vid hantering av dessa balanser mellan årsredovisningen och redovisningen för solvensändamål, med undantag för justeringen för eliminering av återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader, vilken beskrivs separat ovan.

4.4 Alternativa värderingsmetoder (AVM)

Standardvärderingsmetoden för solvensändamål är att värdera tillgångar och skulder med hjälp av noterade marknadspriser för samma tillgångar eller skulder (QMP). Om noterade marknadspriser på aktiva marknader för samma tillgångar eller skulder inte är tillgängliga, ska företagen som ett andra alternativ använda noterade marknadspriser på aktiva marknader för liknande tillgångar och skulder, med justeringar för att återspegla skillnader (QMPS). Om inte heller det alternativet är tillgängligt, ska företagen övergå till alternativa värderingsmetoder (AVM). Detta avsnitt beskriver Ifs användning av AVM.

Inga större justeringar i årsredovisningen är nödvändiga för placeringstillgångar eller skulder (med undantag för efterställda skulder). Ifs redovisning av finansiella tillgångar och skulder för Solvens II-ändamål ligger nära den metod som även används i årsredovisningen. I denna redovisning bokförs som en huvudprincip finansiella placeringstillgångar i originalvaluta och till verkligt värde med värdeförändringar redovisade i övrigt totalresultat tills de realiserats.

Såsom framgår har Solvens II-ramverket många likheter med identifieringen, värderingen och klassificeringen av finansiella tillgångar och skulder i IFRS-ramverket, bland annat hur verkligt värde-hierarkin tillämpas för ett företags innehav av finansiella instrument som värderas till verkligt värde, vilket består av:

- Nivå 1: Noterade priser på aktiva marknader.
- Nivå 2: Noterade priser på Nivå 1 är inte tillgängliga, men det verkliga värdet baseras på observerbara marknadsdata.
- Nivå 3: Indata som inte baseras på observerbara marknadsdata.

Mot denna bakgrund har If valt att basera sin klassificering för rapporteringsändamål på det redan existerande underlaget för redovisning av finansiella instrument i den finansiella rapporteringen, för att säkerställa konsekvent tillämpning mellan de båda ramverken.

Tabell 20 visar hur tillgångarna fördelas mellan kategorierna QMP/QMPS och AVM för Solvens II-värderingen. Försäkringstekniska avsättningar och de typer av tillgångar och skulder för vilka det redovisade värdet anses vara en rimlig approximation av det verkliga värdet ingår inte i tabellen. If bedömer osäkerhetsnivån som obetydlig eftersom endast en mindre del av placeringstillgången klassificeras som AVM.

TABELL 20 – Solvens II-tillgångar fördelade mellan QMP och AVM, MSEK

Typ av tillgångar	AVM	QMP/QMPS	Summa
Statsobligationer	0	10 500	10 500
Företagsobligationer	0	79 150	79 150
Derivat	0	242	242
Aktier	18	10 268	10 287
Investeringsfonder	186	3 965	4 151
Hypotekskrediter och lån	816	0	816
Fastigheter	122	0	122
Summa	1 142	104 126	105 268

Aktier. När det gäller vissa av Ifs onoterade aktier erhålls externa värderingar, som används för egen värdering. De externa värderingarna är baserade på modeller som innehåller ej observerbara antaganden.

Investeringsfonder. If har investeringar i private equity fonder. De verkliga värdena baseras på kurser och andelsvärden som erhållits från fonderna. Dessa kurser har fastställts utifrån värdeutvecklingen i de underliggande tillgångarna i enlighet med marknadspraxis.

Hypotekskrediter och lån. Hypotekskrediter och lån värderas till upplupet anskaffningsvärde.

Fastigheter. Värdering av fastigheter beskrevs i avsnitt 4.1.4 ovan.

4.5 Övrig information

4.5.1 Leasingarrangemang

Leasingavtal där ett företag har väsentligen alla risker och fördelar med ägandet klassificeras som finansiell leasing medan leasing där en väsentlig del av riskerna och fördelarna med ägandet inte överförs till företaget som leasingtagare klassificeras som operationell leasing.

If har endast betydande operationella leasingavtal i egenskap av hyrestagare. Leasingarrangemangen avser lokal- och fordonsleasing enligt vad som beskrivs nedan. Betalningar enligt operationella leasingavtal belastar resultatet linjärt under leasingperioden. Inga tillgångar eller skulder redovisas i balansräkningen.

TABELL 21 – Operationella leasingavtal, MSEK

	Totala framtida minimileaseavgifter				Totala leaseavgifter under perioden
	<1 år	1–5 år	>5 år	Summa	
Materiella anläggnings-tillgångar	252	863	481	1 596	302

4.5.2 Ersättningar till anställda

Det här avsnittet innehåller information om Ifs ersättningar till anställda – förmånsbestämda planer, såsom krävs i riktlinjerna för rapportering och information. För mer detaljerad information hänvisas till Ifs årsredovisning.

If har förmånsbestämda planer i Sverige och Norge. De pensionsförmåner som omfattas är för båda länderna ålderspension och efterlevandepension. Gemensamt för de förmånsbestämda pensionsplanerna är att de anställda och efterlevande som omfattas av planerna har rätt till en garanterad pension som beror på de anställdas tjänstgöringstid och pensionsmedförande lön vid pensionstillfället. Den dominerande förmånen är ålderspension, vilken avser dels temporär pension före förväntad pensionsålder, dels livsvarig pension efter förväntad pensionsålder.

TABELL 22 – Förpliktelser för ersättningar till anställda per den 31 december 2017

MSEK	2017	2016
Beräknad pensionsförpliktelse till nuvärde, inklusive sociala avgifter	2 639	2 804
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 082	2 048
Nettoförpliktelse som redovisas i Solvens II-balansräkningen	558	756

Pensionerna är huvudsakligen finansierade genom försäkring där försäkringsgivarna fastställer premierna och utbetalat förmåner. Ifs åtagande fullgörs primärt genom att premierna betalas. Utöver försäkrade pensionsplaner finns i Norge även ofonderade pensionsförmåner för vilka If ansvarar för de löpande utbetalningarna. För de försäkrade pensionsförmånerna förvaltas det hänförliga kapitalet som en del i försäkringsgivarnas förvaltningsportföljer. Ansvar för övervakning av pensionsplanerna inklusive investeringsbeslut och tillskott ligger gemensamt på försäkringsgivarna och If. Pensionsplanerna är i stort utsatta för likartade väsentliga risker avseende förmånernas slutliga belopp, investeringsrisk i plantillgångarna samt att val av diskonteringsränta påverkar deras värdering i redovisningen.

Pensionsförpliktelserna samt den på räkenskapsperioden hänförliga pensionskostnaden beräknas med aktuariella metoder. Pensionsrättigheter anses intjänade linjärt under anställningstiden. Beräkningen av pensionsförpliktelser baseras på framtida förväntade pensionsutbetalningar och inkluderar antaganden om dödlighet, personalomsättning och lönetillväxt. Den nominellt beräknade skulden diskonteras till nuvärde. Efter avräkning för förvaltningstillgångar redovisas i balansräkningen en nettotillgång eller -skuld.

I följande tabeller redovisas några väsentliga antaganden, specificeringar av pensionskostnader, tillgångar och skulder samt en känslighetsanalys som visar den potentiella effekten på förpliktelserna av rimliga ändringar av dessa antaganden per utgången av räkenskapsåret. Redovisade belopp har angivits inklusive särskild löneskatt i Sverige (24,26%) och motsvarande avgift i Norge (14,1%-19,1%).

TABELL 23 – Specifikation av förpliktelser för ersättningar till anställda per geografiskt område

MSEK	Sverige	Norge
Redovisas i resultaträkning och övrigt totalresultat		
Kostnader avseende tjänstgöring under innevarande år	-53	-21
Kostnader/intäkter avseende tjänstgöring tidigare år m.m.	-	-
Räntekostnad, nettopensionsskuld	-9	-9
Summa i resultaträkning	-62	-29
Omvärderingar av nettopensionsskulden	90	-43
Summa i totalresultat	28	-72
Redovisas i balansräkning		
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	1 955	684
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	1 740	342
Nettoskuld redovisad i balansräkning	215	342
Specifikation per tillgångsslag		
Obligationer, nivå 1	39 %	52 %
Obligationer, nivå 2	0 %	13 %
Aktier, nivå 1	27 %	11 %
Aktier, nivå 3	10 %	2 %
Fastigheter, nivå 3	11 %	14 %
Övrigt, nivå 1	0 %	6 %
Övrigt, nivå 2	7 %	2 %
Övrigt, nivå 3	5 %	0 %

TABELL 24 – Aktuariella antaganden som används för beräkningen av förmånsbestämda pensionsplaner

2017	Sverige	Norge
Diskonteringsränta	2,75%	2,50%
Lönetillväxt	2,75%	3,00%
Prisinflation	1,75%	2,00%
Livslängdstabell	FFFS 2007:31 +1 år	K2013
Pensionsförpliktelsernas genomsnittliga löptid	21 år	13 år
Förväntade inbetalningar till de förmånsbestämda pensionsplanerna under 2016 respektive 2017	90	32

TABELL 25 – Känslighetsanalys av effekten av rimligt möjliga förändringar

MSEK	2017			2016		
	Sverige	Norge	Summa	Sverige	Norge	Summa
Diskonteringsränta, +0,50 %	-233	-45	-278	-236	-56	-292
Diskonteringsränta, -0,50 %	268	51	319	270	62	332
Lönetillväxt, +0,25 %	73	5	79	79	7	86
Lönetillväxt, -0,25 %	-68	-5	-73	-73	-7	-80
Förväntad livslängd, +1 år	77	17	95	76	21	97

TABELL 26 – Analys av förpliktelseerna för ersättningar till anställda

MSEK	2017			2016		
	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	2 357	283	2 639	2 484	320	2 804
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 082	-	2 082	2 048	-	2 048

5 Solvenssituation

5.1 Kapitalbas

5.1.1 Mål, principer och metoder för hantering av kapitalbas

5.1.1.1 Ramverk för kapitalhantering

Ifs strategi för kapitalhantering fokuserar på kapitaleffektivitet och sund riskhantering genom att en tillräcklig kapitalnivå bibehålls i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringshorisont. Kapitalhanteringen skall säkra finansiell styrka över tid samt skapa förutsättningar för tillväxt och för att uppfylla övriga verksamhetsmål genom en sund riskhantering. Styrelsen har det övergripande ansvaret för strategin för risk- och kapitalhantering. Strategin regleras i Ifs riskhanteringspolicy.

Det lagstadgade solvenskapitalkravet fastställer den kapitalnivå som krävs för att bedriva verksamheten utan tillsynsinskränkning och är utgångspunkten när erforderlig kapitalnivå bedöms. Hänsyn tas också till andra interna och externa kapitalmål. En tillräcklig kapitalbuffert krävs för att säkerställa fortlöpande solvens. Följande metoder för kapitalhantering tillämpas inom If för att säkra tillräcklig kapitalnivå:

- Beräkning av risk- och kapitalställning minst en gång per kvartal, med hjälp av både lagstadgade och interna solvensmål.
- Bedömning av buffertar och kapitalbehov.
- Projektion av risker och kapitalbehov enligt den finansiella planen.
- Säkerställande av utdelningskapacitet genom effektivt nyttjande av återförsäkring, koncernsynergier och diversifieringsfördelar.
- Genomförande av stress- och scenariotester för att bedöma riskkänslighet och utvärdera den framtida kapitalsituationen.

Riskhanteringsfunktionen utvärderar regelbundet, genom löpande analys och bedömning, solvenssituationen utifrån både externa och interna mål.

Ifs risker mäts, redovisas och sammanställs i syfte att göra en övergripande utvärdering av risk och kapital. Resultatet av dessa aktiviteter och uppföljningen av dem dokumenteras som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport utarbetas till ORSA-kommittén, och en sammanfattning av denna skickas till styrelsen. Solvenssituationen rapporteras kvartalsvis till Finansinspektionen.

Den årliga ORSA-processen, vilken beskrivs under avsnitt 2.3.8, är ett viktigt verktyg för att utvärdera om kapitalbasen är tillräcklig både i dagsläget och på medellång sikt (tre år).

Risk- och solvensbedömningen och den normala övervakningen förmedlar också indata för Ifs kapitalhanteringsplan på medellång sikt. Kapitalhanteringsplanen på medellång sikt täcker planperioden på tre år och beaktar eventuella planerade emissioner, inlösen och återbetalningar av kapitalbasposter samt analyserar hur utdelningsprognoserna kan komma att påverka kapitalbasen.

Genom att kombinera åtgärderna ovan kan If på ett effektivt sätt övervaka och planera sitt kapitalbehov under verksamhetens

planeringsperiod och säkerställa att styrelsen får relevant information för sin strategiska ledningsprocess och ramverket för beslutsfattande. Bedömningen tar hänsyn både till eventuella risker på medellång och lång sikt och redogör genom regelbundna uppdateringar för eventuella sannolika eller förutsebara förändringar av riskprofilen och affärsstrategin som kan påverka tidigare analyser som utförts under planeringsperioden och/eller känsligheten för gjorda antaganden.

5.1.1.2 Kapitaltäckningsmål

Det lagstadgade solvenskapitalkravet är en väsentlig del av det riskbaserade solvensramverket och söker täcka alla potentiella risker som If exponeras för. Tillgängligt kapital benämns som medräkningsbar kapitalbas enligt Solvens II-regelverket. Enligt regelverket skall ett försäkringsbolag ha en tillräcklig kapitalbas som vid varje givet tillfälle har täckning för en konfidsgrad på 99,5% (händelse som inträffar en gång på 200 år). Solvenskapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som gör det möjligt för ett bolag att täcka oförutsedda förluster och ger rimlig säkerhet för försäkringstagare och förmånstagare. En överträdelse av solvenskapitalkravet leder till ett första myndighetsinskränkning i tillsynen av bolagets solvens. Minimikapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som innebär att bolaget i 85% av alla möjliga utfall på ett års sikt kan uppfylla sina åtaganden och är en solvensnivå under vilken försäkringstagare och förmånstagare blir föremål för en oacceptabel risknivå om försäkringsbolaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

Utöver de lagstadgade kapitalkraven tillämpar If också andra mål för att beskriva sin risk- och kapitalställning:

- Ekonomiskt kapital är ett internt mål och används till att fastställa interna risklimit och mäta och hantera den sammanställda riskexponeringen.
- Mål från externa ratingbolag – till exempel för att bibehålla kreditbetyget A från Standard & Poor's och Moody's.

5.1.2 Ifs kapitalbas och solvensställning per den 31 december 2017

Per den 31 december 2017 hade If en solvenskvot, kapitalbas för att möta solvenskapitalkravet, på 164% (170%) och en solvenskvot, kapitalbas för att möta minimikapitalkravet, på 324% (317%). Övergångsregler för aktiekursrisk tillämpas.

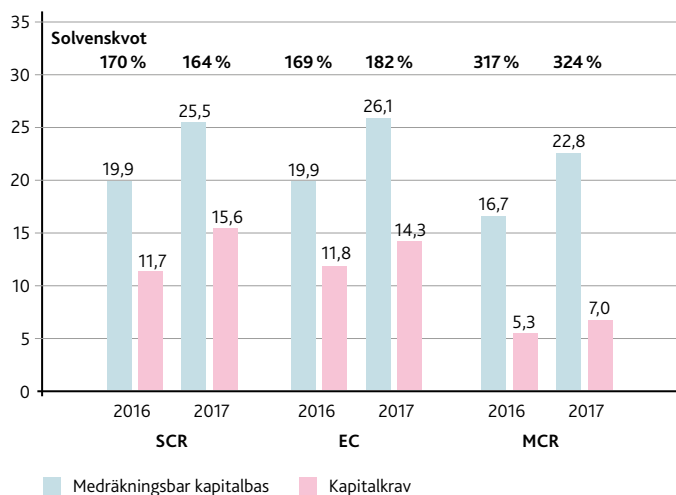
Som en följd av fusionen med If Finland har både kapitalbas och kapitalkrav ökat. Totalt sett, inräknat även andra effekter, har kapitalkravet ökat något mer än kapitalbasen relativt sett.

Per den 31 december 2017 var kvoten, kapitalbas i proportion till ekonomiskt kapital 182%, jämfört med 169% per den 31 december 2016.

If har en stark kapitalstruktur och solvens med god lönsamhet och stabila resultat. If bedöms ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera sina risker och nå verksamhetsmålen även framgent.

FIGUR 19 – Översikt av Ifs kapital och solvens den 31 december 2016 och den 31 december 2017.

Mdr SEK

5.1.2.1 Förändrad ställning för kapitalbasen under redovisningsperioden

Total medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet har ökat med 5 631 MSEK under redovisningsperioden. Förändringen beror huvudsakligen på fusionen av If Finland, en ökning av de positiva värderingsjusteringarna enligt Solvens II samt att årets totalresultat överstiger föreslagen utdelning. Inga kapitalbasposter har emitterats eller inlösts under redovisningsperioden.

TABELL 27 – Förändrad ställning för Ifs kapitalbas under 2017

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 1 januari 2017	19 881	15 642	0	4 238	0
Fusionsvinst enligt årsredovisningen	4 672	4 672			
Årets totalresultat enligt årsredovisningen	7 325	7 325			
Förändring av kapitalbasposter som inte ingår i eget kapital enligt årsredovisningen	-100	-3		-96	
Förändring av Solvens II-värderingsjusteringar för överskott av tillgångar mot skulder	760	713		46	
Återläggning av förändring i Solvens II-värderingsjusteringar för efterställda skulder	-25			-25	
Föreslagen utdelning	-7 000	-7 000			
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 31 december 2017	25 512	21 349	0	4 163	0

5.1.2.2 Sammansättning av medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

Ifs kapitalbas utgörs av primärkapital bestående av överskott av tillgångar mot skulder och av efterställda skulder i Solvens II-balansräkningen som kan återopas för att täcka förluster. If har för närvarande inga kapitalbasposter som kvalificerar för behandling som tilläggskapital.

Ifs tillgängliga kapitalbasnivå nivåindelas baserat på förutsättningar för att täcka solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav. Nivåerna återspeglar graden av förlusttäckning för ett bolags kapitalbas i händelse av en likvidation.

5.1.2.3 Nivåindelning av primärkapitalposter

TABELL 28 – Nivåindelning av Ifs kapitalbas

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Stamaktiekapital	104	104	-	-	-
Avstämningsreserv	21 244	21 244	-	-	-
Efterställda skulder	1 170	-	-	1 170	-
Andra kapitalbasposter godkända av tillsynsmyndigheten	2 994	-	-	2 994	-
Summa kapitalbas, QRT 5.23.01.01	25 512	21 349	-	4 163	-

Per den 31 december 2017 uppfyllde Ifs stamaktiekapital på 104 MSEK (104 MSEK) kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Ifs avstämningsreserv uppgick till 21 244 MSEK (15 538 MSEK) per den 31 december 2017. Avstämningsreserven består av eget kapital och obeskattade reserver (exklusive stamaktiekapital och norskt naturskadepoolen) enligt årsredovisningen, samt Solvens II-värderingsjusteringar. En föreslagen utdelning på 7 000 MSEK (4 200 MSEK) har avräknats från avstämningsreserven. Avstämningsreserven uppfyller kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Genom den norska filialen tillhandahåller If egendomsförsäkring som bland annat skyddar mot skador som orsakas av naturkatastrofer. Filialen är därför medlem av den s. k. norska naturskadepoolen och skyldig att avsätta eget kapital i form av naturskadepoolen. Ifs norska naturskadepoolen på 2 994 MSEK (3 077 MSEK) ingår som kapitalbas på nivå 2 och presenteras som övriga poster godkända av tillsynsmyndigheten.

Övriga poster som ingår som kapitalbas på nivå 2 består av Ifs efterställda skuld på 1 170 MSEK (1 161 MSEK), nominellt uppgående till 110 MEUR. Den efterställda skulden på 110 MEUR är daterad, med ett slutligt förfall under 2041. Den efterställda skulden har begränsade incitament för återbetalning med en första inlösenoption per den 8 december 2021

(10 år från emissionsdatum). Det efterställda lånet kan införas som kapitalbas på nivå 2 genom övergångsregler. If kan, efter ett myndighetsgodkännande och med fullgod solvensställning, välja att lösa in den efterställda skulden vid första inlösenoptionsdatum eller vid de kvartalsvisa räntebetalningsdatumen som infaller efter den 8 december 2021.

5.1.2.4 Kriterier avseende krav om minsta duration för primärkapitalposter, i synnerhet efterställda skulder

Alla poster som ingår i kapitalbasposterna på nivå 1 är odaterade och uppfyller därmed permanenskraven. Den efterställda skulden med nominellt belopp på 110 MEUR i kapitalbasens nivå 2 är inte odaterad, men har ett slutligt förfall under 2041 och durationen bedöms därför vara tillräckligt lång. Detta kan jämföras med den viktade genomsnittliga durationen för Ifs försäkringstekniska avsättningar på 6,5 år (4,4 år).

5.1.2.5 Tillämpning av generella gränsskrav för medräkning

If har en tillräcklig medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla både solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Medräkningsbegränsningar avseende kapitalbasen på nivå 2 för täckning av solvenskapitalkrav saknas, men det finns en medräkningsbegränsning för täckning av minimikapitalkravet eftersom kapitalbasen på nivå 2 är begränsad så att den endast täcker 20% av minimikapitalkravet.

TABELL 29 – Ifs bedömning av medräkningsbar kapitalbas per den 31 december 2017 (inklusive nivåindelning)

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet	25 512	21 349	0	4 163	0
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla minimikapitalkravet	22 752	21 349	0	1 403	0
Solvenskapitalkrav	15 593				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/solvenskapitalkrav	164%				
Minimikapitalkrav	7 017				
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/minimikapitalkrav	324%				

5.1.2.6 Avstämning av eget kapital mot överskott av tillgångar mot skulder enligt Solvens II

Överskottet av tillgångar mot skulder härleds som en komponent av eget kapital efter att alla tillgångar och skulder har omvärderats enligt Solvens II-regelverket, såsom redovisas i QRT S.02.01.01 och S.23.01.01.

Efterställda skulder som uppfyller kraven för medräkning i kapitalbasen utgör en del av primärkapitalet, tillsammans med överskottet av tillgångar mot skulder. Efterställda skulder ingår i primärkapitalet enligt en värderingsmetod som uppfyller Solvens II-reglerna.

Tabell 30 visar sambandet mellan eget kapital och obeskattade reserver enligt årsredovisningen, överskottet av tillgångar mot skulder i Solvens II-balansräkningen och tillgängligt primärkapital.

TABELL 30 – Eget kapital och obeskattade reserver, överskott av tillgångar mot skulder och tillgängligt primärkapital

MSEK	2017	2016
Stamaktiekapital	104	104
Reservfond	388	388
Fond för utvecklingskostnader	104	14
Fond för verkligt värde	5 070	3 980
Balanserad vinst och årets resultat	16 514	9 897
Obeskattade reserver	6 957	7 090
Summa eget kapital och obeskattade reserver enligt årsredovisningen	29 137	21 473
Justeringar för Solvens II värdering		
a Elimineringar för goodwill och immateriella tillgångar	-489	-721
b Förändringar av uppskjuten skatt	-629	-425
c Förändringar av försäkringstekniska avsättningar, netto	3 814	3 283
d Åtaganden avseende pensionsförmåner	-297	-468
e Förändringar av andra tillgångar och skulder	-106	-112
f Förändringar av värdering, efterställda skulder	-88	-113
Totalsumma för alla avstämningsrörelser a-f, p.g.a. värderingsskillnader	2 205	1 446
Överskott av tillgångar mot skulder, Solvens II balansräkning	31 342	22 917
Efterställda skulder i primärkapital (återinförda)	1 170	1 161
Föreslagen utdelning	-7 000	-4 200
Summa tillgängligt primärkapital, redovisat i QRT för kapitalbas	25 512	19 878

5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

Enligt Solvens II består kapitalkraven för If av solvenskapitalkrav respektive minimikapitalkrav. Solvenskapitalkravet beräknas genom att kombinera ett antal separata risker och medge diversifieringsfördelar med hjälp av korrelationsmatriser eller andra metoder. Solvenskapitalkravet kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med en konfidensgrad på ca 99,5% över en ettårig tidshorisont.

If tillämpar den partiella interna modellen för sin beräkning av det lagstadgade solvenskapitalkravet. Modelleringen av teckningsrisken i den partiella interna modellen kombineras med övriga riskmoduler beräknade med standardformeln. Sedan den partiella interna modellen godkändes, utgör solvenskapitalkravet en kombination av de väsentligaste teckningsriskerna beräknade med hjälp av Ifs interna modell och övriga risker, bl.a. marknadsrisker, som beräknas med hjälp av standardformeln samt med tillämpning av övergångsregler för aktiekursrisken. Ett undantag är dock teckningsrisker relaterade till den finska verksamhet som fusionerades in i If i oktober 2017, för vilken standardformeln används. If använder inga bolagsspecifika parametrar i riskmodulerna för livförsäkring, skadeåterförsäkring och sjukförsäkring som baseras på standardformeln. If tillämpar inte heller förenklade beräkningar för några av standardformelns riskmoduler (eller undergrupper).

Ifs solvenskapitalkrav beräknas genom att subtrahera en skattejustering från solvenskapitalkravets belopp före skatt som representerar den uppskjutna skattens förlusttäckningskapacitet. If utgår från att bolaget kan utnyttja skattejusteringen fullt ut, antingen med hjälp av de befintliga uppskjutna skatteskulderna i Solvens II-balansräkningen eller mot framtida vinster efter en 200-års stresshändelse. Ifs obeskattade reserver ingår i sin helhet i kapitalbasen och därför justeras beräkningen av skattejusteringsbeloppet för solvenskapitalkravet så att den tar hänsyn till att dessa reserver först och främst täcker förlusterna före skatt. Detta påverkar beräkningen av skattejusteringen eftersom det innebär att Ifs beräkning av förlusttäckningskapaciteten för uppskjutna skatter endast tar hänsyn till den del av solvenskapitalkravet före skatt, som överskrider de obeskattade reserverna.

Minimikapitalkravet beräknas för respektive affärgren inom If genom att lägga till:

- En faktor som tillämpas på försäkringstekniska avsättningar (med undantag för riskmarginalen) för varje affärgren, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.
- En faktor som tillämpas på premieinkomsten för varje affärgren under de senaste 12 månaderna, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.

Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet för ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag med en konfidensgrad på ca 85% över en ettårig tidshorisont. If har exponeringar både i samband med liv- och skadeförsäkring och därför härleds bolagets minimikapitalkrav (linjär formelkomponent) separat för livförsäkring (inkluderar Ifs livräntor för skadeförsäkring och hälso- och sjukvårdsförsäkring) och exponeringar i samband med skadeförsäkring. Den slutliga beräkningen av minimikapitalkravet tar hänsyn till att minimikapitalkravet måste ligga inom följande gränser:

- Minst 25% och maximalt 45% av solvenskapitalkravet;
- Minimikapitalet får inte vara lägre än 3,7 MEUR (garantibeloppet).

Minimikapitalkravet för den 31 december 2017 motsvarar den övre gränsen för minimikapitalkravet (7,0 MdrSEK) eller 45% av solvenskapitalkravet.

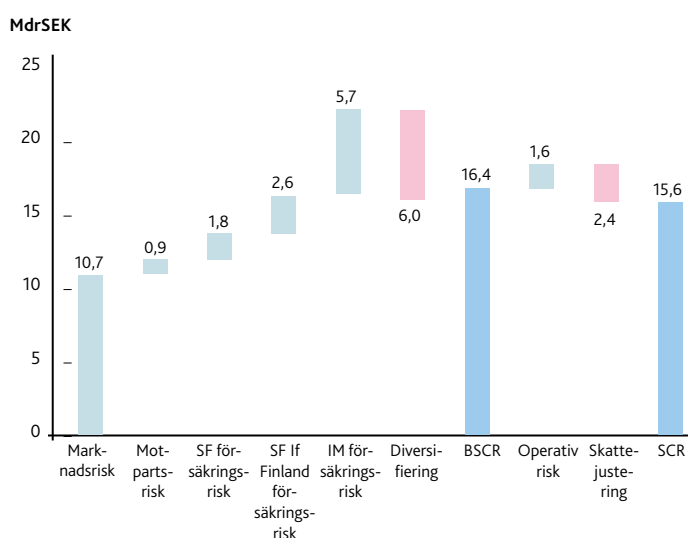
Vidare upplysningar om Ifs solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav finns i QRT S.25.01.01 och S.28.01.01.

5.2.1 Översikt av Ifs lagstadgade kapitaltäckningskrav

Figuren nedan sammanfattar Ifs solvenskapitalkrav, som är baserade på den partiella interna modellen.

Den 31 december 2017 hade If, med utgångspunkt från den partiella interna modellen, en solvenskvot på 164% för solvenskapitalkravet och 324% för minimikapitalkravet, de två kapitalnivåer som If bedöms efter i enlighet med Solvens II-ramverket.

FIGUR 20 – Solvenskapitalkrav den 31 december 2017

Figur 20 ovan visar att, vid sidan av teckningsrisk, dominerar marknadsrisk i Ifs beräkning av det primära solvenskapitalkravet. De främsta komponenterna för marknadsrisk som är relevanta för If är spreadrisk, aktiekursrisk och valutarisk. Mer detaljerade siffror återfinns i QRT S.25.02.21.

Under året har solvenskapitalkravet ökat från 11,7 MdrSEK till 15,6 MdrSEK, främst på grund av fusionen av den finska verksamheten in i bolaget under året, vilket ökade bolagets storlek och exponering mot de olika risktyperna väsentligt. Minimikapitalkravet har ökat från 5,3 MdrSEK till 7,0 MdrSEK under året, också drivet av fusionen av den finska verksamheten in i bolaget.

5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet

Undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk används inte av If.

5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modell som används

Den största skillnaden mellan standardformeln och den partiella interna modellen är modelleringsmetoderna och de kapitalkrav som dessa ger upphov till. Modelleringen av teckningsrisk i den partiella interna modellen baseras på stokastiska simuleringar av premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Eftersom den partiella interna modellen beaktar geografisk diversifiering och är parametriserad med utgångspunkt från interna data ger den en mer rättvisande bild av det till teckningsrisken relaterade kapitalet än standardformeln.

Huvudsyftet med den interna modellen för teckningsrisk är att bidra till riskhanteringsprocessen. Modellen används främst för:

- Beräkning av ekonomiskt kapital och solvenskapitalkrav.
- Allokering av kapital till affärgrenar och beräkning av riskbaserade måltal för totalkostnadsprocent.
- Utvärdering av strukturer för återförsäkringsprogram.
- Risk- och solvensbedömning över planeringshorisonten (ORSA).

I den partiella interna modellen modelleras försäkringsverksamheten per land, affärsområde och försäkringsklass uppdelade i homogena riskgrupper, så kallade affärgrenar. Teckningsrisk inkluderar premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Modelleringen av premierisk och avsättningsrisk baseras på statistiska metoder för modellering av teckningsrisk, som tillämpas på Ifs historiska data. Risker som inte omfattas av den interna modellen enligt regelverket är marknadsrisk, operativ risk, motpartsrisk, annullationsrisk, omprövningsrisk för skadelivräntor samt de teckningsrisker som fusionerats in i If i oktober 2017. De beräknas istället med Solvens II-standardformeln och resultaten av den interna modellen aggregeras med dem för att erhålla det slutliga solvenskapitalkravet.

När det gäller teckningsrisk är användningen av korrelationsmatriser främst relevant för teckningsrisk utan katastrofrisk, men även inflationen är en stark drivkraft. Korrelationer för teckningsrisk baseras på en kombination av kvantitativ analys och kvalitativa bedömningar från experter inom verksamheten. Katastrofriska modelleras med hjälp av katastrofmodeller från tredje part som modellerar händelser och deras effekt på hela portföljen. Inflationsscenarierna betraktas som fristående från skadeutfallen, eftersom små och medelstora skador utan inflation, stora skador, avsättningsrisk eller katastrofskador inte bedöms vara beroende av utvecklingen av konsumentprisindex – istället fångas inflationseffekten upp som en riskfaktor under modelleringen av teckningsrisk genom att addera inflation till det inflationsfria skadeutfallet, så att beroendeförhållanden både inom länder och mellan länder tas hänsyn till med avseende på denna variabel.

För det primära solvenskapitalkravet aggregeras kapitalkraven för risker som omfattas av standardformeln med kapitalkraven från den interna modellen med hjälp av en specificerad korrelationsmatris baserad på standardformelns korrelationsparametrar. Operativ risk tillförs det resulterande kapitalkravet utan antagande om diversifieringseffekter.

Modelleringshorisonten är ett år och riskmåttet som används för solvenskapitalkravet enligt Solvens II är det riskutsatta värdet med en konfidensgrad på 99,5% för kapitalbasens förändring. Eftersom den interna modellen är baserad på simulationer ger den en fullständig fördelning av utfallen och If begränsas därför inte till ett specifikt riskmått eller en specifik konfidensgrad. De främsta riskmått som modellen redovisar är solvenskapitalkravet och ekonomiskt kapital.

Den främsta anledningen till skillnaderna mellan resultaten från standardformeln och resultaten från den partiella interna modellen är diversifieringseffekter avseende teckningsrisk. If tecknar försäkringar som täcker risker för individer och bolag i olika geografiska områden, främst Sverige, Finland, Norge och Danmark, men tecknar också försäkringar för nordiska företags- och industrikunders verksamhet utanför de nordiska länderna. Verksamheten är inte bara geografiskt diversifierad utan tillhandahåller också diversifierade försäkringsprodukter. Standardformeln tar inte hänsyn till geografiska diversifieringsfördelar mellan de skandinaviska länderna, medan Ifs interna modell reflekterar de diversifieringseffekter som verksamheten genererar. Notera att för de finska teckningsrisker som fusionerats in i If i oktober 2017 tillämpas standardformeln.

Capital Management-avdelningen ansvarar för specificeringen av de data som krävs under olika faser för den interna modellen. Riskdata, inklusive data för den interna modellen, samlas in och arkiveras i en specialanpassad databas. Den interna modellen använder olika typer av data, inklusive data som används för riskparametriseringen och exponeringsdata i form av bland annat reserver och data för finansiell planering. Alla specifikationer och kvalitetskrav på data ingår i dokumentationen för databasen och följer bolagets instruktion för hantering av redovisnings- och riskdata.

5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet

If har inte vid någon tidpunkt under året överträtt varken minimikapitalkravet eller solvenskapitalkravet.

5.6 Övrig information

Ingen annan väsentlig information avseende kapitalhanteringen har bedömts vara nödvändig att redovisa.

BILAGA 1 – Förklaring av mått för övervakning av Ifs kapitalställning

Mått	Kapitalbas
Ekonomiskt kapital (EC): Det ekonomiska kapitalet baseras på Ifs interna modell och är ett riskmått som används både vid intern och extern riskrapportering och vid beslutsfattande. Det ekonomiska kapitalet är en metod att mäta risk och inkluderar de risker som beräknas i Ifs interna modell (den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav) och risker som fångas upp av Solvens II-standardformeln (standardformeln för solvenskapitalkrav). Det ekonomiska kapitalet erhålls genom att sammanställa teckningsrisken och marknadsrisken från den interna modellen med de återstående riskerna beräknade med standardformeln. Den interna modellens del av det ekonomiska kapitalet definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5 % under en ettårig tidshorisont ("1 på 200 år"). Observera att Ifs partiella interna modell (den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav) och riskmättet för ekonomiskt kapital skiljer sig åt eftersom det ekonomiska kapitalet modellerar marknadsrisker medan omfånget är mindre för den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav där standardformeln istället används för marknadsrisk. Därutöver är en skillnad att ekonomiskt kapital innefattar modellering av alla teckningsrisker, medan måttet motsvarande den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav använder standardformeln för den finska verksamhet som fusionerades in i bolaget under 2017.	Det ekonomiska kapitalet ska främst ses som ett riskmått och inte ett kapitalkrav. Kapitalbasen baseras främst på en balansräkning som överensstämmer med Solvens II och där den medräkningsbara kapitalbasen med beräknad riskmarginal baseras på den interna modellen och inte på det regulatoriska solvenskapitalkravet (se även vad som sägs om solvenskapitalkraven nedan).
Solvenskapitalkrav (SCR) (Solvens II): Solvenskapitalkravet definieras som kapitalbasens förändring under en ettårig tidsperiod, vid konfidensnivån 99,5 % ("1 på 200 år").	Solvens II-kapitalbas baserad på en Solvens II-värdering av balansräkningen och nivåindelning av balansräkningens poster. Värderingsjusteringarna som tillämpas för att erhålla de ekonomiska Solvens II-balansräkningar för solvensändamål beskrivs mer detaljerat i kapitel 4.
PIM SCR: Solvenskapitalkravet som erhålls genom att sammanställa teckningsrisken från den interna modellen med de återstående riskerna beräknade med standardformeln och ta hänsyn till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt. Den finska verksamhet som fusionerades in i bolaget under 2017 beräknas med standardformeln. Detta representerar den interna modellens tillämpning för If enligt regelverket. Den interna modellens del av den partiella interna modellen definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5 % under en ettårig tidshorisont ("1 på 200 år"). Den interna modellen används både vid intern och extern riskrapportering och som stöd vid beslutsfattande.	PIM kapitalbas: Kapitalbasen baseras främst på en balansräkning som överensstämmer med Solvens II och där den medräkningsbara kapitalbasen med beräknad riskmarginal baseras på den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav.
MCR: Nivån för minimikapitalkravet är kopplad till solvenskapitalkravet eftersom den normalt ska vara 25-45% av solvenskapitalkravet.	MCR kapitalbas: Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av minimikapitalkravet erhålls från samma tillgängliga kapitalbasposter som för den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet, med den skillnaden att ytterligare begränsningar gäller vad avser medräkningen av sådana kapitalbasposter för att även täcka minimikapitalkravet.

BILAGA 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar (QRT)

Följande rapporteringsmallar ingår som bilaga till rapporten. Mallarna finns publicerade på www.if.se/solvens-och-verksamhetsrapporter

S.02.01.02 Balansräkning

S.05.01.02 Premier, ersättningar och kostnader per affärgren

S.05.02.01 Premier, ersättningar och kostnader per land

S.12.01.02 Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

S.17.01.02 Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring

S.19.01.21 Skadeförsäkringsersättningar

S.23.01.01 Kapitalbas

S.25.02.21 Solvenskapitalkrav

S.28.01.01 Minimikapitalkrav

KONTAKT:

Sverige	+46 771 430 000	if.se
Norge	+47 980 024 00	if.no
Danmark	+45 77 01 21212	if.dk
Finland	+358 10 19 15 15	if.fi